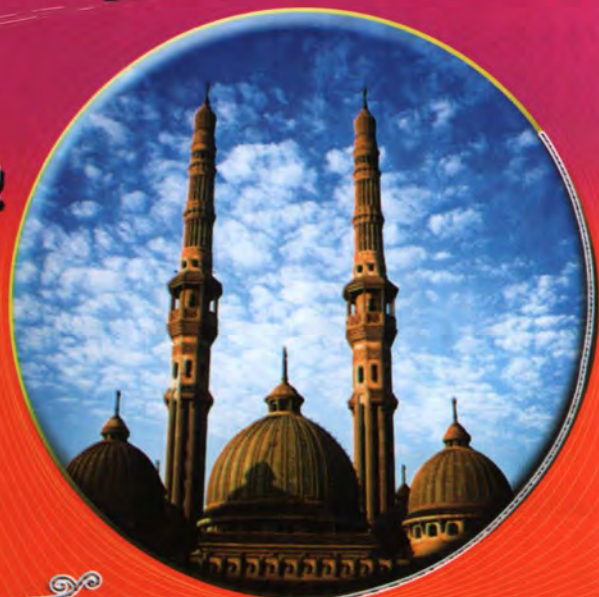

چیرۆكە خاریكەرەكان

بو كچانی لاو

كۆمهله چیرۆكىكى
واقعی و
پەر وەر دهیی

وهەر گێڕانی
حوسێن مهحمود ههلههجهیی

نووسینی
ئهحمهد سالم بادویلان

سێیهـم چاپ

۲۰۱۳

منتدى اقرأ الثقافي

www.igra.ahlamontada.com

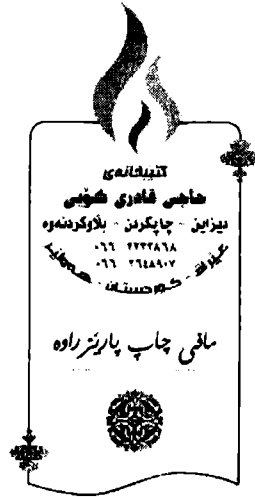
چیرۆکە کاریگەرەکان
بۆ کجانی

لا ٩

ناسنامہ

تاو: چروکہ گاریگہر مکان یو کچانی لاو
 بابہ ت: چروکی راستہ قینہ
 نووسینی: نہ محمد سالم بادویلاز
 ویرگیزانی حسین محمود ھله بجهی
 چاپخانه: روزه لات
 چاپ: سیمہ / 2013
 تیراژ: 1000 دانہر
 بھرہم: 108

کتبخانہ
 حاجی قادری کوٹلی
 بیزارین - چاپکرن - بلاوکرندہ
 ۰۶۶ ۲۲۲۳۸۶۸
 ۰۶۶ ۲۶۵۸۱۰۷
 مافی چاپ پارتر راوہ

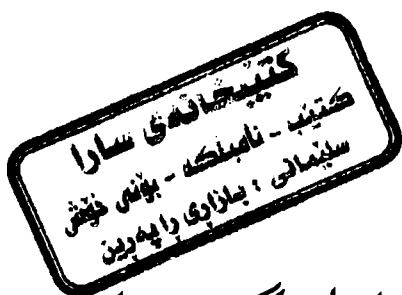
له بهر نومبرایمتی گشتی کتبخانہ گشتیہکان ژمارہی سپاردنی (۸۳۶) ی سالی (۲۰۱۰) ی پندراوہ.

07504671394

07501181919

07504885903

hawler.chap@gmail.com

چیرۆکە کاریگەرەکان

بۆ

کچانی

لاو

ن / نه حمەد سالم بادويلان.

و / حسين محمود هه له بجههه

سینه چاپ

ههولیر ۲۰۱۲.

سَمَاءُ الدِّينِ الْخَمِينِ

که پېشمه کی

سوپاس بۆ خوای جیهانیان ، دروود و سلاوات بۆ سهر
پیغمه مبهري نازیزمان محمد ﷺ و بۆ سهر یار و یاوه رانی و
نهوانه ی به چاکی شوینکه وته ی نهوانن ههتا روژی دوايي.
پاشان: خوای گه وره ده فرمویت (لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ
لِّأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَى ...) واته (به راستی له
چیرۆک و به سه رهاته کانیاندا په ند و ناموژگاری تیدایه بۆ
هوشمندان، نه مانه قسه وباس نین هه لبه سترابن).

زۆر جار ده بیستین یان ده خوینینه وه که فلان نه دیب
نوسه ریکی واقعییه ... مه به ستیش له م نازناوه شاخداره
ته نها نه وه یه که نووسه ره که وینه ی شاز و نمونه ی دهره وه ی
نه ریت و واقعی هیناوه و له نه ندیشه ی خویدا واقعیکی
بۆ ده سازینی که پیچه وانیه ی راستیه کانه، نه و نووسه ره
واقع داده پرژێی له روانگه ی دیدی خویه وه، یان خوی چونی
ده ویت به ئاره زوو و هه زی خوی دایده پرژێت.

ئیمه برا و خوشکی خوینهر، تهنه نین لهه جیهانه دا،
 له سه رووی ئیمه وه توانایه ک که له سه رووی توانای
 ئیمه وه یه و ناوی قه ده ره و ده سه لاتی ک حو کم ده کات ناوی
 داد گایه و ئهم دور کاره به ده ست خوای گه وره وه یه، که
 نوسهری واقعی دی دور ده که ویتسه وه له باسکردنی و
 دور ده که ویتسه وه له باسکردنی ده سه لات و حو کمیدا له
 روودانی واقعی کی روپوش.

نمونه ی ئه و جو ره نوسه رانه یاری ده که ن به روودا وه کان
 له گه ل پاله وانی چیرۆ که کاند و کۆتاییه کان به هه ردو
 چاوی خو ی ده بینیت که ده رنا چیت له سنووری ئهم
 فه رمووده ی پیغه مبه ر عليه السلام که ده فه رمویت (کَمَا تُدِينُ
 تُدَان) واته (چی بچینیت ئه وه ئه دووریتسه وه) یان
 فه رمووده ی خوای گه وره که ده فه رمویت (...کُلُّ امْرِئٍ بِمَا
 كَسَبَ رَهِينَ) (الطور/ ۲۱) واته (هه رکه سه بارمته ی
 کرد وه کانی خو یه تی).

له م کتیبه دا پشتمان به هه لباردن و پوخته کردن
 به ستوه، کۆمه لێ چیرۆکی واقعی مان ده ره ی ناوه به

که سايه تيه کان و رووداوه کان و کوتاييه خوش و
ناخوشه کانيانه وه به بى يارى پيکړدنې ئاره زوى
نوسه ره که و به بى سۆزدارى بوى و به بى زالکړدنې
خه يال به سهريدا، فزل ته نها ده گه رپته وه بوى خوا و نه و
به هره يده داویدتى به و پینووسه ی که نه م واقعده ی به
دهست پاکى و نه مانه ته وه گواستوه ته وه.

نیمه ش نه م چېړکانه مان خستوه ته به رده ستى خوشکانى موسلمان
تا تدماشای نه و واقیعه بکن و ناین و ژيان و ناسمان و زوى له یه کتر
جياناکاته وه تاوه کو خوشكى موسلمان نه و راستیه لاره وه بووه ببینیت
و به هیچ خوشکینكى درۆینه فریو نه دریت که سهره نه نجامه کدى
په شیمانى و له زه تیکه که نه و ه سهره ت دیت به دوايدا، با دیمه ن و
روالده ناوېشه کان و دروشه وبریق و باقه کان راینه کینشیت و به
بینایده تدماشا بکات نه که به چاوى، نه و کاته راستیه کان ناشکرا
ده بینى و نه نجامه کان په یوه ستدار ده کات به سهره تا کانیده وه له
یه کیک له چېړکه کاند ا هاتوه (به اختیار نه و که سیه که په ند له
که سى تره وه وهر بگریت).

ده خوام له خوى گه وره په ند و سود و نامزځگارى لینه ور بگرین.

والله ولى التوفيق

چې بچیتیت نه وه ده دوریتنه وه

چه نده شه وی په رده خه ونی ثافره تانی هه رزه کار بیت،
نه ونده ش مده ست و تامانجی کورانہ که هه ولده دهن بؤ
به دیهینانی... به لکو هه ندی له کوران و کچان به هه موو
شیوازیك هه ولی بؤ ده دهن، له سره بنه مای مده ست
به هانه یه بؤ هوکار (الغَايَة تُبَرِّرُ الْوَسِيلَةَ)، ته نانه ت نه گهر
نه و هوکاره ش پیچه وانده ی نیسلام بیت، یان ده ست ده کات
به نه نجامدانی له زه تیکی هه رامکراو به وتوویژی ته له فونی
و په یوه ندی سوزداری یان له ریگای نینته ریتنه وه.

نه و ثافره ته داوینپاکه که به دریژیی ژیانی بیجگه
له مده رده مه کان پیوانی تری نه بینیه، باور بکه
ثافره تیکه که ناتوانیت له م سهرده مه دا شوو بکات،
هه رچه نده دواکه تنی ته مهنی شوکردن له وانده یه رژییه ک
بیت و خوی گه وره پیایوکی صالحی بکات به توشه وه و
هه موو ژیانی به خته ور بیت.

به لام پالّه وانی ئەم چیرۆکه، کچیکی موسڵمانی داوین پاک
و به ره وشته و روخساری داپۆشیوه و پابه‌نده به ئاینه‌که‌ی
و به‌رزی ره‌وشتیه‌وه، خوی گه‌وره‌ش پیاویکی موسڵمانی
پیی به‌خشیوه که باشه له گه‌لیدا و زۆری لێناکات و
رووخساری و ده‌سته‌کانی و هه‌ندی له له‌شی ده‌رخات که
هه‌ندی له کچانی ئەم‌رۆ واده‌که‌ن به ناوی پیشکه‌وتنه‌وه و
به ده‌نگی به‌رز قسه ده‌که‌ن و له‌به‌رده‌م پیاواندا خه‌نده
ده‌که‌ن و پێده‌که‌نن به بی شه‌رم‌کردن و به‌خوداچوونه‌وه.

ساتی په‌رده هاته پیشه‌وه له‌سه‌ر شی‌وازیکی
تیسلامیانه‌ی ساده.. بۆک و زاوا چوونه مائی خویانه‌وه،
ژنه‌که نانی ئیواره‌ی پیشکه‌ش به می‌رده‌که‌ی کرد و پیکه‌وه
دانیشن له سه‌ر سفه‌ه.

له پر هه‌ردووکیان گوییان له ته‌قه‌ی ده‌رگا بوو،
می‌رده‌که‌ی به تووره‌یی و بی‌زاریه‌وه وتی: ئەوه کییه له‌م
ساته‌وه‌خته‌دا هاتوه؟

ژنه کهش ههستا ده رگا که بکاته وه، له پشت ده رگا که وه
وهستا و پرسى کيیه؟ ده نگیکيش له وديو ده رگا که وه
وه لامى دايه وه: هه ژار و دامام هه ندی خوار دنم ده ویت.
ژنه کهش که پرایه وه بو لای میړده کهى و... ئه ویش لى
پرسى: کى بوو دای له ده رگا؟

ژنه کهش وتی: هه ژاریک بوو دارای خوار دنى ده کرد.
میړده کهشى تووړه بوو، وتی: ئایا ئه وه ژاره ده یه ویت
نهم خوشیه مان لى تیځبات، له کاتیځدا نیمه له یه کهم
شهوې هاوسه رگړیداین؟ پیاوه که روشت بو هه ژاره که و
تیروپړی لیدا و پاشان زور به خراپی ده ری کرد، پیاوه
هه ژاره کهش روشت و دوور که و ته وه که هیشتا برسیده تی و
برینداری زال بوو بوو به سر روحي و جهسته ی به ریزیدا.
پاشان میړده که که پرایه وه بو لای ژنه کهى و زور بیتاقت
بوو به هوې ئه و پیاوه وه که خوشی دانیشتنه که یانی له
گه ل ژنه کهى لى تیځدان.

له پر پیاوه که تووشی حاله تیځی نائاسایی بوو، هه موو
دنیا له بهر چا ویدا ته سک بوویه وه و به قیړه و هاوار له مال

دهرچوو، ژنه که ی به جیهیشت که له دیمه نی میړده که ی
توقیبوو، که له شهوی یه که می هاوسه رگیدا
به جیهیشت... به لām دیاره نه مه به ویستی خوی گه وره یه.
ژنه که نارامی گرت و به ته مای پاداشتی په روه ردگار
بوو، بهو شیویه مایه وه تا بۆ ماوه ی پانزه سال.. دوی نهو
ماوه یه که تیپه ری به سهر نهو رووداوه دا، پیاویکی
موسلمان هاته داوی نافرته که و نه میش رازی بوو پیی،
بوونه هاوسه ری یه کتر، له شهوی یه که می هاوسه رگیاندا،
ژن و میړده که له سهر خوانی ئیواره کۆبوونه وه، له پر
هه ردوکیان گوییان له ته قه ی دهرگاوه بوو.
میړده که ی به ژنه که ی ووت: برۆ بزانه کییه له دهرگا
دهدات؟

ژنه که هه ستایه وه له م دیوی دهرگا که وه وستا و پرسی
کییه له دهرگا دهدات؟
دهنگیکیش له پشت دهرکا که وه وتی: هه ژارم و که میك
خواردنم دهویت.

ژنه کەش گه رايه وه بؤ لای ميړده کهي و ئه ویش لي
پرسی: کييه له دهرگا ددهات؟

ژنه کەش وتی: هه ژاريکه و داواي هه نديک خواردن
ده کات...

ميړده کەشي سينييه کهي بهرده مي بهر زکرده وه و وتی به
ژنه کهي هه موو خواردنه کهي بؤ ببه و وازی ليبينه تا تير
ده خوات و پاشان چهندي لي مایه وه ئيمهش ده بخوين.

ئينجا ژنه که روشت و خواردنه کهي خسته بهرده م
پياوه که و به گريانه وه گه رايه وه و ميړده کەشي ليپرسی:
ئه وه چيته؟ چي رويداوه ئايا قسه ي پي وتيت؟

ژنه کەش به چاوي پر له فرميسکوه وتی: نه خير

- نه ي لومه ي کرديت؟

+ نه خير

- نه ي نازاري دايت؟

+ نه خير

- نه ي بؤ چي ده گريت؟

+ نهو پياوہی له بهردهرگا کهی تودا دانیشتووه و له خواردنی توده خوات، پیش پانزه سال له مه و پیش میږدی من بو، له شهوی یه که می هاوسه رگیدا هه ژاریک له ده رگا که مانی دا و میږده کهم رۆشت بو و زوری لیدا و پاشان ده ریکرد، پاشان زور به تووړه یه وه گه پرایه وه بو لای من، دوا یی وام هه ست ده کرد که جنو که چوویته له شیه وه، به هات و هاوار رایکړده دهره وه و خو شی نهیده زانی بو کوئ دهروات، دوا ی نه وه ئیتر نه مبینیه وه، ئیستا نهو خه ریکی سوال و دهرۆزه کردنه.

میږده که شی دهستی کرد به گریان..

ژنه که ش وتی: نهی تو بوچی ده گریه؟

- نایا نه زانی نهو پياوہی میږده که ت لیدا کی بووه؟

+ کی بوو؟

- نه وه من بووم!!

پاکو بیگه ردی بو خوا ی بالا دهستی تو له سین، که تو له ی بهنده هه ژاره که ی کرده وه که به سه ری نه ویه وه له خه لکی ده پارایه وه و به هو ی برسیه تیه وه نازاری ده چه شت،

میږدی نه و ژنهش نه و نه دهی تر تازاره کهی بو زیاد کرد و
وای لیکرد پروات و دلېشی له خهفت و داخ و هسه رت
خه ریک بوو شه قی ده برد.

به لآم خوای گه وړه رازی نابیت به زولمکردن، بویه سزای
خوی دابه زاند بو سهر نه و که سدی سوکایه تی به مروثیک
ده کات و زولمی لی ده کات و دهر وی کرده وه له بنده یه کی
نارامگر... بویه دنیای بژگورین و رۆزی به خشی به پیاه
هه ژاره که و ده و له مهندي کرد و به لایشی نارد بو پیاه
زالمه که و و عدقل و مالی خوی له ده ستدا و پاشان کردی
به سوال کهر.

پاک و بیگهر دی بو نه و خوایه ی که رۆزی به خشی به
نافره تیکی نیماندار که نارامیگرت له سهر
تاقیکردنه و یه که بو ماهی پانزه سال ، خوای گه وړه ش به
میږدیک قهره بووی بو کرده وه که له میږده که ی پیشووی
باشتر بوو موسلمان بوونی کچیکی مه سیحی کاتی ناکاری
جوانی خوشکانی موسلمان ده بینیت وه هر نافره تیکی
تری مه سیحی میسری گه وړه بووم له سهر ده مارگیری بو

ثایینی مه سیحی، دایک و باو کم سووربوون له سه ر ئه وه ی
هه موو به یانیه کی رۆژانی یه ک شه مه له گه ل خویاندا
مبه ن بۆ که نیسه تا دهستی قه شه ماچ بکه م، له دوایه وه
وتاره کانی که نیسه بلیمه وه و گوئی لیبگرم، که قسه ی بۆ
خه لکان ده کرد و باسی عه قیده و کردن به سیان
(تثلیث)ی بۆ ده کردن و جه ختی ده کرده وه بۆیان به
لاوازترین ئیمان، ئه گه ر نا مه سیحیه کان هه رچه نده چاکه
ئه نجام بده ن ئه وه هه ر نه فره ت لیکراون له لایه ن خواوه
چونکه به پیی ئه و بیباوه ر و کافرن.

من گویم له قسه کانی قه شه که ده گرت به بی ئه وه ی
وه ریان بگرم، منیش وه کو مندا لانی تر، کاتیکیش له
که نیسه وه ده چوومه ده ره وه رامده کرد بۆ لای هاوړی
موسلمانه که م تا یاری له گه لدا بکه م، چونکه له قوناغی
مندالیدا مروؤ ئاگای له رق و کینه نیه، که قه شه که
ده یچاند له دلی خه لکیدا...

که میك گه وره بووم، چوومه قوتا بخانه وه، ده ستمکرد به
دروستکردنی هاوړپیه تی له گه ل هاوړپیکانی قوتا بخانه که دا

که له پارێزگای (سویس) بوو.. له قوتابخانه ورده ورده
چاوم خهريک بوو دهکرایه وه به سهر ئاکاره جوانه کاندای که
رهنگی ده دایه وه له هه لسوکه وتی که چه موسلمانانه کانی
هاوړیمدا، ئهوان وه کو خوشک هه لسوکه وتیان له گه ل مندا
ده کرد و ته ماشای جیاوازیی ئایینی من و خۆیانیان
نه ده کرد... پاشتر تیگه یستم که قورئانی پیروژ داکوکی
ده کات که مامه له کردن له گه ل بیباوه راندا (واته ئهوانه ی
که ناجهنگن) ده بیته مامه له یه کی باش بیته، به ئومیدی
موسلمان کردنیان و رزگار کردنیان.

خوای گه و ره ده فهرمویت [لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ
يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ
وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ] الممتحنة / ۸
واته: (خوای ریتان لیناگری له گه ل ئهوانه دا که جهنگیان
له گه لدا نه کردوون له سهر ئه م دینه و دهریان نه کردوون له
جیگه و شوینه کانتان، که چاکه یان له گه لدا بکه ن و
دادیان له گه لدا بنوینن، به راستی خوای گه و ره داد گهرانی
خوش دهویت).

یه کټک له هاوزې موسلمانان کان په یوه نډه کی توندتول
 ده بیه ستینه وه به یه که وه، من لپی جیا نه ده بوومه وه ته نها
 له کاتی وانه کانی په روه دهی ثایینی نه بیټ، چونکه من
 به پیی سیسته می خویندن له گهل خوینکارانی قوتاخانه
 مه سیحیه کان بنه مای ثایینی مه سیحیم ده خویند، له سهر
 دهستی ماموستایه کی نافرته می مه سیحی.

ده مه ویست له ماموستاکه م پېرسم چون ده بیټ به پیی
 بوچوونی مه سیحیه کان موسلمانان بی باوه پېن، کاتیک که
 خاوه نی نه وه هم مو ټاکار و رهو شته بهرز و رهفته
 شیرینه؟ به لام نه مده ویرا پرسیاره که بکه م، له ترسی تووړه
 بوونی ماموستاکه، تا روژیکیان غیرهت گرمی و پرسیارم
 کرد، پرسیاره که م شتیکی کتوپر بوو بو ماموستاکه و
 ویستی تووړه بوونی خوی بشاریته وه، خنده یه کی زهردی
 خسته سهر لیوانی و پیی وتم: (تو هیشتا مندالیت و
 هیشتا له دنیا تیغه گه یشتوویت مه یه له نه م روکار و
 رواله ته سادانه فریوت بدات له راسته قینه یی

موسلمانہ کان، وهك ئهو شيويهى كه ئيمهى گه وره كان
ده يانناسين)

منيش بؤ خؤم بيدهنگ بووم، هه رچه نده متمانهم به
وه لامه كهى نه بوو، كه نابابه تى و ناثيرانه بوو... مالى
تازيزترين هاوړېم باريانكرد بؤ قاهره، ئهو رۆژه به هوى
دابړانمانه وه زؤر گريابين و چه ند ديارى و يادگار يه كمان
گؤړپه وه، هاوړې موسلماننه كه شم دياريه كى شك نه برد كه
گوزارشت له قولى و هينى هاوړپه تى خوى بكات بؤم
بيجگه له قورئانيكى پيروز كه له پاكه تيكي جوانى
بچوكدا بوو، پيشكهشى كردم و و وتى "بېرم له دياريه كى
گرانبه ها كرده وه تا پيشكهشى توى بكهم، وهك
يادگار يه كى هاوړپه تى و تهمه نيك كه پيكه وه ژياوين،
هيچم شك نه ده برد بيجگه له قورئانه نه بيت كه برتپه
له ودهى خواى گه وره)

ديارى كچه موسلماننه كه م وهرگرت، هه ر كاتى بانگيژ
بانگى بدايه و موسلمانانى بانگ بگردايه بؤ مزگهوت،
منيش ديارى ئهو هاوړپه م دهرده هينا و لاپه ره كانيم

هه لډه دايه وه و ته ماشايه کي ده وروبو بهرم ده کرد نه وه ک يه کي له نه دناماني خيزانکه مان بمينيټ و کار يکم به سهر بيټ که نه خواز او بيټ، روژگار تيږه پين و شوومکرد له (شه ماس) که که نيسه ي ميري مې عه زايه له گه ل يادگاريه تايبه تيه کانمدا نه م دياريه شم هه لگرت، که قورثاني پيرؤز بوو، شارد موه تا دوور بيټ له چاوي ميړده که موه، که ژيانم به سهرده برد له گه ليډا، وه که هره تافره تيکي شريف و به وه فا و دلؤؤ سي مندا لم ليبي بوو.

له ديواني گشتي پاريزگا دامه زرام، له وي ناشنا بووم به چهند کچه هاورپيه که موسلمان و بالا پؤش بوون.. يادي هاورپي ديرينه که مم ده کرده وه، هره کاتي مزگه وته که ي بهرام بهرمان بانگي بدايه له ناخدا ههستيکي شراوه دلمي داده گرت و به بي نه وه ي بزنام هوکاري چيه، چونکه من هيشتا موسلمان نه بوو بووم و شووم کرد بوو به که سيک که پيشه که شي هره له که نيسه دا بوو، له پاره ي نه وي خه رجي خيزاني ده دا.

به تیپه ربوونی کات و به گفتوگۆی هاوړې و دۆستانه ی
دۆسته موسلمانانه کانم له سهر ئاین و ئاکار بیرم له وه
ده کرده وه له راسته قینه یی ئیسلام و مه سیحیه ت و
به راوردم ده کرد له نیوان ئه وه ی که ده بییستم له که نیسه
سه باره ت به ئیسلام و موسلمانان و نیوان ئه وه ی که خوّم
ده بیینم و ده رکی پیده که م، که به راستی زۆر پیچه وانه ی
قسه ی قه شه و ده مارگیری مه سیحیه کان بوو.

ورده ورده هه ولّمده دا ئاشنا بېم به راسته قینه یی ئیسلام
و فرسه تی دیارنه بوونی میّده که مم ده قوزته وه تا گوی له
وتاری زانا موسلمانانه کان بگرم له ریگای رادیو و
ته له فزیونه کانه وه... له ئه نجامدا وه لامی پرسیاره کانی ناخم
بؤ ده رده که وت و ئه و پرسیارانه ی سه راسیمه ی کرد بووم.

دهنگی (شیخ محمد ره فعت) سه رنجی راکیشام له گه ل
دهنگی (عبدالباسط عبدالصمد) و وام هه ست ده کرد کاتی
که گویم له دهنگیانه وه ده بوو له ریگای رادیو و
ته له فزیونه کانه وه که ئه و شته ی ئه وان ده یخویننه وه هه رگیز
وته ی مروژ نیه، به لکو نیگایه کی خوا بیه.

روژئیکیان که میرده کهم له که نیسه بوو، به نه نقه ست
دهستم برد بؤ دولا به کهم و به دهستی لهرزؤ که وه گه نجینه
به هاداره کهم ده رهینا، که قورئانی پیروژ بوو، کرده مه وه و
به شله ژاویه وه چاوم که وته سهر ئایه تی [إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ
اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ] آل
عمران (۵۹) واته: (به راستی وینهی دروست بوونی عیسا
لای خوای گه وه وهك وینهی ئادهم وایه، که دروستی کرد
له گل، پاشان پیی ووت: به نه ویش بوو).

زیاتر دهستم له رزی و روخسارم عاره قی ده رکرد و
موچره که یه که هات به هه موو له شمد و سه رسام بووم،
چونکه پیشت زۆر گویم گرتبوو بؤ قورئان له شه قام و
ته له فزیوون و رادیو لای هاوړی موسلمانان کانم، به لام
ههستم به له رزین و موچرکه ی ئاوا نه کردبوو، کاتی
ههستم پیی ده کرد له کاتی خویندنه وه بؤ قورئانی پیروژ به
راسته وخوایی.

ویستم به رده وام بم له سهر خویندنه وه که، به لام دهنگی
کلیله کانی میرده کهم که ده رگای شوقه که ی ده کرده وه پیی
به چریم و منیش به خیرایی قورئانه کهم شارده وه و خسته مه وه

شوینه ئەمینه که ی خۆی و رامکرد بۆ پیشوازی کردن له
میژده که م.

بۆ رۆژی دوا یی چووم بۆ سەر کاره که م و له میژکه مدا
هه زار پرسیا ری بی وه لام هه بو، که ئەو ئایه ته پیروزی
خویندمه وه سنو ری کی دانا سه باره ت به سروشتی عیسا
ئایا کو ری خوا یه وه که قه شه کان بانگه شه ی بۆ ده که ن (پاک
و بیگه ردی بۆ خوا) یان پیغه مبه ری کی به ریژه وه که قورئان
باسی ده کات؟ ئەو ئایه ته هات تا گو مانه که بکات
به راستی و ئاشکرای بکات، که عیسا له پشتی ئاده مه و
که واته کو ری خوا نیه... خوا ی گه و ره ده فه رمو یت: [لَمْ يَلِدْ
وَلَمْ يُولَدْ (۳) وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ (۴)] (الاخلاص)
واته: (که سی لینه بو و له که سیش نه بو و هه رگیز
هیچ که س هاو شیوه و هاوتای ئەو نیه).

سه باره ت به چاره سەر له خۆم پرس ی و راسته قینه یی
هه می شه یم بۆ ده رکه وت... راسته قینه ی ئەوه ی که (په رسترا و
نیه بیجگه له خوا و (محمد) یش پیغه مبه ری خوا یه) ئایا
ئه توانم موسلمان بوونی خۆم رابگه ینم؟ ئە ی ئە بی
هه لویستی که سوکارم چی بی ت و به لکو هه لویستی
هاو سه ره که م و ئاینده ی مندا له کام؟!

هه موو ئه و پرسیارانه و پرسیارى تر به میشکدا دههات و دانیشتبوم له نووسینگه کهدا و ده موویست کار بکه م، به لام نه مده توانی، بیر کردنه وه خه ریک بوو ده یکو شتم، چونکه پی م وابوو هه نگاونانی یه که مم دوو چاری مه ترسیه کی زۆرم ده کات، که مترینیان کو شتنه له ریی که س و کاری می ردم و که نیسه وه.

بو چهند هه فته یه که له گه ل ده رووندا مامه وه و له نیو سه رسامی هاوړیکانم که هیچیان پی نه ده وتم، چونکه منیان به وه ناسی بوو که کارمه ندیکی چالاکم، به لام له و روژه وه نه م ته توانی کاریک ته نجام بده م، تا زۆرم له خۆم نه کردایه.

ئه و روژه هاته پی شه وه که له هه موو ترس و شتی رزگارم بوو، له تاریکیه وه هه نگارم نا به ره و رووناکی ئیمان، له و کاته دا که دانیشتبوم، بیرم ده کرده وه و می شکم جه نجال بوو، بیرم له وه ده کرده وه که ده بی ت سووریم له سه ری، دهنگی بانگ له مزگه وته که ی نزیکمانه وه هاته بهر گویم، که بانگی موسلمانانی ده کرد که بین بو دیداری خوای گه وره یان و نوژی نیوه رو ته نجام بده ن، دهنگی بانگی شه که تی که ل به ناخم بوو، هه ستم به حه وانه وه یه کی ده روونی

ده کرد که به دوايدا ده گه پام و ههستم به گه وره يی تاوانم
 ده کرد ته گهر به و شتویه له سهر بیباوهریه کهم بمینمه وه،
 له گهل تهو بانگه وازه ئیمانیهی که به هه موو له شمد
 ده سوریته وه..منیش هه ستامه وه سهر پی و به بی هیچ
 پی شه کیه ک تاوه کو به دهنگی بهرز له نیو سهر سامی
 هاوړیکانمدا هاوارم کرد: ((أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ أَشْهَدُ أَنَّ
 مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ)) - شایه تی ددهم که په رستراوی تر نیه
 بیجگه له خوا و شایه تی ددهم که محمد بهنده و
 پیغه مبهری خویه.

هاوړیکانم هاتن بو لام و سهر سام بوون و به گریان و
 دلخوشیه و پیوژیایان لیده کردم، منیش له گه لیاندا
 دهستم کرد به گریان و له خوا ده پارامه وه که له رابردوی
 ژیانم خوش بیټ و ره زامه ند بیټ به ژیانی نویم.

سروشتی بوو که هه والی موسلمان بوونم به دیوانی
 پاریزگادا بلاوینته وه و بگاته گوپی هاوړیکانم و هاوړی
 مه سیحیه کانم، تهوانه ی (له نیوان هه سستی رق و
 کینه یاندا) به خیرایی په یوه ندیان کرد به خیزانه که مان و
 میړده که مه وه و پییان و ابو که له پشت ته م برپاره وه
 چه ندین هوکاری نادیار هه یه.

منیش گویم نه دایه قسه رقایه کانیان، چونکه کاره که زۆر له و شته بچو و کانه گه وره تر بوو: که موسلمان بوونی خۆم به ئاشکراییی رابگه ینم، به لئی رۆشتم بۆ به ږیوه به رایه تی ئاسایش له وی کاروباری پیویستم نه بخامدا بۆ راگه یاندنی موسلمان بوونم.

گه ږامه وه بۆ ماله وه، بۆم ده رکه وت که میرده کهم هه ره هه والکه ی بیستوه خزمه کانی بانگ کردبوو، هه موو جلله کانی منی سوتاندبوو، وه هه رچی زیڕ و مال و سامانیکم هه بوو دهستی به سه ردا گرتبوو... هیچ شتی له وانه ئازاری نه دام، به لām ته نه ها نه وه م پی ناخۆش بوو که میرده کهم منداله کانی بردبوو، تا بیکاته هۆکاریکی زۆرکردن له من که بگه ږیمه وه سه ر تاریکایی و بیباوه ږی، ئاینده ی منداله کانم ئازاری ده دام و ده ترسام له ناو چوار دیواری که نیسه دا له سه ر بیباوه ږی (تثلیث) په روهرده بکړین و ئاینده یان وه کو ئاینده ی باوکیان بیت.

دهستی نزا و پارانه وه م به رز کرده وه تا خوای گه وره منداله کانم بۆ بگه ږینیته وه و په روهرده یان بکه م به ره فتاری موسلمانانه، خوای گه وره ش وه لāmی داواکاریه که ی دامه وه و ژماره یه ک له خۆبه خشه موسلمانانه کان رینماییان کردم

که فه رمانی دادگا به دهست بیّنم بؤ به خیوکردنی
مندالّه کان، بهو پییهی که موسلمانن، منیش چووم بؤ
دادگا و بپروانامهی موسلمان بوونم پیّ بوو، دادگاش رازی
بوو له سهر ههق، بؤ میّرده کهشم دوو ریگام دانا: یان
موسلمان بوونی خوئی رابگه یه نیّت، یان جیابینه وه له
یه کتر، چونکه به هوئی موسلمان بوونمه وه دروست نیه
خیزانی که سینک بم که موسلمان نه بیّت، ئەویش نکولی کرد
و رازی نه بوو بیته ناو ئایینی راسته قینه و بۆیه داگا برپاری
جیابوونه وه مانیدا و برپاریدا که من مندالّه کان په روهرده
بکهّم، بهو پییهی که موسلمانن، چونکه نه گه شتبوونه
ته مهنی ههرزه کاری و ههروه ها له دایک و بارکه وه موسلمانن.
وام گومان دهبرد که کیّشم له م ئاسته دا ته واو بوو، به لام
له پر میّرده کهّم و کهس و کاره کهی دهریانکردم و ههروه ها
دهنگۆ و ناواناتۆره یان بلاوده کرده وه به ئامانجی رووخاندنی وره و
دهروونم، ئەو خیزانه مه سیحیانهی ده مناسین په یوه ندیان
په چراند له گه لّما، له گه لّ ئەوه شدا ئەو خیزانانه دهنگۆی
ئەوه یان بلاوکرده وه به مه بهستی پیسکردنی که سایه تیم و
ترساندنی خیزانه موسلماننه کان له هاورپیه تیکردم و په چهرانی
په یوه ندیان له گه لّما.

له گهل نهو هه موو تنگ پي هه لچنينانه دا، به لام هه ر
به هيز و خوراگرېووم و له سهر باوه پي خوّم و هه موو
هه وله کانيانم رت ده کرده وه، که هه وليانده دا پاشگه زم بکه نه وه
له ثاني ني راسته قينه.

ميش دهستم به رز ده کرده وه و ده پارامه وه له خاوه ني تاسمان و
زه وي تا هيزم پي ببه خشي که بهوستم به روي هه موو شتيک که
شايعه ي پي ده کريت له دهووبه رم و خواي گه وړه دهرووم
ليکاته وه.

خواي گه وړه وه لامی دواکه ي دامه وه و بيگومان زاتيکي
نزيک و وه لامده روه يه و له ريگاي بيوه ژنيکي موسلماننه وه دهرووم
ليکرايه وه و له مال و ساماندا هه ژارېو، به لام له دهرووندا
دهوله مند بو، چوار کچ و کورپکي هه تيوي هه بو، که دواي
وه فاتي ميړده که ي به جيمابوون، نه م بيوه ژنه موسلماننه کاريگه ر
بوو بوو بهو باوه ر و دڅخه دهروونيه ي مني تيادا ده ژيام و به رامبه ر
به خوراگري من سه رسام بو، به کاريکي گه وړه ي ته ماشا
ده کرد... بويه پيشنيازي بو کردم که بمخوازيت بو کوره تاقانه که ي
(محمد) تا خوّم و منداله کانم له گهل چوار کچه که يدا بژين.. دواي
بيړکردنه وه، زوري نه خاياند رازي بووم و شوومکرد به (محمد) ي
کورپي نهو بيوه ژنه موسلماننه.

نيستا له گهل ميړدي موسلمانم (محمد) دا ده ژيم له گهل
منداله کانم و کهس و کاري ميړده کم به خوشحالي و شادي وه،

هه چنده گوزه رانیښمان نار هه ته و هه روه ها رق و کینه ی
میږده کی پیشووم و هه لسو کهوت و مامه له ی خیزانه که مان که
مه سیحین.

هه چنده من خیزانه کهم تهو چه رمه سهریه یان به سهر دا هی نام
به لام من به رده وام له خوی گه وره ده پار یمه وه که رینمایان بکات
بو نایینی هه ق و ره همتی خوی بیانگری ته وه، وهك چون رینمایي
منی کرد و که و تمه بهر ره همت و به زه ییه وه، بیگومان تهو کاره
به لای خوی گه وره و بالاده سته وه نه سته م و نار هه دت نیه.
(مُنْتَدِیَاتُ الْمُسَافِرِ)

نای که مالئاواییه کی جوان بوو.

خوشکه که م روخساری تیځ چووبوو، لاوازیش بووبوو..
به لآم وهك نه ریتی جارانی قورئانی پیړزی ده خویند، نه گهر
بگه رایتایه به دوایدا له نویژگه کهیدا ده تبینی به کرنوش
و سوجده بردنه وه و بهر زکردنه وهی دهسته کانی بوئاسمان و
به بایانیان و ئیواران و له نیوه شه ودا بهو شیویه بوو،
سست و بیتاقهت نه ده بوو... منیش سوربووم له سهر
خویندنه وهی گوڅاره هونه ریه کان و نهو کتیبانه ی
مؤرکیکی چېړکیان پیوه بوو.

به بهرده وامی ته ماشای سه ته لایتم ده کرد و خورم
پیوه گرتبوو... ئای چه نده زۆرن نه وانیه ی خوو به مه وه
ده گرن.. نه رکه کانم به ته وای جیبه جی نه ده کرد له
نویژه کانیشمدا ریځ و پیځ نه بووم... دواى نه وهی
سه ته لایه ته کم ده کوژانده وه ته ماشای فیلمی جوړبه جوړم
ده کرد بو ماوهی سیّ سه عات به بهرده وامی تا له
مزگه وته که ی بهرام بهرمانه وه دهنگی بانگ بهر زده بوویه وه
و منیش ده چوومه سهر جیگا که م و خوشکه که م له
نویژگه که یه وه بانگی ده کردم

- به ئی چیت دهویت نورا؟

به دهنگیکی توند پیی دهوتم: نه خهویت تا نویشی به یانی
نه کهیت

- ئوه... هیشتا سه عاتیکی ماوه بۆ نویشی به یانی، ئه وهی
من گویم لی بوو بانگی یه کهم بوو (له و لاتانه دا به
به یانیاندا دوو بانگ دهدریت و بانگی دووهم بانگی
به یانیه)

- به دهنگه سۆزداره کهی... ئا به و شیویه بوو، پیش ئه وهی
تووشی ئه و نه خوشیه شی بیت و له ناو جیگادا بکهویت.
بانگی کردم..

- (هه نا) وه ره له ته نیشتمه وه دانیشه .
هه رگیز نه مده توانی داواکاری رهت بکه مه وه .
هه ستت به پاکی و راستگوویه کهی ده کرد
بیگومان به ره مه می له خوا ترسانه کهی بوو

+ چیت دهویت؟

- دانیشه

+ ئه وه دانیشتم چیت دهویت

به دهنگیکی سازگار و خوشه وه وتی [کُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ
الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّقُونَ أُجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ] آل عمران/ ۱۸۵ واته:

(هه موو د هروون و گیانیځ مردن ده چیژئ و به راستی و به
ته وای پاداشته کانتان پیډه دریت له روژی دوایدا)..
پیډه ننگ بوو.. پاشان لئی پرسیم :

- نایا بروات به مردن نیه؟

+ بینگومان بروام پیښه تی!!

- نایا بروات نیه که له سهر بچوکتین و گه وره ترین شت
لیپرسینه وه ده کریت؟

+ به لئ... به لام خوی گه وره لیږورده و میهره بانه و
ته مه نیش دریژه، خوشکی خوم.

- نایا ناترسیت مردن له پر یه خهت پی بگریت؟ ته ماشای
(هیند) بکه له تو بچوکت بوو به رووداویکی ئوتومبیل
وه فاتیکرد... یان فلان و فیسار.. مردن ته مه نانا سیت و
هیچ پیوه ریکی نیه!!

به ده نگیکی ترسه وه (چونکه نویژگه که ی که میځ
تاریک بوو) وه لام دایه وه: به راستی من له تاریکی ده ترسم
و به هو ی باسکردنی مردنیشه وه ترسه که م زیادی کرد چون
نیستا بخه وم.

من وا گومانم ده برد که له م مؤله ته دا گه شت ده که یت له
گه لمان، له پر ده نگی گورا و دلمی هیڼایه له رزین و وتی:

لهوانه يه ئه مسال گه شتيكى دوور ئه نجام بدهم بۆ شوينيكي تر... لهوانه يه (هنا) گيان... ته مه نه كان به دهستي خواي گه وره يه... دهستي كرد به گريان، بيرم له نه خوشيه مه تر سیداره که ي ده کرده و پزیشکه كان به نهيني به باوكميان وتبوو: ئه م نه خوشيه ي لهوانه يه زۆر مو له تي پينه دات، به لام كي ئه مه ي به ئه و ووت يان پيشبيني ئه وه ده کات

- ئه وه چيه بير ده که يته وه... ئه م جاره ش ده نگه به هيزه که ي هاته بهرگويم... ئايا پيت وايه بويه من وا ده ليم چونکه نه خوشم نه خير؟ لهوانيه ته مه نيشم له که سه ته ندروسته كان دريژتر بيت.. ئه ي تو تاکه ي ده ژيت... لهوانه يه تا بيست سالي تر يان چل سالي تر پاشان چي؟ دهستي له تاريخيه که دا ئه دره وشايه وه و توند رايده وه شانده... که سمان جياوازي مان نيه، هه موومان ده روين و ئه م دونيا يه جیده هيلين يان بۆ به هه شت يان بۆ دۆزه خ، ئايا گويت له فدرمايشتي خواره نه بووه که ده فدرموويت [قَمَنْ زُحْرَجَ عَنِ النَّارِ وَأَدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ قَارَ...] آل عمران / ۱۸۵ واته: (ئينجا هه ر که س دوور خريته وه له ئاگري دۆزه خ و بخريته به هه شته وه ئه وه به راستي ئه و که سه سه رکه وتوه)

+ به خوات ده سپيږم.

به خيږايي رامکرد و دهنګي له گويمدا ده زرنګايه وه

- خوا رينوایي کارت بيټ نوږه کت بير نه چيټ.

سه عات هه شتي به ياني بوو گويم له ته قهي دهر ګاکه وه

بوو، نه مه کاتي هه ستاني من نيه.. گريان و دهنګه

دهنګه.. خويه گيان چي روويداوه، ته ندروستي (نورا)

تيکچو بوو، باوکم به په له بردي بؤ نه خوشخانه... [إِنَّا لِلّٰهِ

وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ] واته: (نيمه مولکي خواين و ههر بؤلا

خوی ده ګه پښنه وه) نه م سال ګه شت نيه... نه م سال له

چاره نو سراه له ماله وه بمښنه وه دواي چاوه پروانيه کي زور،

سه عات يه کي نيوره بؤ باوکم له نه خوشخانه وه ته له فوني بؤ

کردين، ئيستا ده توان سهرداني بکن، دهی خيږاکن

دایکم هه والي پيډام که قسه کاني باوکم دلخوشکهر نين و

دهنګيشي ګوړا بوو، عاباکم به دهسته وه بوو.. کوا

شوفيره که.. به په له سواي ئوتومبيل بووين.. کوا نه و

ريڼه يه له ګه ل شوفيره که دا پيښدا تيږه ده بووين..

کورت ديار بوو.. نه مړ بؤ نه وندهی خياند.. زور دوور

که وتوه ته وه، کوا نه و قهره بالغيه کي دلي خوش ده کردم و

به راست و چه پدا ته ماشام ده کرد، قهره بالغيه کي بيزار که ر

بوو، دایکم له تهنیستمه وه بوو، دوعای بۆ ده کرد... ئەو کچیکی صالح و گوپرایه ل بوو.. هه رگیز نه مده بینى کاتى خۆى بفه وتیښت.. له ده رگای ده ره وهى نه خوښخانه وه رۆشتینه وه ژووره وه... ئەو نه خوښیکه گیان ده دات و نه وهشیان تووشى رووداوى ئۆتۆمبیل بوو و سییه میشیان چاوه کانی به قولا چوون.

نازانى خه لکی ئەم دنیا یه ن یان خه لکی ئەو دنیا.. دیمه نیکى سه یر بوو، پیشت نه مبینی بوو... به خیرایى به پلیکانه کاندای سه رکه وتین، ئەو له ژوورى چاودیری وورد بوو، په ره ستاره که وتی: ئیستا ده تان به م بۆ لای، ئەو باشه و دایکمی دلنیا کرد که ئەو دواى ئەوه ی که له هۆش خۆى چووبوو، ئیستا باشتره.. نه یانده هیشت له یه ک کهس زیاتر بروتاه ژووره وه ئەوه، ئەوی ژوورى چاودیری وورد بوو، له ناو قه ره بالغی پزیشکه کاندای له ریگای په نجه ره بچوو که که ی سه ر ژووره که وه چاوه کانی (نورای خوشکم بینى، ته ماشام ده کرد و دایکیشم له تهنیشتیه وه بوو، دواى دوو خوله ک دایکم هاته ده ره وه، که نه یده توانی نه سرینه کان بشارتیه وه، و ریگاشیاندا به من بچمه لای و

به لّام قسه ی زۆرى له گه لّدا نه که م و ووتیان: دوو خوله ک
به سه بۆ تۆ.

+ نورا گیان چۆنیت.. دوینى شهو زۆرباش بوویت.. چى
روویدا؟

دواى نه وه ی دهستى گوشیم ووتى:

- سوپاس بۆ خوا من ئیستا باشم

+ سوپاس بۆ خوا، به لّام دهستت سارده.

من له قه راغ قه ره ویله که یه وه دانیشتبووم، دهستم له قاچى
دهدا و دوورى خسته وه لیم.

+ داواى لیبوردن ده که م نه گهر بیتاقه تم کردیت.

- نه خیر به لّام بیرم له فه رمایشتیکی خواى گه وه ده کرده وه

که ده فه رمویت: [وَأَلْتَقْتُ السَّاقُ بِالسَّاقِ (۲۹) إِلَى رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ
الْمَسَاقُ] القيامة / ۲۹ - ۳۰) واته: (قاچ و لولاق به یه کدا ئالا،

راپیتچکردن لهو رۆژده دا بۆ لای په ره ده گارته) هه نا گیان

داواکارم دوعام بۆ بکه یت... چونکه له وانه یه به م نزیکانه

پیشوازی له یه که م رۆژى (رۆژى دوايى) بکه م.

گه شته کهم دريژه و تويشووه کهم که مه .. دواي بيستني
 نه و وتانه ي گرياندمي .. فرميسک له چاوم که و ته خواړه وه ...
 هوښ نه بوو من له کويښم .. بهرده وام فرميسک به چاومدا
 دهاته خواړه وه .

باوکم زياتر خه مي مني بوو تا نورا ، چونکه
 رانه هاتبون به و گريانه ي من و مانه وه م له ژوره کهمدا ...
 له گهل ئاوا بوني خوړي نه و روژه غه مباره دا
 بيده نغيه کي دريژ بالي به سر مائماندا کيشابوو ... کچي
 خالم هاته ژوره وه ، پاشان کچي مامه کهم ... روودانيکي
 خيرا .. ميوانه کان زور بوون .. دهنگه کان تیکه ل بوون ..
 تهنه يه که شتم دهزاني (نورا مرد) نه وانه ي که دههاتن
 جيام نه ده کرده وه له يه کتر و نه م نه زاني چيان دهوت ،
 خوايه گيان من له کويښم و چي روو ده دات ؟

ته نانه ت نه شم ده تواني بگريم ، پاشتر هه واليان پيدام که باوکم
 دهستي گرتووم که خواحافيزي يه کجاري له خوشکه کهم بکه م ،
 منيش ماچم کرد ... تهنه يه که شتم دههاته وه ياد ... کاتي
 ته ماشامکرد له سر پيخه في مردن راکشابوو ، نه م و ته يه م
 هاته وه ياد (وَالْتَقْتُ السَّاقِيَّ بِالسَّاقِ) نه و راستيه م بۆ ده رکهوت که

(إِلَى رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ) نه مزانی که نهو شهوه من گهراومه تدهو ټو
نوټز که که ی.

نهو کاته یادی نهوهم کردهوه که له رهحمی دایکیشمدا هاوشانم
بوو... چونکه دوانه (جک) بووین، هاتهوه یادم که کی هاوخمه...
هاتهوه یادم کی به درټزایی شهو نهسرین دهريټزی و باسی مردن و
روژی لیپرسینهوهم ټو دهکات... تنها خوی گهوره کوښه که.

نهوه یه کهم شهوی بوو له گوره کهیدا... خویه گیان رهحمی پی
بکهیت و گوره کهی ټو رووناک بکهیتهوه و نهوهش قورثانه کهیستی
و نهوهش بهرماله کهی و نهوهش...

نهوهش عهزیزیه گولگولینه کهیستی که پیسی دهوتم:
دهیشارمهوه ټو کاتی زه ماوهنده کهم... بیرم ده کردهوه و دهگریام...
بیرم له روزه فوتاوه کانم ده کردهوه... به بهردهوامی دهگریام.

له خوی گهوره پارامهوه بهزهیی پیامدا بیتهوه و لیم خوش
بیټ و بمبوریت.. له خوی گهوره دهپارامهوه که دامه زراوی بکات
له نار گوره کهیدا وهک چون پیی خوشه و دهیخوایت...

له پر له خوم پرسی: نهی نه گهر من له جیسی نهی نهو
بهردامایه؟ چاره نووسم چون دهبوو؟

له تاو نهو ترسه زۆرهی که دایگرتم، نه گه پام به دواى
وه لآمه که دا، به کول دهستم کرد به گریان... الله اکبر... الله اکبر..
بانگی به یانی هاته بهر گویم و بهرز بوویه وه.

به لآم نه مجاره یان چنده تاوازیکی شیرینی هه یه لام، ههستم به
دئارامی و ههوانه وه ده کرد، کاتى که بانگه کهم دهوته وه،
عه باکه م له خۆم پیچاو ههستامه وه و نوێژى به یانیم کرد،
نوێژى پر له نه سرین و فرمیسکم کرد وه چۆن خوشکه کهم
پیش من نه نجامی ده دا، که دوا هه مین نوێژى بوو (نه گهر رۆژم
کرده وه چاوهروانى ئیواره ناکه م و نه گهر شهوم کرده وه چاوهروانى
به یانى ناکه م).

(الزمن القادم).. عبدالملك قاسم

نافره تیکي صالحی خواناس حزی له چاکه یه ۱۹

نافره تیکي صالح بوو، حزی له چاکه بوو، بیښاگا نه بوو له زیځری خوی گه وړه، هه رگیز ریځای نه ده دا وشه یه کی نابه جی له زاری بیته دهره وه... نه گهر باسی ناگرت بکړدایه دهرسا و ده توقی و دهستی نزا و پارانه وی بهرز ده کړده وه که خوا بیپاریتیت و نه گهر باسی به هه شت بکړدایه به ناراته وه بوو بوی و دهستی پارانه وی بهرز ده کړده وه و له خوی گه وړه ده پارایه وه که بیگپرتیت له خه لکانی به هه شت.

خه لکانی خوش دهویست و نه وانیش خوشیان دهویست و په یوهندی له گهل دهر و به ریدا هه بوو، له پر ههستی به نازاریک کرد له رانیدا، په نای برده بهر شیلان و چه ورکردن و باندج به کارهینان به لام نازاره که زیاتری ده کرد.

دوای سهردانی زوریک له نه خوشخانه کان و بینینی ژماره یه که پزیشک میړده که ی بردی بۆ له نندن و له وی له نه خوشخانه یه کی زور گه وړده دا دوای شیکاری ورد، پزیشکه کان بویان دهر کهوت که گه نینیک له خوینیدا

هه یه و به دواى سهرچاوه که یدا ده گه پټن، که ههر ته وهش
بوو ته هوئى نازارى رانى... پزیشکه کان برپاریاندا که
نافرته ته که تووشى شیرپه نجه بوو له رانیدا، که رانى
سهرچاوه نازار و نهو گه نینه یه و دواهمین برپاریان نهو
بوو که پیویسته په له بکه ن له برینه وهى رانى نافرته ته که،
تا نه خو شیه که ته شه نه نه کات.

له ژوورى نه شته رگه ریدا نافرته ته که راکشابوو له به رده م
قه زاو قه ده ری خوا دا، به لام به رده وام زیکری خواى ده کرد و
ملکه چى خوا بوو، کومه لیک پزیشک کو بوونه وه، چونکه
نه شته رگه ری برینه وهى ران نه شته رگه ری کی گه وره یه...
موسه که خرایه ناو مه قه سته که وه و به وردى نافرته ته که
دانه ویه وه و شوینی برینه وه که دیارى کرا و زور به
ورده کارانه و له نیو ترسیکی زوردا کاره باکه داگیر سینرا،
ههر که مقه سه ته که جولایه وه، گويزانه که شکا له بهر
چاوى سهرسام بوونى هه موواندا... ویستیان به گويزانیکی
تر نه شته رگه ری که بکه ن، هه مان شت روویدایه وه و
گويزانه که شکایه وه و بو جارى سییه مییش دیسانه وه
گويزانه که شکایه وه، که نه مه یه کم جاره له میژووی

نه شته رگه ږي برېښه وده راوېدات، که بووه هوې سهرسامی
هه موو پزیشکه کان که هر ته ماشای یه کتريان ده کرد.

سهرپه رشتیاری پزیشکه کان هه موویانی برده
ته نیشتی که وه و دواي راوېژکردنیکي خیرا، پزیشکه کان
برپاریاندا نه شته رگه ږي نه و رانه بکه نه ده یانویست
بیږنه وه... نای که شتیکی سهرسورپه ښه بوو!! هر که
گوږانه که گه شته ناوهراستی پیسته که، پزیشکه کان به
چاوی خوږیان لږکه یه کی گه نیوی پیسیان تیدا بیني... دواي
نه شته رگه ږي کی ناسان پزیشکه کان شوینه که یان پاک
کرده وه و تیماریان کرد.

نافره ته که ش پاش ماوه یه که به ته وواي چاک بوویه وه و
شوینه واره که شی دیار نه ما.. نافره ته که ته ماشای رانی
ده کرد که ناسه واری نازاری تیدا نه مابوو، بیني میړده که ی
قسه له گه نه و پزیشکه انده ده کات که هیشتا
سهرسامی به روخساریانه وه دیار بوو، له میړده که یان
ده پرسې: نایا خیزانت پیشت نه شته رگه ږي له رانیدا بو
کراوه؟

پزیشکه کان بوږیان ده رکه وت که ژن و میړده که پیش
ماوه یه کی زور توووشی رووداویکی هاتوچو بوون و ژنه که

به خهستی بریندار بووبوو لهو شوینه دا... پزیشکه کانیش
به یهك زمان وتیان به راستی تهوه چاودیری خوای گه وریه.
ئای ئافره ته که دلخۆش بوو که رزگاری بوو لهو کابوسه
مه ترسیداره که بیرى ده کرده وه چۆن به یهك قاچه وه بتوانیت
بروات به پریوه... دهستی کرد به سوپاس و ستایشی خوای
گه وریه که ههستی به نزیکی و میهر و سۆز و به زهیی خوای
گه وریه ده کرد.

خوشکانی به ریزم ئهم چیرۆکه نمونه یه که لهو نمونانه ی
که له ژماردن نایه ن له ئهولیاکانی خوا که پابهندن به
فرمانه کانیه وه و هه می شه له هه و لدان بو
ره زامه ندیکردنی و دله کانیا ن پر بووه له خۆ شه ویستی خوا..
به رده وام یادی ده که ن و بیزار نابن تا ئه و راده یه ی زیکر و
یادی خوا بو ته سروود یکی پر ئاواز و زمانیا ن بیتا قهت
ناییت له وتنه وه ی.. به لکو هه ست به شیرینی و چیژ
ده که ن، ئه وانه به تاسه و شه وقه وه پیشوازی له
فرمانه کانى خوا ده که ن و به خۆ شه ویستیه وه
فرمانه کانى جیبه جی ده که ن.

خوای گه ورهش دهست بهرداریان نابیت و کۆمه کیان
دهکات و هاوکاریانه و دهیانپاریزی و دواى ئه وهش
رهزامهنده لییان و بهههشتی خوئی ده به خشی پییان.

بینایی بؤ کچیک ده گه پیته وه له په نای که عبه دا

جاریکی تر بینایی گه رایده بؤ ئافره تیک که ته مهنی
بیست و دهوت سال بوو، له په نای که عبه ی پیروژدا، دواى
ئه وهی بؤ چهند مانگیك ده چوو که نابینا بووبوو، به هوئی
کهوتنی له ماله وه و دواى ئه وهی گیتژ بووبوو، له ماوه ی
ئه و چهند مانگه دا که بینایی له دهستدا بوو، سهردانی
چهن دین نه خوشخانه ی کردبوو له سعودیه، به لام هه موو
پزیشکه کان جهختیان له سهر ئه وه کردبوو که کاره که
پتویستی به توانا و ئارامگرتن هیه... ههروه ها
چاره سه ره که ی دهروونی ده بیست و حاله ته که ی له لایه ن
خیزانه که یه وه به دوا داچونی بؤ ده کرا له نیو چهن دین
نه خوشخانه دا... هه ندی له خزمه کانی پییان دهوت که
بیبات بؤ مه که ی پیروژ بؤ به جیهی نای عه مره و پارانه وه
له خوای گهروه که بینایی بؤ بگه رینیتته وه.

روژتیکیان به پټی قسه ی خوشکه که ی که زور دلخوښ
بوو کاتې که قسه ی ده کرد وتی: خوشکه که م کاتې که
ریوره سمی عه مری به جیده هیئا له گدل خیزانه که ماندا به
دهوری که عبه ی پیوژدا ههستی به سورانه وهی سهری ده کرد
و پاشان که وت به زه ویدا و پاشان کاتې هاته وه هوښ خو ی
له ناو حه ره می مه که که دا بینایی بو که رایه وه، بویه
هه موان زور دلخوښ بوون و دهستی نزا و سوپاسیان
به رز کرده وه بو خوی گه وره و که که کش سووریو له سهر
ته وهی چند روژتیک له ناو حه ره مدا بمینیتته وه بو نویژ کردن و
دوعا و سوپاسی خوی گه روه.

صلاح مخارش - جریده الجزیره

ئافره تىڭ له كۆتا ساته كانى ژيانيدا

ئەم چېرۆكە زياتر لە خەيال و ئەندىشە دەكات... ئەگەر
كەسىڭ بۆى بگىترامايەتەو بېروام پى نەدە كرد، لە
نوسىنگە كەمدا دانىشتبووم، دواى ئەوەى نووئىرى عىشام
كردبوو لە شەوئىك لە شەوە دريژەكانى زستانى (يوجىن) لە
باكورى خۆرئاواى كىشەورى ئەمەريكا لە ولاتە
يەكگرتووەكان، لە مانگى شەوالى سالى (١٤١٩)ك لە
شارى (يوجىن).. من خويندكار بووم لە زانكۆى (ئۆرجىن)،
سەرقالى خويندن بووم لە شەودا كاتى خۆر ئاوا بوون بوو،
بيدەنگى بالى كىشا بوو بەسەر شوئىنە كەدا، تەنها دەنگى
كچە بچووكە كەم ئەو بيدەنگىەى دەپچران كە خەرىكى
يارىكردن بوو، دەنگى بارىنى باران دەهات، هەرچەندە من
هەزم لەو جۆرە دەنگانە نەبوو، چونكە لە ناخدا سەر لە
نوى چالاكى دەكردم.

كاتى من بەو شىوئەىە بووم گويم لە زەنگى
نەلەفۆنە كەوە بوو كە تىكەلى ئەو ساتە بيدەنگانە بووبوو،
براىەكى ئايىنىم بوو كە جەزائىرى بوو، ناوى (شەكىب)

بوو، دواى سلاو کردن و نه حوالا پرسین، باسى رووداو ټیکى
زور سهیری بو کردم و له هه مان کاتیشدا دلخوش بو!!!
خیژانى که تافره ټیکى نه مریکى مووسلمان بوو، ناوى
(که ریمه) بوو، خالوژنیکی هه بوو له سهر ثاینى مه سیحی
بوو، نهو خالوژنه ی برابوو بو نه خوشخانه ی (سیکرت
هارت) که تهنه سى خولهک له مالى نیمه وه دووریوو،
دواى پشکنیى حاله ته که ی پزیشکه کان نه یان توانى
حاله ته که بشارنه وه، تافره ته که نه سته م بوو بژى ... ده بوايه
هر کوچى دواى بکر دایه، کاره که تهنه سه عاتیک یان
دووان یان که متری ماوه و خواى گهروه خوى زاناتره به وه.

پاشان بوى باسکردم که چى به سهر خوى و ژنه که یدا
هاتووه، منیش له سهر سامیه کی ته واودا بووم، گویم له
سه دای دهنگى ده گرت، وهک نه وه ی هه ست به لیډانى دلۍ
بکه م، به یهک پیت پیتی وتم:

له گهل ژنه که مدا قسم کرد سه بارهت به حالى خالوژنى...
راویژمان کرد که جاریکی تریش ههول بدهینه وه و بانگى
بکه ین بو مووسلمان بوون، هه رچه نده ته مه نی چهند
سه عاتیکى ماوه، مادام هیشتا له غه رغه رى مردندا نیه.

هاورپیکه م وتی: پشتم به ست به خوی گه وره و دوو رکات
 نویتهم کرد و بانگم کرد بۆ لای خوی گه وره بۆ رینویتی،
 کاتی که له سوجه دا بووم، خوی گه وره سینه ی بکاته و
 بۆ رینمایی هه ق و راستی، چونکه ده مزانی ئاده میزاد
 کاتی سوجه ده بات نزیکترین ساتیه تی له خوی گه وره وه.
 پاشان (که ریمه) رۆشت بۆ نه خوشخانه بۆ لای و داوی
 لیکرد که موسلمان بیّت و هه وائی پیدا که ئیسلام
 وه لایمی نه و که سه ده داته وه و قبولی ده کات و خوی گه وره
 له هه موو رابردوی خوش ده بیّت و ئافره ته که وتی بلی
 (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ) به
 متمانه یه کی ته واره و له ناخی دلپه وه، هه رچه نده نه و
 ئافره ته نه خوشه توانای قسه کردنیشی له ده ست دابوو...
 خیزانی هاوړپیکه م به شیوازیکی جوان داوی له خالۆژنه
 نه خوشه که ی کرد که شایه توومان بینیت و هه رچه نده
 نه یشی ده توانی به زمان بیلیت، نه گه ر بیه ویت نه وه به
 دهستی نامازه ده کات بۆ نه وه.

دوای نه وه ماناکه ی به زمانی ئینگلیزی بۆ روون
 کرده وه وتی پیی (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا
 رَسُولُ اللَّهِ) پاشان نه وه حاله تیکی قورس بوو بۆ که ریمه،

چهنده ئاواته خواز بوو که خالۆژنی رزگار بکات له ئاگرێک که مروژ و بهرد تاوی دهدات، له گهل لیدانی دلّی خیرایدا و چهند چرکه یه کی هیواش تیپه رین که قورس بوون، قورسیه که ی ته نها له بزواندنی دهستی ئافره ته نه خۆشه که ی ده کرد که ورده ورده دهستی بهرز کرده وه و دوا ی ئه وه ی گو یی له ته لقینی شایه توومان بوو زیاتر به رزیکرده وه که جاران نه یده ی توانی، به خهنده و ره زامه ندیه وه با وه ری خۆی را گه یاند و ئایینی ئیسلامی قبول کرد.

(که ریمه) خه ریک بوو له خۆشیدا شا گه شکه ی ده کرد، ئینجا مژده ی پیروزیی له رو خساریدا ده رکه وت و سوره تی (یس) ی خو یند به سه ریدا و ئافره ته نه خۆشه که ش له کاتی گو ییستی قورئانه که دا خهنده و خۆشی له رو خساری ده بینرا، که به ته واوی ره زامه نده له و قورئانه پیروزی که به سه ریدا ده خو ینریت.

په ره ستاره ئه مریکیه که ش که ئا گاداری روودا وه که بوو به بی ئه وه ی که س ههستی پی بکات، پی شنیاری کرد که وه ک خۆ به خش به فه رمی ده بیته شایه ت له سه ر موسلمان بوونی خالۆژنی که ریمه نه گه ر پیو یستی کرد، خوا ی گه وه ره

هینایه گۆ که توانای به گۆخستنی هه موو که سیکی
 هه یه (أَنْطَقْنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ) لاله الله.
 (شه کیب) ی هاوریم پرسیاری لیکردم: که پیویسته چی
 بکهین بهرامبهه ره ئه و ئافره ته که هیشتا زیندوو و له
 ژیاندایه.

له وه لامیدا وتم: ئه و ئیستا خوشکی موسلمانن ئیمه یه
 و به و پییه ی که خوی موسلمان بوونی راگه یاند، له
 کاتیکدا که له و په ری سه رسامیدا بووم و دلم له خوشیدا
 خه ریک بوو ده فپی، به هو ی موسلمان بوونی ئه و ئافره ته وه
 که نه خوشیی زۆری بۆ هیناوه و پزیشکان بیتومیید بوون
 له چاکبوونه وه ی، ئه م فه رمووده یه ی پیغه مبهه عليه السلام مم بیر
 خسته وه که بوخاری و موسلیم ﷺ گێراویانه ته وه وتی:

پیغه مبهه دروودی خوی له سه ر فه رمووی [إِنَّ أَحَدَكُمْ يُجْمَعُ
 خَلْقُهُ فِي بَطْنِ أُمِّهِ أَرْبَعِينَ يَوْمًا ثُمَّ يَكُونُ فِي ذَلِكَ عِلَقَةً مِثْلَ ذَلِكَ
 ثُمَّ يَكُونُ فِي ذَلِكَ مُضْغَةً مِثْلَ ذَلِكَ ثُمَّ يُرْسَلُ الْمَلَكُ فَيَنْفُخُ فِيهِ
 الرُّوحَ وَيُؤَمَّرُ بِأَرْبَعِ كَلِمَاتٍ يَكْتَبُ رِزْقَهُ وَأَجَلَهُ وَعَمَلَهُ وَشَقِيٌّ أَوْ
 سَعِيدٌ فَوَالَّذِي لَا إِلَهَ غَيْرُهُ إِنَّ أَحَدَكُمْ لَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ
 حَتَّى مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا إِلَّا ذِرَاعٌ فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ فَيَعْمَلُ
 بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ فَيَدْخُلُهَا وَإِنَّ أَحَدَكُمْ لَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ

حَتَّىٰ مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا إِلَّا ذِرَاعٌ قَيْسِيٌّ عَلَيْهِ الْكِتَابُ فَيَعْمَلُ
بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَيَدْخُلُهَا]. متفق عليه

واته: هه‌ریه که له ئیوه له‌ماوه‌ی چل روژدا له‌سکی
دایکیدا دروست ده‌بی‌ت، پاشان له‌ماوه‌ی چل روژدا ده‌بی‌ته
پارچه‌یه‌ک گوشت و خوین، پاش ماوه‌ی چل روژیش ده‌بی‌ته
پارچه گوشتی‌ک.. پاش ئه‌وه‌ خوای گه‌وره‌ فریشتیه‌ک
ده‌نی‌ریت و رو‌ح ده‌کات به‌به‌ریدا و فەرمانی به‌ چوار پی
ده‌کریت، به‌ نووسینی رو‌زی، و درێژی ژيانی (ئه‌جه‌لی) و
کاری، به‌ده‌بخته‌ یان به‌خته‌وه‌ر، سویند به‌وه‌ی جگه‌ له‌و
خوایه‌کی که‌ نیه، که‌سی واتان هه‌یه‌ کار و کرده‌وه‌ی
به‌هه‌شتی ده‌کات، تا له‌نیوان ئه‌و و به‌هه‌شتا ئه‌ندازه‌ی
گه‌زێک ده‌می‌نیت، که‌چی نو‌سراوه‌که‌ پێشی ده‌که‌و‌یت و
کارو کرده‌وه‌ی دۆزه‌خی ده‌کات و ده‌چی‌ته‌ دۆزه‌خ، هه‌روه‌ها
که‌سی واشتان هه‌یه‌ کاروکرداری دۆزه‌خی ده‌کات، هه‌تا به‌
ئه‌ندازه‌ی گه‌زێکی ده‌می‌نی و نو‌سراوه‌که‌ پێشی ده‌که‌و‌یت و
کار و کرده‌وه‌ی به‌هه‌شتی ده‌کات و ده‌چی‌ته‌ به‌هه‌شته‌وه‌.

پاشان سه‌ماعه‌ی ته‌له‌فۆنه‌که‌م دانایه‌وه‌ و بۆ ساتی‌ک
وه‌ستم، پاشان ده‌ستم خسته‌ ژێر چه‌ناگه‌مه‌وه‌، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌م
زانی زۆر به‌ په‌رو‌شه‌وه‌ ده‌ستم کرد به‌گریان، ئه‌وانه‌ی
ده‌روبه‌ریشم هه‌روا بوون، کاتی‌ک که‌ به‌سه‌رهاتی ئه‌و شه‌وه‌م بۆ

گِیڑانہ و ساتانیکی خوشی پر لہ ملکہ چی و فرمیسک بوو،
سوپاسی خوی گہورہ مان دہ کرد... تہ ہلیلہ و تہ سیب حاتم
دہ کرد بہ ہوی ئو فہ زلہ وہ کہ بہ خشیبوی بہو نافرہ تہ بؤ
رینمایی کردنی... ہاورپکھم کاتی کہ لہ مزگہوت بینیم دوی
ئو رووداوہ دہیوت: ہر چہ ندہ یادی ئو دیمہ نہ دہ کاتہ وہ
ہستیکی سہیر دایدہ پوشت و ہست بہ لہ رزین دہ کات،
پاشان ہیچ شک نابات ئوہ نہ بیت کہ زیاتر حہز لہ نوٹز کردن
و سوجدہی دریژ و مانہ وہ لہ مزگہوتدا دہ کات.

راوہ ستن بہ سہرہاتہ کہ ہشتا تہواو نہ بوہ، لہ ہہ مان
شہودا کہ ئو نافرہ تہی تیدا موسلمان بوو، چہ ند سہ عاتیک
تینہ پہری بہ سہر قسہ کانماندا دوی ئوہی ہہوائم بہ
ہاورپکھمدا بہ تہ لہ فؤن کہ پیویستہ نافرہ تہ کہ نوٹری
مہ غریب و عیشا نہ نجام بدات بہ چ شیوہیہ ک دہ توانیت؟
نہویش ہہوائی پیدام کہ نہ جہلی نوسراوی پیش ہہ مووان
کہوت... گیانی پاکی بہ موسلمانہی گہرایہ وہ بؤ لای
پہرہ ردگاری... کاتی کہ رازی بور خوی گہورہ پہرہ ردگاری
بیت و ئیسلام نایینی بیت و محمدیش ﷺ پیغہ مہبری بیت و
یہ ک نوٹری بؤ خوا نہ نجام نہدا.

خوایہ گیان بؤ خاتری گہورہیی ئم ئیسلامہ دہ پارینہ وہ
لیت کہ رہحمی پی بکہیت و ئو تہوبہیدی بہ باشتین شیوہ

لێ قبوڵ بکەیت، خوايه گيان عاقیبهت خێری دهخوایین له
تۆ ئه‌ی به‌به‌زه‌یتێنی به‌به‌زه‌ییان.

(مجله البيان)

مهینه‌تیه‌کانی ساره

پرووداوه‌کانی ئەم چیرۆکه له‌واقیعی نازاراویماندا
پرویداوه، ئەوه‌ی چیرۆکه که ده‌گیرێته‌وه به‌سه‌ر خۆیدا
هاتوه.. تهنه‌ها فرمیسک به‌س نیه، هه‌زار جار مردنیش
یه‌کسان نیه به‌یه‌ک (ئاه) که له‌ناخی بریندار و دلی
ده‌رده‌داروه‌ی بێته‌ ده‌ره‌وه.. ئیسته‌ من زانیومه که (به‌ختیار
ئه‌وه‌که‌سه‌یه‌ په‌ند له‌ که‌سی ته‌ره‌وه‌یه‌ریگرت، وه
سه‌رکه‌شیش ئه‌وه‌که‌سه‌یه‌ که‌ خۆی بکات به‌په‌ند)..
ئافه‌رین بۆ ئه‌وه‌که‌سه‌ی ئه‌وه‌ی ووتوه و ئه‌وه‌ی که‌ کاری پێ
ده‌کات..

ئه‌وه‌ نازاره‌و ئه‌وه‌ په‌شیمانیه‌ له‌سه‌ر هه‌موو ساته‌کانی
ژیان، هه‌رکه‌ رۆژیکێ نوی ده‌ست پێده‌کات نازاره‌کانی

منیش دەست پێدەکات.. هەموو ساتێک بە لکو هەموو
چاوتروکانێک هەموو شتێک لە دڵمدا دەسوتی..

پۆژانە زۆرجار بە لکو هەزارەها جار دەمرم.. کەشیش پێم
نازانیت و کەشیش ئاگای لێم نیە تەنها خوای گەورە
نەبیّت، من هەموو شتێک بە بنیاتنرابوو بۆی پڕووخاندم و
نازیزترین شتێک هەبیبوو تێکمدا.. بە لای بەم دوو دەسته
تاوانبارە پیسە نەفرەت لێکراوە.

خوایە گیان بیرکردنەوە چەندە سەختە.. خوایە گیان
دەردیسەری چەندە نازەحەتە، لە هەموو بەرەبەیانیکى نویدا
نازەرە که و ماتەمیە که لە هەر سوچێک لە سوچەکانی ئەم
مालەدا نوێ دەبیتهوه.. لەناخدا هاوار دەکەم ئە گەر دەری
بپریم ئەو دیوارهکانی بەردەم دەروخین و دەسوتین..

ئە گەر شەو بە لای بکێشیت بە سەر ئاسمانی پۆژدا و
دایبۆشیت، و شەوی نەینیه کان دەست پێبکات ئەوێ که
عاشقان بە دوایدا دەگەرین، و گۆرانیبیژان گۆرانی بە سەردا
دەلێن و شەو غونیکەرە پەشیمانان لە سەری، هەزارجار
دەگرم و هەزار جار ئاخ هەلە کێشم چونکە زیندووم و

تائیستا ئەژیم، دەمەوی بېرم بەلام ناتوانم، لەوانە یە بەهۆی ئەوەوە بۆ ترسنۆکم یان نامەوی هەلە کە دووجار دووبارە بکەمەوه، بەلکو خۆی گەوره لیمخۆش بێت لەوهی کە لەژیانی رابردوومدا کردوومه بەلکو لەتالۆی رابردوو، زۆریک لەزەت لەرابردوو و یادگاریەکانیان دەبینن و حەز دەکەن باسی بکەن تەنھا من نەبێ، دەزانن بۆ..؟

نامەوی پێتان بلێم چونکە دەترسم نەفرەتم لێ بکەن، و دوام لیبکەن زیاتر لەپارێهێوەکانم و نەفرەتکردن لەخۆم، لەوانە یە پیاوچاکیکتان تێدا بێت دوای گێراییت و خۆی گەورەش بەهۆی دوای گێراییت ئەوەوە سزام بدات و بە نەفرەتی خۆی نەفرەتم لێ بکات.. بۆبۆرن ئەگەر قسەکانم ناریک بن و رێک نەخرابن.. چونکە من دەردەدارم، هەر ناپەرەتیە کە سەرپەرشتیم کردوو ناپەرەتیە کە بۆه بەلکو دوان بەلکو سیان بەلکو زیاتر، من ئەو کەسە بووم هەموو شتی بکەم فروشت و هیچیشم دەست نەکەوت.. سۆیند بەخوا بەسەرھاتی خۆمتان بۆ دەگێرێمەوه تەنھا لەبەر ئەوەی هۆشیارتان بکەمەوه و ئاگادارتانکەم، ئاگادارتانکەم

تا نه کهونه نهو حاله تهوه که من تییکه وتووم، سویند
 به خوا خامه کهم شهرم ده کات له وهی که من ده مه وی
 بینووسم، و په نجه کانم هه زار جار ده یانه وی ریگام لیبگرن
 به لām من هه ر به سه رهاتی خۆم ده نووسم، به لکو به هۆیه وه
 خوا چاکه م بۆ بنوسیّت و بیته تویشووم له پۆژی دوا ییدا..
 لۆمه م مه که ن و گو ی له به سه رهاتم بگرن و حوکم بده ن و
 په ند و ئاموژگاری وه ربگرن پیش نه وهی کار له کار بترازی.
 من لایکی گوزهران باش بووم له خیزانی کدا که خوی
 گه و ره په وشت و پۆزی و چاکه و پیرۆزی بۆ نووسی بوو،
 له و کاته وهی که گه و ره بووین پیکه وه ده ژیا ن و یه ک مال
 گلیری کرد بووینه وه که پرپوو له به خته وهی و پیکه وه ژیا ن
 و خۆشه ویستی، له ماله وه دایکم و باوکم و دایکی باوکم و
 برا کانم که شهش برابر وون و من حه و ته میان بووم و
 له هه موویان گه و ره تر بووم.. دووه میش بووم له ناو
 هه موویاندا، چونکه خوشکیکم سالتک له من گه و ره تر
 بوو.. من دوی باوکم په و ره شیاری دووه می ماله وه بووم،
 هه موان زۆر پشتیان پی ده به ستم.. به رده وام بووم له خویندن

تاگه یشته دووی ناوړندی ..خوشکه کهشم له سیی ناوړندی
بوو.. هه موو خوشک و براکانی ترم بهرده وام بووین..
ئاواته خوازبووم بېمه نه دازیار، به لّام دایکم هزی ده کرد
بېمه فرۆکه وان.. باوکیشم له گه لّ مندابوو دهیه ویست بېمه
که سیکی زانکووی و پسیوړېم له هه ر بواریکداییت..
خوشکه کهم دهیه ویست بېته وانه بیژ تا یاین و نه ده ب
فیږی نه وه کانه بکات...

به لّام ئای له ئاوات و خه ونه کانه و ئومیده کانه ..چه ندین
که س پیش نه وهی خه ونه کانیاں بېته دی له ژیاندا نه مان،
چه ندین که س بیتوانابوون له هیئانه دی خه ونه کانیاں
به هووی بارودوخی خوځانه وه، و چه ندین که سیش
خه ونه کانیاں هیئاو ته دی، به لّام به هه رحال ئیمه
خه ونه کانمان نه هاته دی به شیوه یه که برپا ناکړیت و
به بیروهویشی نه عاقل نه شیت نه هیچ که سیکدا نایه ت.

له قوتا بځانه کهم ئاشنابووم به که سانیک قسه کردنیان و
هه لّسو که وتیان وه کو هه نگوین وابوو به لّکو به تام تریش..
چه ندین جار هاوړییه تیم کردن و به دزی که س و کارم

چه ندجاری له گه لیان ده بووم، خویندنه که شم بهرده وام بوو،
 حاله تیشم له وپه پری باشیدا بوو، من هه ولی زورم ددها
 تاوه کو هاورپیکانم و خویندنم پیکه وه گری بدهم.. له نیوهی
 یه که مدا توانیم وابکه م.. پاشان موله دهستی پیکرد ئای
 له چ موله تیک، خوی گه وره نه موله تی واو نه رژی وا
 نه گیرپته وه... باوکم ههستی کردبوو چونه دهره وه زیادی
 کردوه و که متر گرنگی به ماله وه ددهم، بویه لومه ی
 کردم و لومه ی دایکیشمی کرد.. به لام خوشکه که م بهرگری
 لیده کردم، چونکه زور منی خوش دهویست له وه دترسا
 باوکم لیم بدات، چونکه لیدانه کانی سخت بوون نه گهر
 توره ببوایه، رژیانی پشوو گوزه شتیان ده کرد له گهل
 شه وه کانیدا، نه گهر بمزانیایه چون کوتایی دیت خوم
 ده کوشته وه به لکو جهستم پارچه پارچه ده کرد و بهرده وام
 نه ده بووم، به لام نه وه نیراده ی خویه... من و هاورپیکانم
 له پشته وهی مالی یه کی له هاورپیکانماندا بووین، بانگی
 کردبووین بۆ بینینی قیدیژو یاریکردن پیکه وه، بویه
 له مه غریبه وه دانیشتین تاوه کو ساعات یانزه ی شهو،

ئەوکاتەش کاتی گەڕانەوهم بوو بۆ مائەوہ لەو پۆژانەدا،
 بەلام خاوەن مائە که داوای لیکردم که بۆ نیو سەعاتی تر
 دانیشم، پاشان هەموومان بچینەوہ بۆ مائی خۆمان، ئایا
 دەزانی نرخ و بەهای ئەو نیوسەعاتە چەند بوو، بەهای
 تەمەنم بوو، نەخێر بەهای من و باوکم و دایکم و هەموو
 خێزانە کهم... بەلێ هەموویان، ئەو نیوسەعاتە بەهای
 هەموو ژیا ئیمان بوو، بەهای گواستەنەوہمان بوو
 لەبەختەوہریەوہ بۆ بەدبەختی هەتا هەتایی، بەلکو ئەو
 نیوسەعاتە خۆم ئامادە کرد تا بگوێژمەوہ بۆ ئاگریک
 داخان کات، تەنھا بۆ کەسیکە که بەدبەخت بێت، داوای
 لیبوردنتان لێ دە کهم چونکە لەباسە کهم چوومە دەرەوہ..
 یەکی لە هاوڕێکان خۆی تەرخان کرد قۆریەک چا
 ئامادەبکات تاوہ کو کاتی پێوہ بەرینە سەر.. چاکە ی هیئەو
 خواردمانەوہو قسەمان دە کرد و شوخی و سوعبەتمان
 دە کرد، بەو پەڕی بەرائەت و نیەت پاکیهوہ، بەلام داوای
 ئەو ی چاکەمان خواردەوہ و امان لێتات بەلادا دەکەوتین و
 پێدەکەین و دەرشاینەوہ بەهەموو شیوہیەک، هەموومان

به لئ هه موومان... ټاګام لئ نه مابوو چیمان لیټه اتوه،
تاوه کو یه که مین که سمان که به ټاګاهاته وه نیمه شی به ټاګا
هیټایه وه.. خاوه ن ماله که هه ستاو لومو و سهرزه نشتی
کردین له سدر نه و کرده و یه مان، نیمه ش هه ستاینه وه و
نه مانده زانی چی پروید او و بوچی و چو ن نه مه پرویدا،
سهرزه نشتی نه وه مان کرد که چاکه ی ټاماده کرد بوو،
نه ویش له وه لاما ووتی: نه وه شوخیه ک بوو کردمان،
خومان و شوینه که مان پاک کرده و و چوینه وه بو ماله وه..

له ګه ل جریوه جریوی چوله که دا ګه شتمه ماله وه و
هه موو خه و تبوون ته نها نه و خوشکه م نه بی که بر دیمه
ژووره که ی خو یه وه و ټاموژګاری و هه په شه ی لیګردم که
نه مه کوټاهه مین جاریټ دوا بکه وم له ماله وه.. منیش
په یمانی نه و هم پیدا، نه و هه ژاره نه ی ده زانی که نه مه
پیشت هه په شه یه بو ژیانی نه و نه ک من.. خوژګه نه بورایه
لیم و لیټی بامایه به لکو بیکو شتمایه.

دوا ی چند پوژي له لای هاوړیټه کمان کو بووینه وه... داوا ی
نه و شوخی و سوعبه ته مان کرده وه چونکه هه زمان

ليده كرد و عاشقى بووبووين.. هاورپكه مان پیتی ووتین كه
ئه وه گرانه و به نرخیكه كهس ناتوانی به ته نها بیکریت..
بۆیه پاره مان کو کرده و به پیتی ژمارهی خومان
كه پسوله كانمان كړی.. واگومان ده به م ئیستا بزنان ئه و شته
چییه.. مادهی هوشبهر.. شوخی و سوعبت بوو.. به دنكه
حه بیکی مادهی هوشبهر و ئیمهش نه مان ده زانی..
هه ندیكمان به هوی ئه و گالتو پیکه نین و ئه و ده نكه حه به
به ره و سه رگه ردانی رۆشتین..

رپكه و تین له سه ر كاری نۆبه.. به دوو هه فته جارئ
یه كینكمان په یدای كات و پاره كه كو بكه ینه وه و حه به كان
بكړین.. رۆژان گوزه ران و بارود و خم له خویندنگا به ره و
خرابی چوو.. بۆیه باوكم گواستمیه وه بۆ قوتا بخانه یه کی
ئه هلی به لكو سه ركه و توو بم و دوانا وه ندی ته واو بكه م،
خه ونه كانی من و ئه ویش و خه ونی دایكیشم بوون به
هه لم.. فرۆكه وان چ فرۆكه وانیک چ ئه ندازیاریك له من
ده خواز ریت.. سویند به خوا تاوانی من نه بوو، وه
نه مننه زانی.. ته گه ر كاره كه پېشنیار بكرایه بۆم ره تم

ده کردهوه و سهری خۆم هه لده گرت به لام گالتهو سو عبهت
بوو..

نه فره تی خوا لهو که سهی ئاوا گالتهو شوخی ده کات
به لاوانی موسلمان.. پوژان ده گوزهران و ئیمهش بهردهوام
له سه ر ئه و حاله کۆده بووینه وه، کهس نه ییده زانی و کهس
ههستی نه ده کرد چی پرو ده دات.. وام لیها تبوو نه مده توانی
دوور که ومه وه لیی نه له مه نه له هاورپیکانم.. نه نجامی
کو تاییی سألما ن وه رگرت ه وه که چا وه پروان نه کرا و کاره سات
بوو بۆ هه موو کهس و کارم.. به لام ئه وهی که هیوری
کردینه وه خوشکه که م بوو که ده رچوو بوو به پله ی (تقدیر
عالی).. پیروزییت.. له ناخی دل مه وه و وتم هه رچه نده من
ئه وه شم به سه ردا هات بوو.. و وتم و بۆیه که جار و بۆ دوا هه مین
جار له ناخمه وه ههستم به خوشی کرد.. و وتم پیی: چیت
دهوی بۆت بکرم به بۆنه ی سه رکه و تنته وه.. ئه زانی: ووتی
چی.. وه ئه وهی له گه ل من و هاورپیکانم ناماده ی
دانیشتنه کانمان بوویت، وه ئه وه به حالمان بزانیته.. وتی:

دەمەوی ئاگات لە خۆت بێت برای بەرێزم.. تۆ دواى خواى
گەوره پشت و پەناى منى.

ئەو رۆژه چەند وشەىەكى ووت نەيزانى دەبێتە
ياداوەريەك بۆ من بەدریژايى ژيانم سەختەر لە لۆمەکردن..
خۆزگە وای نەوتایە و خۆزگە منیش پرسیارم لێنەکردایە..
چ کۆمەك و پشتیوانیەك لەمن داوا دەکەیت (خواى
گەوره باشتەين پشتیوان و بریکارە)

(حسبى الله ونعم الوكيل) خوشکەكەم چووه پەیمانگای
مامۆستایانى کچانەوه وتیدەکوشاو هەولێ دەدا... منیش
دەکەوتم و دەکەوتم... لە سەرەرپۆی و تاریکیەوه بۆ
سەرەرپۆی و تاریکی.. لە خراپەوه بۆ خراپتر.. بەلام
کەسووکارم نەیان دەزانى و ئێمەش زیاتر سەرەرپۆ بووبوین..
تا ئەو رادەیهى نەمان دەتوانى زیاد لە دوو رۆژ دەستبەردارى
ئەو حەبە بێن.. هاورپێهەکم بەلکو دوژمنیكى نەفرەت
لێکراو بەلکو شەیتانى نەفرەت لێکراو پێى وتین شتیکی
تر هەیه خۆشتر و بەتامتر و درێژخایەنترو بەختەوه رترە،
گەرپاين بەدوایدا.. دەستمان کەوت.. بۆیه پارەیهكى زۆرمان

بۆ گلیڕ کردوه.. هه موو ته مانه له گیرفانی باوکمان که نه مانده زانی ته وانیش به شدارن له فهوتانی ئیمه یان نا..
ئایا تاوانبارن یان نا؟!

جاریکیان که ده گه پامه وه بۆ ماله وه خوشکه کهم ههستی به حاله تی من کرد و گومانی لێ پهیدا کردم، و وازی لیهێنم بجهوم، به یانی هات و له ژووره کهمدا قوت بوویه وه ئامۆژگاریی کردم و هه ره شه ی لیکردم که باسی ده کات ته گهر راستی پێ نه لیم...

دایکم هات به سهرداو ئیمه ش قسه کانمان بری، دایکم ناردمی چهند پێداویستیه کی بۆ بینم، منیش چووم و وام لیهاتبو له خوشکه کهم پامده کرد له ترسی نه وه ی نه و شته ی که سالتیکه به په نهانی ده یکم ئاشکرایت.. قسه م له گه ل هاورپیه کهمدا کرد، پیکه وه چوین بۆ مائی هاورپیه کی ترم.. بریک تاوانمان بارکرد.. پروداوه کهم بۆ باسکردن.. ئیمه ش ترساین له ئاشکرا بوونی و قسه ی خه لکی.. بۆیه بیرمان کردوه به لکو شه ی تانه کانمان بیریان کردوه و یه کیکیان پێی و وتم: چاره سه رم له لایه .. چاره سه ر

چیه.. ئایا دەزانی.. ئەگەر لە شەیتانم بپرسیایە هەرگیز
ئەو بەخەیاڵیدا نەدەهات.. ئایا دەزانی چی ووت؟ ئایا
دەزانی؟

چۆن بیرى کردەوہ... کەس گومان نابات چی ووتبیت!! ئایا
ووتی بیکوژین؟ خۆزگە وای بوتایە.. ئایا ووتی بیسوتینین؟
نەخیر بەلکو لەوہ خراپتر.. ئایا دەزانی چی ووت؟؟

حسبى الله ونعم الوكيل.. خواى گەورە باشتەین پشەتیوان و
بریکارە دژی ستەمکاران و بیتهۆشان، وە ئەوانەى دەیکرن و
دەیفروشن، خوا پەنامان بدات لەو هاوڕێیەم و خوا پەمانان
بدات لە منى نەفرەت لێکراو.. خواپەگیان ئێسکەکانى
هەپرون هەپرون کەیت و چاوی کوێرکەیت و عەقلى
لەدەست بەدەیت.. خواپەگیان نەلە دنیاو نە لەقیامەت
رێنموونى نەکەیت..

ئایا دەزانن چی ووت.. خراپە و زوڵم و داوین پیسی و
دوژمنایەتى هات بەزاریدا..

ووتی: باشتەین رێگا ئەوێە بیهێنینە ریزی خۆمان و
هەبێکى بەدەینى، ئەوکاتە ناتوانى کارەکه مان ناشکرا

بکات... به لّام من رازیی نه بووم ئەو خوشکیکی شەریف و داوین پاک و خۆشه ویست و نازداری من بوو.. خوشکم بوو.. به لّام وه سوه سه یان خسته دلّمه وه.. وه ووتیان ئەو هیچ زیانیکی پیناگات.. حه به که ی بۆ ده بهیت بۆ مالّه وه تان و زۆر به ریزه وه ئەو له مائی خویاندایه.. و ته نه ا حه بیك.. تۆ باش ده زانیت ئە وه نده کاریگه ریی نابیت..

له ژیر کاریگه ریی ماده ی هۆشه رداو له ژیر کاریگه ریی شه ی تانه کانیداو شه ی تانی خۆم رازیی بووم.. هه موو شتیکم له گه لیاندا رپنک خست.. چوومه وه بۆ مالّه وه.. خوشکه که م قسه ی له گه ل کردم داوا ی لیکردم پیکه وه قسه بکه یین.. منیش و وتم چایه ک ناماده بکه و من دان به هه موو شتیکدا ده نیم.. ئەو داماره هه ستایه وه تاوه کو چا ناماده بکات، هه موو ئومیدیک ی ئە وه بوو که کی شه ی من چاره سه ر بکات.. منیش له می شکمدا هه زار شه ی تانی وه می هه بوو.. پتویسته هه موو ژیا نی دارم یتم.. چایه که ی ناماده کرد و هی نای.. منیش و وتم: چایی بۆ خۆم و خۆت تیکه، پاشان پیم ووت: په رداخی ئاوم بۆ بینه.. هه ستاو

رؤښت.. کاتې له ژووره که چووه دهره وه سويند ده خوم به
خوای گه وره به بې نه وهی ه دست بکه م فرميسک به چاومدا
هاته خوار..

نازانم فرميسکي خه فه تباري بوو بو تايندهی
خوشکه که م.. نازانم روم بوو له چاومه وه دهرچوو.. نازانم
ويژدانم بوو، نازانم فرميسکي شادومانی بوو که من
به وه فام به رامبه ر به و په يمانه ی داومه به هاوړيکام و نه و
نه ينيه م بو هه تا هه تايي پاراستوه.

حه بيکي ته و اوم خسته چا که يه وه.. خوشکه که م
به خه نده وه گه رايه وه.. منيش ده ميني له به رده مدا وه
کاوړيکي بچوک له ناو دارستان يکي پر له گورگدا به هه موو
نيازيکي پاک و دلگه شه وه.. فرميسکه کانی منی بينی..
سرپنی و ووتی پياو نابي بگری.. هه وليدا دلّم بداته وه و
ليپرسينه وه م بکات..

ته وهی من بيزانم بوو ته و ده گريام نه ک خوم، بو دواړوژي..
بو پيکه ينه که ی.. بو چاوه کانی.. بو دلّه سپيه پاکه که ی..
شه يتانی ناخی منيش ده يوت: نارامبه ر.. زيانی پی

ناگه یه نیت.. سبه نین چاره سه ری خۆت و خوشکه که ت ده که یت.. ئەو پیتیسته دهر دو ئازاری تۆ بزانیّت و بژی تیایدا.. و به ئازاری تۆ نازانیّت تاوه کو تاقی نه کاته وه..

بۆیه خه ریکی جوانکردنی خراپه و تاوان و داوین پیسی بوو بۆ من.. حسبی الله.. پیّم ووت: باجاری چاکه مان بخۆینه وه تاوه کو که میّک هیمن بېمه وه، پاشان باست بۆ ده که م.. ئەو چاکه ی خوارد وه.. خۆزگه نه یده خوارد وه.. دانیش ت منیش قسه م بۆ ده کرد تا له هۆش خۆی چوو.. جارێک پیده که نیم و جارێکیش ده گریام.. نازانم تووشی چی هاتووم.. پیده که نیم و ده گریم و فرمی سک به روومه ته کانمه وه یه..

وورده وورده ئیبلیس وه سه سه ی بۆ دروست ده کردم که باوکم و دایکم پیّم ئەزانن، ئەگه ر خوشکه که م به و شیوه یه بیهنن.. بیرم له را کردن کرده وه.. به هه ر حالّ را مکرد بۆلای هاورپیکانم.. مژده ی ئەو کاره ساته م پیدان که خۆم به سه ر خۆمدا هیئا.. هه موان پیرو زبایان لیکردم..

ووتیان یه کێک پیاو نهییت ناتوانی کارى وا بکات، تۆ
ئێستا سەرۆک و گه‌وره‌ی ئێمه‌یت..

تۆ سەرۆکی ئەم گروپه‌یت.. مافی فەرمان ده‌کردن و
په‌تکردنه‌وت هه‌یه.. ئەو شه‌وه‌ خه‌وتین بۆ نزیکى نیوه‌پۆ
له‌رزم لی‌هات به‌خۆم ده‌وت، چیم کرد به‌خۆم.. به‌م
ده‌ستانه‌م چیم ئەنجامدا.. دواى دوو رۆژ باوکم سۆراخى
ده‌کردم دواى ئەوه‌ی دیارنه‌مابووم.. هاوپی‌کانم نارد تا بزانی
له‌مالمان چ باسه‌.. چونکه‌ ده‌ترسام له‌خۆم و
له‌خوشکه‌که‌م، د‌نیایان کردم که هه‌موو شتی ئارامه‌و
هیچ پرووى نه‌داوه.. چووم بۆ مائه‌وه‌ و خۆم ئاماده‌کردبوو بۆ
لی‌دان و قسه‌ پى‌ وتن و سه‌رزه‌نشست کردن که هیچ
سودێکی نه‌بوو...

باوکم لی‌یدام، دایکیشم و خوشکه‌که‌م لۆمه‌یان کردم،
دواى چ‌ه‌ند رۆژێک خوشکه‌که‌م هات بۆلام و پرسى‌اری ئەو
شته‌ی لی‌کردم که خستبوومه‌ چاکه‌یه‌وه.. هه‌زی لی‌ده‌کرد و
داواى ده‌کرد، منیش رازى نه‌بووم.. بۆیه ده‌ستى کرد به‌
پارانه‌وه.. وه‌ک چۆن من له‌ هاوپی‌کانم ده‌پارامه‌وه.. منیش

به زه يم پيادا هاته وهو پيښدا.. ئه م کاره ژور جار دووباره
ده بوويه وه.. حاله تي خوښندنې وورده ورده خراب بوو.. تا ئه و
راډه يه ي به بې ټوږه كي ټاشكرا وازي له خوښندن هينا..
ټه وانيش ټاراميان گرت چونكه كچ دوا هه مين مه نزلگاي
هه ر ماله وه يه..

ټيتر ټومپډيان به و برايه م هه بوو كه له من
بچو كتر بوو.. جاريكيان من هه يم پي نه مابوو.

ټويه خوشكه كه م ناچار بوو له هاورپيښه كم داوا بكات..
ټه ونيش نه يدا بوويه به مه رجيك نه ييت.. ټايا ده زاني مه رجى
چي بوو (حسبى الله ونعم الوكيل) خواپه نامان بدات ليښى
و له شديتان.

مه رجى نه وه بوو كه زينا له گه له خوشكه كه مدا بكات..
ټه ونيش رازي نه بوو.. كرد بووى به دهنگه دهنگ له گه لي..
ټه و هاورپيښانه شم كه له وي ناماده بوون ده يانه ويست
هيمنيان بكه نه وه، و به منيان دهوت: چي تيډايه يه كجار
زياني نيه.. له خوشكه كه ت بپرسه نه گه ر رازي ييت.. ټوچ

زیانیکت پیّ ده گات، و هیچ له ده ست نادهیت.. هه موویان
دژی من بوون و له گه ل نه ودا بوون..

پیّم ووت: توّ یه که م که سیت: پیّت ده وتم من له گه ل تدام
بۆ چاره سه رکردنی و رزگار بوونی خوشکه که ت، به لام نه مرۆ
داوای نه مه ده کهیت.. نه مه هاوړییه تیه که ت بوو.

پر به ده می ووتی: چ هاوړییه تیه ک و چ چاره سه ریك،
شیخه گیان، له بیریکه.. بوو به ده مه قاله مان و دور که وتمه وه
له وئ.. چه ند رۆژیکم به و شیوه یه برده سه ر.. من
و خوشکه که م ئارامان گرت، خوشکه که م ده ستپیّ شخه ری
کردو داوای ده کرد، منیش پیّم نه بوو، له وان زیاتریش
که سم شک نه ده برد..

حاله تی خوشکه که م خراپتر ده بوو، وای لیّ ده کردم
به له ته حه بیکیش بیّت، شهیتان وه سه وه ی خسته دلمه وه
که لیّی بپرسم، بۆیه منیش به راشکاوانه پیّم ووت: نه و
توّی ده وئ یه که م جار ده یه وئ بتبینی، پاشان چیمان ده وئ
بمانداتی به بیّ به رامبه ر ئیتر جاریکی تر پیۆیستمان
به که سی تر نابئ، خوشکه که م یه که سه ر رازیی بوو.. ئای

خوايه گيان.. رږشتين، من و خوشکه کهم پلانماندانار چوينه
دهره وه.. خوشکه کهم برد بولای هاورپیکه م، و له شوقه کهیدا
دانيشتين..

هاورپیکه م داوای ليکردم که که ميک برؤمه دهره وه تا
کاری خوی ته و او ده کات.. منيش رږشتم خوا نه فره تم
ليکات له من و له هاورپیکه م و له شهيتانه کانم و له و
حېبانو له وانه ی به کاری ده يئنن.. دواي سه عاتیک
گه پامه وه.. خوشکه کهم به نيوه پوشته یی بينی له شوقه ی
هاورپیکه م دا، من تازه په نه کهم دابوو.. پیکه وه دانيشتين..
من و هاورپیکه م و خوشکه کهم، خوشکی راسته قينه م.. تا
دواي عيشا له دانيشتينيکی خواردنه وه و رابواردندا.. هاوار
بو من له پهره و ردگارم.. هاوار بو من له پهره و ردگارم.. هاوار
بو من له تاگرو..

من دوزه خيم.. من دوزه خيم.. خوزگه بمر دمايه.. خوايه گيان
بمرينه.. خوايه گيان بمرينه.. من ناژه لم.. شايانی ژيان نيم
بو ساتيکيش يئت.. من و خوشکه کهم گه پراينه وه بو
ماله وه، به خوشکه کهم وت: نه مه يه که مين و دوا هه مين

جاره.. ئەو ھاوړی قیزه ونەم جی ژوان و ژماره ی تایبەتی
خۆی دابوو بە خوشکه کەم، پتووست بە من ناکات.

من نە مزانی.. رۆژان بە سەرچوون و خوشکه کەم
دەبینی دەرواته دەرەوہ زیاد لە پتووست.. جاری خۆی، جاری
لە گەڵ خوشکه بچوکه کەمدا، بە ھەر ھۆیە کەوہ بێ بۆ
بازارو بۆ نە خوشخانە تا ئەو رادە یە رازی نەبوو جاریکی
تر لە پەیمانگا بخوینیت.

باوکی داماویشم بە ھەموو توانایە کێوہ لەرپی چەندین
کەسەوہ تاوہ کو سەرلەنوێ بیگەریتیتەوہ بۆ خویندە کە ی..
خیزانە کەمان سەرلەنوێ دلشادبوونەوہ بە گەرانەوہ ی بۆ
خویندنگاو گرنگی پێدان پیتی..

جاریکیان من لای یە کێ لە ھاوړیکانم بووم ووتی: با
بچین بۆلای یە کێ لە ھاوړیکانمان.. چوین بۆلای.. ئای
لە کارەسات.. خوشکه کەم بینێ لەلای، لە کۆشیدابوو..
بەتاسەوہ گریام.. خوشکه کەم ھەستایەوہ و ووتی: تۆ ھەقت
چی یە، ژيانی خۆمەو من سەربەستم.. ھاوړیکەم منی برد
لە گەڵ خۆیداو ئەو ژھریکی یامی کە مەرۆ ئازیزترین

شتی له بیردهچی و له بهرچاوی لی ده کات به ناشرینترین و
قیژه و نترین شت..

گه راینه وه بۆلای هاوڕیکه مان، منیش له وی بووم و،
یاریان ده کرد له گهڵ خوشکه که مدا، منیش له نیوانیاندا
وه کو چوارپی و ابووم، به لکو خراپتریش، و نه فره تیان له ژیان
و چاره نوس ده کرد.

له گهڵ کاتی عه سردا گه راینه وه بۆ مال، من
نهمده زانی چی بکه م، داوینپاکی رۆیشت و پاره رۆیشت و
شه رف رۆیشت و ئاینده رۆیشت و عه قل رۆیشت و
بینگومان هه موو شتی که له ده ست چوو.. چه ندین رۆژ که
به خه بهر ده هاتم ده گریام که سه رخو شیش ده بووم پیده که نیم،
ژیانیکی ئاژه لی.. به لکو قیژه و نترین ژیا نی بی به ها و پیس
و بی نرخ... جارێ که له جاره شومه کان که ژیا نی من
هه مووی شووم بوو.. له به ره به یانی رۆژی که داو له سه عات
نوی به یانی پولیس په یوه ندی کرد به باو که مه وه له سه ر
کاره که ی و پییان ووت: خیرا ئاماده به.. ته ویش ئاماده بوو،
به لام گورزی که بوو بو سه ر باو کم که به رگهی نه گرت و دوا ی

چەند پۆژی وەفاتی کرد.. دایکیشم لە زمان کەوت.. ئایا
دەزانن بۆچی؟ ئایا دەزانن؟

خوشکە کەم لە گەڵ کورپێکدا لە ناوچە یەکی حەوانە وەدا
لە دەرهەوی شار بە سەر خۆشی تووشی پروداوی بون و
هەردووکیان مرد بون.. ئای که کارەساتە.. بەرد دیتە گۆ
دەگری..

ئای که کۆتاییەکی ناهەموار بوو.. خوشکی بە پرێزم
خەتای تۆ نەبوو تۆ ئەو پێگایەت هەڵنەبژارد بوو.. وە
ئاوات هەرگیز بۆ نە دە خواست.. خوشکی داوین پاکم..
بوویت بە سۆزانیی.. خوشکی بە شەرەفم بویت بە زیناکەر..
خوشکی ئیماندارای داوین پاکم بووی بە بەرەلا.. ئای
خوا یە گیان.. چیم کرد بەو خوشکەم.. ئەو پێگایە چی بوو
که پێی بردمە ناگری دۆزەخ.. بە دەستم بردم بەرەو نەفرەت
لینکردن.. من بردم بەرەو سەرنزمی .. پەرەرد گارم، چی
بکەم.. پەرەرد گارم، داوات لی دە کەم که من ببەیتەو
سزام بەدیت لە جیاتی ئەو، پەرەرد گارم تۆ دەزانیت که

ئەو بېتوانە، من زولم لەو كردو من ئەوم فەوتاندو ئەو
نەیدەزانی..

ئەو دەیه ویست من چاك بکات، بەلام من ئەوم بەرەو
خراپە برد، نەفرەتی خوا لە ماددە ھۆشبەرەکان.. ئەوانە ی
بەکاری دەھێنن.. باوكم دواي چەند پۆژی وەفاتی کرد..
دایکیشم دواي ئەو پۆژی زمانی بەسترا.. منیش ھێشتا
بەچارە رەشی خۆمەو دەتلیمەو، و براکام لە کەناری
چالێکی تیاچوون و دەردی سەریدان.. نەفرەتی خوا لە
ماددە ھۆشبەرەکان و ئەوانە بەکاریدەھێنن..

دواي ماویدەك بیرم کردەو کە تۆبە بکەم، توانای
ئارامگرتنم نەبوو، رۆخسەتم لە دایکم خواست کە سەفەر
بکەم بۆ ھەندەران بە بیانوی گەشت بۆ ماویدەك کە چەند
مانگی دەخایەنی، بەبیانوی لەبیرکردنی ئەم کارەساتە..
چووم بۆ نەخۆشخانە ی (الأمل - هیوا) دواي ئەو ی ژیا نی
خۆم و خیزان و خوشکە کە مەم تێکشکاند..

خوشكى به پېژم خواي گه وره په حمت پي بكات..
په روږدگار ليي خوش ببه.. په روږدگارا، ليي ببوره نه و
داماوه من له ناوبه ره له باتي نه و..

سوربووم له سهر چاره سهر كړدن، كاتي پرسياړي ماده دي
هوشبه ريان لي كړدم.. سوربووم له سهر نه وي كه له ده ره وه
فېرېبووم.. هه رچه نده هه ميشه له بهرچاوم بوو، وه دواي
چهند مانگيك چاره سهر كرام و رزگارم بوو له ماده
هوشبه ره كان..

به لام دواي چي، دواي نه وي هه موو سنوره كانم به زاند كه
ژيانيني نارام و به ختياړي بۆ داين كړدبووين.. گه پامه وه
بۆلای كه س و كارم.. به پيتاكي خه لكی ده ژياين.. دايكم
خانوه كه ماني فروشتبوو، خانويه كي تري گرتبوو به كړي
له كوڅكيكي ديلوكسه وه بۆ شوقه يه كي سي ژووريي..
تيمه هه شت سهر خيزان بووين.. دواي نه و هه موو
خوشگوزه رانيه له سهر هه سير ده ژياين..

باسي خه لكيش با بوه ستی، من بيكاربووم، براكانيشم
كه له من بچوكت بوون نيوه يان وازيان له خویندن

هينابوو، به هؤى سه ختى بارى بژيويه وه.. كه سوکارم نه ګر
ناوى خوشکه ګه م بېرايه نه فريتيان لى ده ګردو قسه يان پى
دهوت و برينداريان ده ګرد.. چونکه نه وه کارېوو له
همو نه هامه تيه.. ده ياخواست بچيته دوزه وه.. منيش
دلّم پارچه پارچه ده بوو بوى چونکه نه و بېتوان بوو..
که سوکارى مينش نه وه يان نه ده زانى.

وه ناتوانم خه بهر بدهم له هارپى خراپه کانم، نه وانه ي ژيانى من و
خوشکه که ميان داروخاند.. چونکه نه ګر هوال بدهم.. نه وه برينى
که س و کاره که م زياتر ده کات که هيشتا ساړيژ نه بووه به هؤى نه
کاره ساته وه که به سهر خوشکه که م و باوکم و دايکم و داوين
پاکيمانداو شهره فماندا هاتوه.. چونکه نه و کاته ده زانن من
هؤ کارېووم و برينه که يان نوى ده بېته وه..

هارپى خراپه کانم منيش تيوه ده گلتنن نه ګر خه بهريان لى
بهم.. من دوش دامام.. هميشه ده ګريم و که سيش هه ستم پى
ناکات.. من پيم وايه ده بوو به بهر دړه ګم بکرامايه، نه مه
به نيسبت منه وه هيچ شتى نابى به که فاره تى نه و تاوانه ي من.

ته ماشاکه ن برايانم بزنان ماده هؤشبه ره کان چى به سهردا هينام،
به راستى قيزه ونترين شته.. شومىکى نه ګريسه.. چنه د مالى
تيکداييت و چنه د مرؤفى سهره ژکړديت و چنه د خيزانى

هه ٿوه شاندیٽه وه.. برایانم پیتمه ڪهنن و سهرتان سورنهمیٽی و بلین
پهروردگار لؤمهی ناکهین.. برایانم پهنند وهریگرن و ٿهم
بهسهرهاتهم باس بکهن ٻو ٿهوانهی که دهیانناسن.. به ٿکو بههوی
بهسهرهاتی منهوه با تاکه کهسیکیش بیت ڀٽنمایي بکریٽ.. تا
بیتته کهفارهتی ٿهو تاوانه مهزنهی من، کهوا گومان دهبهم که
پهروردگارم لیم خوش ناییت.

داواتان لیدهکم دوعای خیر ٻو خوشکه کهم بکهن به شهو و
به ڀوڙ به ٿکو خوی گهوره ڀهحمی پیبکات بههوی دوعاکانتانه وه..
چونکه دوعا لهمن وهرناگریٽ، چونکه من وام بهسهرهیتنا و
تووشی ٿهو ههموو نههامه تیهم کرد.. پهروردگار ڀهحم به
خوشکه کهم بکه، پهروردگار ڀهحمی پی بکهو لیسی خوشببهو به
خوا من پیویستم به هه ٿویستی ٿیویه لهم نارپهحه تیهمدا، بهلام
من هیچم له ٿیوه ناویٽ و سوپاسی ٿهو برایهم ده کهم که ٿهم
ناسؤریهی منی نویسی که له بهردهستاندایه و بههارپی
پاسته قینهی خومی ده زانم و خوا پشتیوانی بیت.

وه سوپاسی ٿهوه ده کهم که بلاوی ده کاته وهو باسی ده کات..
ٿهمه کورتهی بهسهرهاتی من بوو، ٿه گهر بهدریٿی باسم
بکردایه.. ٿهوه بیتان له خوتان دهاته وه، و چاوتان له شهرماندا
داده خست.. به ٿکو ٿهمهی که ووتومه بهس بیت و بهسوودیٽ..

یه ک گورچله

ساعات دهوروبهري چواری بهیانی بوو.. هه موو
شته کانی دهوروبهري کش و مات و بی جوړه بوون، تهنه
گه لای درهخته کان نه بیت که شنه ی بهر به یان
دهیچولاندنه وه، لقی درهخته که نزیکی په نجهره که بووبویه وه
خه ریک بوو باوهشی پیادا ده کرد، هیمنی و نارامی
هه مووشوینیکي گرتبویه وه، له پر ناگادار که ره وه که زهنگی
لیدا، تررن..تررن.. تررن.. به پرتاو خه دیچه نه وه دهنگه
ناقولایه ی کپ کرد و له ناوجیگا که ی هاته دهره وه، به له ش
قورسی یه وه به ره وه دهست شوره که رڼی.

خه ریک بوو راده هات له گه ل له ش قورسیه که یدا، نه وه
له کوتایی مانگی هه شته می سکه که یدا یه، سکی
گه وره بووه، قاچی قورس بوو، به ساناترین شت ماندرو
ده بوو، تا نه وه راده یه ی به نارچه تیش هه ناسه ی ده دا، دم و
چاوی تیځ چووبوو، پوخساری به هوی زوری گریان وه ته پر
بووبوو، به لام پیویسته له م کاته دا له خه وه هستیت، تهنه
سه عاتیکی ماوه بو بانگی بهیانی!!، خه دیچه نزیکترین

هاوڕێم بوو، نزیکەی سی ساڵ بەسەر شووکردنیدا تیپه‌ری
بوو، بێگومان کاتی که خۆی و می‌رده‌که‌ی زانیان سکی
هه‌یه زۆر دلشادبوون، به‌لام له‌یه‌کی له‌ سهردانه‌کانیدا بۆ
لای پزیشکی پ‌سپۆر و دوا‌ی ئه‌نجامدانی پ‌شک‌نینی
پ‌ی‌ویست، پزیشکه ئاف‌ره‌ته‌که هه‌وال‌ی پ‌یدا که ئه‌و کچه‌ی
له‌ سک‌یدایه، ته‌نها خاوه‌نی یه‌ك گورچ‌يله‌یه!! سبحان الله
پزیشکان ل‌یره له‌پ‌وژئاوا له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌دا که پ‌یشک‌ه‌وتوون
له‌پ‌رووی زانسته‌وه به‌لام هه‌ستی مرۆڤایه‌تیان ت‌ی‌دا نیه،
ئه‌وه‌تا خه‌دیج‌ه تووشی شوک هاتوه له‌و هه‌وال‌ه‌ی
پزیشکه‌که پ‌ی‌ی ووت، به‌وپه‌ری خوین ساردیه‌وه، ئ‌ی‌سته
ئه‌و ه‌یچ چاره‌یه‌کی کتوپ‌ری له‌لا نیه، به‌لام دوا‌ی منداڵ
بوونه که ده‌توان‌ری چه‌ندین پ‌شک‌نین له‌سەر منداڵه‌که
بک‌ری‌ت، تاوه‌کو پ‌اده‌ی ته‌ندروستی یه‌ك گورچ‌يله‌که
بزان‌ری‌ت، ئه‌گه‌ر ته‌ندروستی گورچ‌يله‌که باش نه‌بوو ئه‌وه
نه‌شته‌رگه‌ری چاندنی گورچ‌يله‌ وه‌کو نه‌شته‌رگه‌ری
ل‌وزه‌ت‌ینی ل‌یه‌هاتوه!! خه‌دیج‌ه له‌لای پزیشکه‌که هاته دهره‌وه‌و
ناگای له‌خۆی نه‌ما‌بوو.. نه‌یده‌زانی چۆن گه‌شت‌وه‌ته م‌ال‌ی
خۆیان!!

یه که مین مندالیه تی و یهك گورچيله شی هه یه، ئه ی چاره چی یه؟ تو بلی پزیشکه که له پشکنینه کهیدا هه ئه ی کردییت؟ خه دیجه و میرده که ی گه ران به دوا ی باشتین پزشک له و بواره دا، به لام هه موو پزیشکه کان هه مان قسه یان کرد.. یهك گورچيله!! وه له گه ل هه موو سه ردانیکیدا بۆلای پزیشک هیواو ئومیدیان که متر ده بوویه وه، له کوتاییدا ته سلیمی ئه مر ی واقع بوون، وه کوتاهه مین پزیشک پیی ووتن که خو یان ماندوونه کهن و بارودۆخه که هیچ ناگۆریت.

خه دیجه له وساته دا ههستی به وه ده کرد که هیچ له ده سه لاتی نه مد ا نه، ته نها پرووکردنه خوا ی پهروه ردگار نه ییت به دوعا کردن، له و رۆژه وه بریاریدا سییه کی کوتای ی شه و زیندووبکاته وه هه ستیت بو نو یژ و دوعا کردن بو کچه که ی که هیشتا له دایک نه بووه.

پهروه ردگار له قورئانی پیروژدا ده فه رموی: {وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ} البقرة ۱۸۶

واته: (ئهی محمد ﷺ) نه گهر به نده کانم پرسپارت لی
 بکه ن ده ربارهم، نه وه من نزیکم لییانده وه، به هانای نه وانده وه
 ده چم که تکا کارمن، ده با نه وانیش به دهم منه وه بین و
 باوه پری دامه زراو به من بهینن بؤ نه وهی ریگای هو شیاری و
 ناگایی بگرته بهر.

﴿وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يَمْسَسْكَ
 بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ {١٧} [الأنعام]

واته: (دلنیا به له وهی) نه گهر خوا دوو چاری زیان و
 گرفتیتکت بکات، نه وه هه رگیز لابه ری نیه جگه له خو ی
 نه بیټ، وه نه گهر بیه ویت تووشی خیر و خو شیه کت بکات،
 نه وه نه و خوا یه ده سه لاتی به سه ر هه مووشیتکتدا هه یه.

[وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ
 فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ مِّنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ
 الرَّحِيمُ] {١٠٧} [يونس..]

واته: (نه ی ئینسان) نه گهر خوا تووشی زیان و گرفتیتکت
 بکات، نه وه که س ناتوانی لای به ری جگه له خو ی نه بیټ، وه
 نه گهر بیه ویت تووشی خیر و خو شیه کت بکات، نه وه هیه
 که س ناتوانیتت به ری فه زل و به خششی خوا بگریټ،

هه ر کام که بیهویت له بهنده کانی به هره ور ده کات، نه و
زاته هه میسه لیږورده و میهره بانه.

[وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ
عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ {٦٠}] غافر

واته: (نه ی خه لکینه په روه رد گارتان فهرموویه تی: نیوه
هاناو هاوار بۀ من بهینن نه وه من وه لامتان دده ده مه وه،
به راستی نه وانه ی خو یان به گه وره داده نین و لووت به رزی
ده که ن له ناستی په رستنی مندا، له تاینده دا به سه رشوړی
و خه جاله تیه وه ده خرینه ناو ناگری دۆزه خه وه.

وه هه روه ها له فهرمووده ی پیژزدا هاتوه، له نه بو
هوره یروه ﷺ که پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی: ﴿يَنْزِلُ رَبُّنَا
تَبَارَكَ وَتَعَالَى كُلَّ لَيْلَةٍ إِلَى سَمَاءِ الدُّنْيَا، حِينَ يَبْقَى ثُلُثُ
الَّيْلِ، فَيَقُولُ: مَنْ يَدْعُونِي فَأَسْتَجِبْ لَهُ، مَنْ يَسْأَلُنِي
فَأَعْطِيهِ، مَنْ يَسْتَغْفِرُنِي فَأَغْفِرْ لَهُ﴾ رواه البخاري (١١٤٥)، مسلم (١٧٧٢).

واته: خوی گه وره هه موو شه ویک داده به زیت بۀ ناسمانی
دنیا، کاتئ که سییه کی کوتاهه می شه و ماییت و
ده فهرموئ: کی داواکاری هه یه له من با وه لامی بده مه وه،

کی شتم لی داواده کات با بیده می، وه کی داوی
لیخو شبوونم لی ده کات با لی خوش بيم.

خه دیجه دلنیا بو که پشت و پهنا ته نها پهروه رد گاره، بویه
به یانیه که نه بو که سه عاتیک پیش بانگی به یانی
هه لئه سیّت یان زووتر، هه رچهنده به هوی کهم خه وتن و
سکه که شیه وه زور ماندوو بوو.

پوژانه له سییه کی کوتایی شه ودا ده چوه سهر
به رماله کهی بؤ نویژ کردن و سوجه بردن به خشوعه وه
(به ملکه چیه وه) وه ده پارایه وه له خوی پهروه رد گار که
کچه کهیی پی ببه خشیت به تهن دوستیه کی باش و به دوو
گورچیله وه! له سهر دووعاو پارانه وه کانی سووربوو، وه
ده گریا به راده یه که به رماله کهی تهر ده کرد، پوژیک نه بوو
ماندوو بیتاقت بیت، هه رچهنده جهسته شی ماندوو بوو،
رکوع و سجود بؤ ئه و زور ناره حهت بوو، به لام کۆلی نه ده ودا
و بیزاری دهر نه ده بری با بویه که جاریش بیت، هه رکاتی
پزیشکه که هه مان ئه نجامی پی ده ووت و له هه موو
سهر دانه کاند له گه ل هه موو پشکنینی کدا ئه م زیاتر

سوورېدو له سهر شهو هه ستانه که ی له سییه کی کۆتایی شه ودا.

میږده که ی به زه یی پیادا دهاته وه به هو ی زور هه ستانی و ترسی هه بوو مندا ل بوونه که به باشی نه که ویتته وه، وه هه میشه بیړی ژنه که یی ده خسته وه که په روه ردگار هه ندی جار وه لامدانه وه ی دوعا دوا ده خات، له ته بوسه عیده وه ریوایه ت کراوه که پڼغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی: ﴿ما من مسلم يدعو بدعوة ليس فيها إثم و قطيعة رحم إلا أعطاه الله بها إحدى ثلاث: إما أن تعجل له دعوته، وإما أن يدخرها له في الآخرة، وإما أن يصرف عنه من السوء مثلها قالوا إذا نكث قال الله أكثر﴾ الترمذي: ۳۶۰۴.

واته: هه ر موسو لمانی له دوعا کانیډا داوا له په روه ردگار بکات به مەر جی داوا کاریه که ی بو گونا هکاری ی یان بچرانی سیله ی په حم نه بیټ بیگومان په روه ردگار یه کی له م سیانه ی پی ده به خشی: یان داوا کاریه که ی پیش ده خات و بو ی نه نجام ده دات، یان هه لیده گری بو قیامه ت و له وی پاداشتی ده داته وه، یان به نه ندازه ی نه وه له زیان دووری

دهخاتهوه، ووتیان: ئه‌ی نه‌گهر داواکاریه‌ کانمان زۆر بیّت،
پیغه‌مبهر ﷺ فهرمووی: خوای گه‌وره‌ زۆرتری له‌ لایه‌.
ئه‌ویش به‌بیری می‌رده‌ که‌یی هینایه‌وه‌ که‌ چاره‌ نیه‌ ته‌نها
داواکردنی کۆمه‌ك نه‌بیّت له‌ په‌روه‌ردگار، نه‌گهر داوای
کۆمه‌ك له‌ په‌روه‌ردگار نه‌کات ئه‌ی داوای کۆمه‌ك له‌ کێ
بکات؟؟!!

لا تسألن بني آدم حاجة
وسل الذي أبوابه لا تحجب
الله يغضب إن تركت سؤاله
وبني آدم حين يسأل يغضب

واته: داوای پیوستی له‌ به‌نی ئاده‌م (مرۆڤ) مه‌ که‌
داوا له‌و زاته‌ بکه‌ که‌ ده‌رگا‌کانی داناخریّت
په‌روه‌ردگار تو‌په‌ده‌بیّت نه‌گهر داوای کۆمه‌کی لێ نه‌ که‌ی
وه‌ به‌نی ئاده‌م تو‌په‌ ده‌بیّت گهر داوای کۆمه‌کی لێ بکه‌یت.
چو‌ن داوای کۆمه‌کی لێ ناکات له‌ کاتی‌که‌دا
پیغه‌مبهر ﷺ له‌ فهرمووده‌یه‌کی قودسیدا له‌سه‌ر زاری
په‌روه‌ردگار ده‌فهرمووی: ﴿يا عبادي لو أن أولکم وآخرکم
وإنسکم و جنکم قاموا في صعيد واحد فسألوني، فأعطيت

كل إنسان مسألته، وما نقص ذلك مما عندي إلا كما ينقص المحيط إذا أدخل البحر). رواه مسلم/٦٥٧٢.

واته: ﴿ئەى بەنده كانم ئە گەر لەیە كەمین كەستانه وه تا دوا هه مینتان به مروق و پەریه وه، ئەیهك زهوی پان و بهریندا كۆبینه وه دوعاو داواكاریتان هه بیته، داواکاریى هه موو مروقە كان ئە نجام ده ده م، ئەمهش هه یچ له پۆزی و نیعمه تی من كه م ناكاته وه وهك چۆن دهره ینانی په تیك له ده ریایه كدا له ئاوی ده ریاكه كه م ناكاته وه).

وه پیش کاتی منداڵ بوونه که به نزیکه ی دووههفته خه دیچه هات بۆ سه ردانم، کاتی نوێژی نیوه رۆ هات و نوێژمان کرد و پیش ته وه ی هه ستین خه دیچه ده ستی درێژ کرد و بالی گرتم و هه والی دامی که هه ست به شتیکی سه یر ده کات، پرسیارم لی کرد ئایا هه ست به هه یچ ئازاری ئە کات، به نه خێر وه لآمی دایه وه، به لآم بۆ زیاتر دلنیا بوون بریارماندا په یوه ندی به پزیشکه که یه وه بکه ین، داوی لی کردین له نه خو شخانه بیبینین، هه ولماندا په یوه ندی به میتردی خه دیچه وه بکه ین به لآم بی سوود بوو، چونکه له نوێژی هه ینی بوو، پشتمان به خوا به ست و چووین بۆ

نه خوځخانه، سهرمان سورما كه هه واليان پي دايڼ
له كاتي خویدا رۆيشتورين، واته كاتي منداڼ
بوونه كه يه تي!! له پالیدا دانيشتم و دهستم خستبوه سهر
شانی و دلخوښيم ده دايه وه.. سوياس بو خوا له گهل تهو
نازارانه شدا دم به دووعا بوو، به لام ههر له خوا
ده پارايه وه، مندايكي ته ندروست باشي بداتي و دوو
گورچيله ي هه بي!!.

فاتيمه له دايك بوو.. له ش و لاري لاواز بوو، وورديله
بوو، روخساري به لاي شينيدا ده پرواني، وه له پشتيدا
چاليكي بچوك هه بوو له شويني گورچيله كهيدا، وهك
تهو ي جهسته ي بچوكي تهو بو شاييه ي مژبييت كه شويني
گورچيله كه ي بووه، من گريام و خه ديجه ش گريا و به دهم
فرميټسكه وه پرسياري له ته ندروستي كچه كه ي ده كرد،
به چي وه لام بده مه وه؟!

چي بليم به دايكي شهوانيكي زور خه لوه تي كي شاره و
پيلوي چاره كاني سوور هه لگه راوه وه هيشتا نازار
نه چيژي!! "ماشه لاا جوانه" ويستم شتيكي تر بليم به لام
قسمم بو نه ده هات!! سبحان الله... چهند خوله كيكي

نه خایاند ږه نګه شین هه لګه ږاوه کهي گوزا بو ږه نګيکي
 گولین، سه رنجی ږوخساری فاتیمه د، سبحان الله،
 ږوخساری جوانه، به لام هر که ته ماشام ده کرد نهو
 نارېحه تیانه م دهاته وه یاد که به هو ی یه ک گورچيله که وه
 تووشی دیت،، من هیچم نهوت و خه دیچه ش بیده نګ بوو..
 هه ریه که مان بیرمان ده کرده وه، ده بی تاینده ی نهو منداله
 چی بیت که یه ک گورچيله ی هه یه؟! پزیشکه کانی
 منداله که ناماده بوون (پشکینینی پیویستیان نه نجامداو
 پییان راګه یاندين که بارودوخی منداله که سروشتی یه
 به لام پیویسته پشکینینی چروپری بو نه نجام بدریت تا
 بزانیته نایا گورچيله کهي ساغه.. نه وهش نه نجام نادری تا
 دوو هه فته به سهر له دایک بوونیدا تینه په ریته.. پیی ووم
 (قه ده ری خوايه و په روه ردگار چی بویت ده یکات.. پیویست
 ناکات نهو لاشه بچوکه ی منداله که م بجه مه ژیر
 پشکینه وه)، به لام هوکاره کانی گرته بهر و بریاریدا نهو
 پشکینانه ی بو بکات، ږوژی دیاریکراو هاته پیشه وه،
 له ژووری چاوه ږوانیدا دانیشتین، چاوه ږوانی پزیشکه
 نافره ته که مان ده کرد تا هه والی گورچيله ی منداله که مان

پيءُ بدات، ٿايا (فاتيمه) پڙهيوستي به گورچيله يه ڪي نوي
هه يه، يان نهو تاڪه گورچيله يه ي هه لڏهستي به فهرمان ي
دوو گورچيله ؟!! پزيشڪه ڪه هاته دهرهه و خنده له
رووخساري نه باري..

هات بهرهو روومان و ووتي: نازانم چي بلڙم و نازانم چي
روويداه!! به لام ڪچه ڪت تهن دروستي ته واوهو دوو
گورچيله شي هه يه!!

فهرموو ته ماشاڪه ٿايا دوو ڪا ڪردن به ڪم ده زانيت..
دووا نهو جوڙه سازشانه به رههه دڙني!! ٿاي ڪاريگه ربي
دووا و نزا چهنده جوانه و پهروهه دگارش چهنده به به زه يه
بو به نده ڪاني.

فاتيمه ٿيستا ته مهني پڙنج سالانه.. خواي گهوره
پاراستوويه تي و بوته سو ماي ديده ي دايڪ و باوڪي.

دهسته پاڅه کان

(فایان) کچېکې فدره نسی نمایشکاری جلوه برک بو،
ته مېنی ۲۸ سال بو، ساتی رینومایی هاتبو له کاتیکدا
نوقمی جیهانی ناوبانگی و فریودان و جه نجائی بوو بو، به
هیواشی پاشه کشته ی کرد و همو و نه م جیهانه ی وازلیه ینا
و به همو و شته کانیه و رۆشت بو نه فغانستان تا کار
بکات له تیمارکردنی موجهیده برینداره کانی نه فغان! له
نیو بارودوڅیکې ناره حهت و ژیانیکې سه ختدا (فایان)
ده لې "نه گهر فزل و به زه یی خوی گه وړه نه بوايه بو سر
من نه و ژیانم ده فوتا له جیهانیکدا که مرؤ نزم ده بیته و
تا ده بیته ناژه لیک، همو و خه م و خه فته تی تیرکردنی
حه زه کانیه تی و به بی به ها و بی بنه ما".

پاشان باسی به سهرهاتی خوی ده کات و ده لیت: "هر
له مندالیمه و هه میسه خه و نم به و هه ده بیننی که بیمه
پدرستاریکی خوبه خش و کارم ده کرد بو هیورکردنه و هی
نازاری منداله نه خوشه کان".

له گدل رۆژگارا گه وړه بووم، به جوانیم و شوخ و
شه نگیم جی سهره نجی هه مووان بووم، هه مووان هانیاندام

به که سوکاره که شمه وه که واز له خه ونی مندالیم بهینم و جوانی خۆم بقۆز مه وه بؤ کاریک که قازانجیکی مادی زۆر و ناوابانگی هه بیټ، هه موو نه و شتانه ی که هه رزه کار ده توانی خه ونی پیوه بینیت و کاری له راده به ده ر نه نجام ده دات بؤ گه یشتن پیی.

ریگه ی به رده میشم تاسان بوو، یان وابوو به لای منه وه، به خیرایی چیژی ناوابانگم بؤ ده رکوت و دیاری گرانبه هام بؤ ده هات که خه ونیشم به بوونیانه وه نه ده بینی، به لām نرخه که ی زۆر گران بوو، یه که م جار پیویست بوو دابپریم له مرۆیی خۆم و مه رچی سه رکه وتنم نه وه بوو که ده سته رداري هه سته وه ریم و هه ستم بېم و واز له و ژيانه بهینم که په روه رده کرابووم له سه ری، خه ریک بوو زیره کی خۆم له ده سته ددا، هه و لّم نه ده ددا له هېچ شتیک تی بگه م، بیجگه له جولّه ی له شم و ناوازی مؤسیقا نه بیټ و هه روه ها ده بووایه هه موو خواردنه خۆشه کانم له خۆم یاساغ بکردایه و بژیمایه له سه ر فیتامینه کیمیا یه کان و ماده به هیز که ره کان و چالا که خشه کان و پیش هه موو نه مانه نه بوایه هه ستم به رامبه ر به مرؤژ له ده ست بدایه و رقم له

کهس نه بیئت و کهسم خوۆش نه ویئت و هیچ شتی رته
نه کهمه وه.

خانه کانی جلوه برگ منی وهك بتيکی جولۆو لی کردبوو،
رۆلی بیهودهیی بوو به دل و عهقله کان، فیڕ بووبوو که
چۆن ده بیئت سارد و سه رسهخت و له خووبایی بم و له
ناخیشدا به تال بم، ته نهها بریتی بووم له لاشه یه کی رهق و
تهق که جلوه برگ له بهر ده کات، من بی گیان بووم و
ده جولومه وه و خه ندهم ده کرد به لام، به بی ههست، ته نهها من
خوازیاری نه وه نه بووم به لکو چه نده نمایشکاری جلوه برگ
دابیری له مرۆقاییه تی خوۆ قه ده ری نه وه له م جیهانه سارده دا
زیاد ده کات... به لام نه گهر به پیچه وانهی ههر رینمایه کی
نمایشی جلوه برگ بیئت نه وه خوۆ دوو چاری هه موو جوړه
سزایهك ده کاته وه که بریتیه له ئازاری ده روونی و
جهسته یش.

له جیهانی نمایشدا ده ژیاام به و په ری خو ده رخستن و
پیشکه وتن و له خووبایی بوون و به جیهانی هه زه کانی
شه یتان، له ده رخستنی شوینه سه رنج راکیشه کانی ئافرهت
به بی شهرم و حه یا، (فابیان) له سه ر قسه کانی بهردهوام
بوو وتی: ههستم به جوانی جلوه برگه کان نه ده کرد که

به سهر جه ستهى به تالمه وه بوو، تهنه پرې بوو له ناره زوى
دلړه قى له کاتيکيشدا هه ستم ده کرد به سووک ته ماشام
ده کهن و رقيان له خوځمه و تهنه ريز له پوښاکه کهى بهرم
ده گرن.

کاتى باس له گوږانى کتوپرې خوځى ده کات ده لیت: نه وه
له کاتى گه شتى نیمه دا بوو بو (به يروت)ى ويران کاتى
که بينيم چوڼ خه لکى ئوټپل و خانوو بنيات دهنين له ژير
زه برى تانکه کاندا، به چاوى خوځم نه خوځخانهى مندا لآڼم
بينى له به يروت، به تهنه نه بووم، به لکو له گهل
هاورېکامدا بووم، که وه بتي مرؤځ و ابوون، تهنه به
لاموبالاته وه وه نهرىتى خوځيان ته ماشايان ده کرد،
نه متوانى له وه زياتر له گهلان بهرده وام بم، له وساته دا
هه موو نابانگ و ژيانى درؤينه که تييدا ده ژيام له بيرم
کرد و بهرو لاشهى مندا له کان روښتم تا کامه يان گيانى
تييدا ماوه رزگارى بکه م.

نه گه پامه وه بو لای هاوريکام له ئوټپل، به لکو
گه شتى من بهرو مرؤځايه تى ده ستي پيکړد، تاگه يشتمه
ريځگای رووناکی که ئيسلامه، (به يروت)م به جيپه شت و
روښتم بهرو پاکستان، له وى له سنوورى نه فغانستان

ژياني راسته قينه‌ی خوّم د‌ه‌ست پيڅ‌ر د، فير بوم که د‌ه‌بيت
چون مرؤځنيک ېم، له‌وي بو ماوه‌ی ه‌شت مانگ مام‌ه‌وه و
ه‌ل‌ده‌ستام به يارمه‌تيدان و چاوديري ته‌و خيزانان‌ه‌ی به
ه‌وي کاره‌ساتي جه‌نگ‌ه‌وه گرفتارن... ح‌ه‌زم له ژيانيان
د‌ه‌کرد، و ته‌وانيش باش بون له گ‌ه‌ل‌مدا.

قه‌ناعه‌تي من به ئيسلام وه‌ک تاین و د‌ه‌ستووري ژيان
زياتري کرد، له ميانی ژيانم له گ‌ه‌ل‌يدا و ژيانم له گ‌ه‌ل
خيزانه ته‌فغاني و پاکستانيه‌کان و شتوازي پابه‌ند بوونيان
له ژياني روژانه‌ياندا، پاشان د‌ه‌ستم کرد به فير بوني
زمانی ع‌ه‌ره‌بي که زمانی قورئانه، له‌و بواره‌شدا
پيشکه‌وتنيکی باشم به خوّم‌ه‌وه بينی، د‌وای ته‌وه که من
ژيانم وه‌ک نمايشکاريکی جلوه‌رگ به‌س‌ه‌ر د‌ه‌برد ژيای من
گ‌ورا و به پتي بنه‌ما و روچانيه‌تي ئيسلام د‌ه‌ژيام.

(فابيان) باسی ه‌ل‌ويستی ه‌ل‌سورپنه‌رانی ته‌زيای
جيهانی د‌ه‌کات د‌وای هيدايت دانی ... جه‌خت له‌س‌ه‌ر ته‌وه
د‌ه‌کاته‌وه که که‌وت‌بوه ژير په‌ستانيکی چروپري دنياوه،
پيشنياريان بو کردبوو که موچه‌ی مانگانه‌که‌ی بو د‌ه‌کن
به سي ته‌وه‌نده، به‌لام رازی نه‌بوو.

پاشان ته نهها ته و نه دیان توانی که دیاری گرانبه های
پیشکده ش بکن، به لکو بگه پیتسه و واز له ئیسلام
بهینیت، ده لیت: پاشان هانیاندام بگه پیمه وه، په نیان برده
به ناشرینکردنی وینم له بهردهم خیزانه نه فغانیه کاند،
هه لدهستان به بلاوکردنه وهی وینه کان له سهر ته و
گوزاراندهی که پیشر وینه منیان بلاوده کرده وه، هه لیان
ده واسی به ریگه وبانه کاند وهك ته وهی تو له له
ته وبه کردنه کم بسه ننه وه، به وهش ده یانویست نا کوکی
بخه نه نیوان من و هارپی و هاوده مه نویسه کانم، به لام
سوپاس بۆ خوا گومانه کانیاں پوچه ل بوونه وه.

(فایان) ته ماشای دهستی ده کات و ده لیت: پیشبینیم
نه ده کرد که هم دهسته ناسکانه م که ماوه یه کی دريژم
به سه ربرد تا نه رم و شل بن، ئیستا ناوا ئیشی قورسیان پی
بکه م، به لام هم کاره قورسانه زیاتر دهسته کانم پاک
ده که نه وه، پشت به خوا پادشتی باشی لای خوای گه وره
ده ستگیر ده بیت.

العائدون الى الله - المجموعة الثالثة - محمد بن عزيز

پيتان ناسانه

(زه هیه) کچيکی شوخ و شهنګ و جوان بوو، به تاييه تی
قژه که ی به سه رشانيدا شوړ بوو بووه وه، پيی و ابوو ده بی که
له زه ت له هه موو شته کانی ژيان وه ربگري ت، کاتی
روژيکیان بانگهيشت کرا بو ناهه نگی یه کيک له
هاوړيکانی، قسه ومشتومړيکی زور که و ته نيوان
ناماده بوانه وه و قسه وباسه کان له وشکی و سارديه وه گوران
بو گهرمی و بورکانی، باس و خواسه که سه باره ت به
بالاپوشي بوو.

ته و باسی (سده نا) ی جوان و سهرنج راکيشی ده کرد که
به و په ری دلنيایي دليه وه و دلناراميه وه گوزارشتی ده کرد
له و روژه وه که بالای پوشي بوو.. روشت بو زیاتر له وه ش..
جه ختی ده کرده وه که بالاپوشي هه نگاهی یه که می گه شته
دریژه که یه تی به ره و ريگای هه ق و رووناکی، چونکه
پيويسته دلی رووناک بکاته وه به له به رکردنی نايه ته کانی
قورنان و بينايی رووناک بکاته وه به رامن له مانای نه و
نايه ته مه زنانه و پيويسته فيقه و سيره ش بخوينيته وه...
پاشان سده نا بریاریدا که گوزارشته کان زیاترن له کاته کان.

ئاوێته بوونی ئاماده‌بووان له گه‌ڵ قسه‌کانی (سه‌نا) دا
جیاواز بوون له‌ نیو پشتگیریکردن و نه‌یار و سه‌رسام
بووندا، ته‌نها هاوڕێکه‌ی ئیمه‌ نه‌بی‌ت که‌ خه‌ریکی لۆمه‌ و
گالته‌ و سه‌ره‌نش‌ت بوو، به‌ تایبه‌تی ساتی هه‌ول‌دانی
یه‌ کێکیان بۆ ئالاندنی سه‌رپۆش له‌ ملی (زه‌هییه‌).. ئه‌ویش
بۆ ده‌رخستنی جوانیه‌که‌ی ئه‌گه‌ر سه‌رپۆش به‌سه‌ر بی‌ت...
به‌لام (زه‌هییه‌) زۆر تووره‌ بوو، به‌ بی‌زاری و تووره‌یه‌وه‌ وتی:
تکا ئه‌که‌م، ئه‌وه‌ لابه‌ له‌ مل‌مدا، پاشان ده‌ستی هێنا به‌
ملی و قژیدا و ده‌له‌رزى، قسه‌ی وای ده‌کرد که‌ هه‌مووانی
سه‌رسام کردبوو، پاشان هێرشى کرده‌ سه‌ر ئه‌م شه‌ریعه‌ته‌
پی‌ۆزه، که‌ ملی ئافه‌رتی کۆت کردوه‌ به‌ په‌تی
له‌ سێداره‌دان.

یه‌کێ له‌ ئاماده‌بووان وه‌لامی زه‌هییه‌ی دایه‌وه‌، به‌لام
زه‌هییه‌ هه‌ر نکولی کرد و به‌رپه‌رچی به‌لگه‌ شه‌ریعه‌کانی
ده‌دایه‌وه‌، بۆیه‌ هیچی شك نه‌ده‌برد په‌نای بۆ به‌ریت بی‌جگه‌
له‌ فه‌ره‌هنگی لۆمه‌ و قسه‌وتن نه‌بی‌ت، به‌لام سه‌نا هه‌ستی
کرد که‌ زه‌هییه‌ هه‌ر چی له‌ دل‌یدا بوو له‌ رق و کینه‌ هه‌لی
رشت به‌رامبه‌ر به‌ ئیسلام و موس‌لمانان، بۆیه‌ ترسا به‌
هۆی خراپه‌که‌یه‌وه‌ خ‌وای گه‌وره‌ هه‌موان به‌ هیلاکه‌تا

به ریت... بۆیه داوای له هه مووان کرد، داوای لیخۆشبوون له خوا بکه و پاشان بیدهنگ بن، چونکه بارودۆخه که بارودۆخی وتووێژ و په یقین و قه ناعهت پیکردن نیه، بۆیه کۆمه لێ ناو ئاههنگه که له خراپترین بارودۆخدا جیا بونه وه و هه ریه که یان گه رشانه وه بۆ شوینی حه وان هه ی خۆی و ئه و ساتی هه لچوون و مونا قه شه یه له ئه ندیشه و میشکیاندا بو.

داوای ئه و ئاههنگه ناخۆشه، زه هیه هه سستی کرد که شتیکی نادیار له دلیدایه و بیتا قه تی کردوه، هه و لێ ده دا رابکات له خودی خۆی، به لام بیتا قه تیه که ی بوو به سه ر ئیشه یه کی سه خت و ئازارای به رده وام، له سه ره تا دا حه بی هیمکه ره وه ی به کارهینا، به لام سوودی نه بوو... خۆ به زلزانیه که ی ریگای نه ده دا ئازاره که ی ئاشکرا بکات له به رده م خیزانه که یاندا و به تایبه تی باوه ژنی که ناره حه تیه کانی زه هیه ی به وه نیشان ده دا که عه یار و به نازه، ئه و ئافره ته برۆای به زه هیه نه ده کرد ته نها ئه و کاته نه بیته که بینی سه ری کیشا به زه و ی ژوره که دا، بۆیه به په له رایکرد و هه و الیدا به باوکی، ئه ویش بردی بۆ نه خۆشخانه.

له وی پزیشکه که داوی چه ند پشکینیکی کرد،
گومانه کان زوریان بو پزیشکه کان هیئا و خه ویشی له
چاوی باوکی تال کردبوو، پاشان پزیشکه که داوی کرد
وینه ی میښکی بگیریټ، وینه که گومانه که ی کرد
به راسته قینه، پزیشکه که کاریگری خوی شاردوه و
باوکی زه هیه ی دلنیا کرده وه و سوپاسی خوی کرد که پیش
وهخت توانیان ده رک به نه خوشیه که بکه ن و باوکی جیځای
به خوی نه ده گرت کاتی که گویی له قسه ی پزیشکه که
بوو.. سهره تای شیربه نجه ی میښک.. پشت به خوا نه گه ری
چاره سهرکردنی هیه.. پیویسته سبه ینی به یانیه که ی
کچه کدت به یټټه وه بو ده سټیټکردنی چاره سهره که ی و
پزیشکه که دهرمانه کانی دا به زه هیه و رینماییه کانی بو
خویندنه وه و باسی ناسه واره چاوه پروانکراوه کانی بو کرد...
زه هیه ده توانی چاوه پروانی هه موو شتیک بکات ته نها قر
رووتانه وه نه بیټ !!

په رسته تاره که دهرمانیکی به (زه هیه) دا بو به رگرتن له
رشانه وه که ی، که له کاتی چاره سهری کیمیایدا تووشی
ده بیټ، بو رژی دواپی، دهرزیه کی نه ستووری لیډرا که
به کارده هیټریت بو چاره سهری کیمیایی، به دریژایی بیست

وچوار سه عات، بيست و چوار سه عاتى يه كه م تپپه پرى
به سهر زه هيه دا به ناره حه تى، ههر له سه ره تاي ساته كانى
نازاري يه كه مده زه هيه هه موو خوشيه كانى ژيانى
بیرچوويه وه، نه گهر يه كى لى پيرسيابه چۆنيت وهك باوكى
لى دهرسى (كچى خۆم چۆنيت) له وه لامدا ده يوت: (زۆر
خراپم، مردن زۆر لهم ژيانه باشته) باوكى زه هيه ش خهريك
بوو سه رى ده ته قى و فرميسك به چاويدا ده هاته خواره وه،
ئاواتى ده خواست كه رۆحى خۆى ببه خشيت.. به لام هه ي هو
ئه وه ي تووشى زه هيه بوو بوو خه لكانى سهر زه وي ناتوانن
ناراسته كه بگۆرن و باشى بكه ن.

هه ستي باوه ژنه كه شى له نيوان نكولى و به زه يى
هاتنه وه دا بوو، بۆ رۆژى سييه م دواى ئه وه ي چاره سه ره كانى
بۆ به كار هينرا، بۆ ماوه ي سه عاتيك زه هيه به سه ختى
ده رشايه وه و گه ده ي تووشى نازاريكى سه خت بوو.. و ره ي
به ره و داروخان ده چوو.. كه به ته واوى كارى كرده سهر
باوه ژنه كه ي.. كه رايكرد بۆ لاي پزيشكه كه كه فريايان
بكه ويت... پزيشكه كه ش هات تا ترس و توقينى زه هيه
هيور بكاته وه و پى بلتت نه م نيشانانه كاتين و پشت
به خوا به نه مانى نه خوشيه كه نامينن.

نارېحه تې و مېنه تېه ګانې زه هیه بهرده وام بوون...
روژانیک تیپه پین که زور تال بوون له ژیر کاریګه ری
چاوه پروانی چاره سهره که دا، نه وه باسی نه و کاته مه که که
چاره سهرکه ی بۆ ده کرا و بوی به کار ده یئرا... خه ریک بوو
نهیده هیشت چاره سهری بۆ بکه ن، که به راستی زور سه ختر
بوو له خودی نه خو شیه که، نه گهر هیور کردنه وه نه بوايه،
له لایه ن که س وکاری و تیمه پزیشکيه ګانې ده ورو به ری.

چه ند هه فته یه کی نه خایاند چواره وری چاوی رهش
ده بو یه وه، ده یو یست رابکات له و راستیه، بویه میکيا جی
ده ورو به ری چاوی ده کرد، ته سکتین پو شاکي خوی
ده پو شى، که چی ده لپ بوو له به ریدا... له به رده م ناوینه دا
ده وه ستا و ده ستی ده برد بۆ پرچی، که چی به ده ستیه وه
ده که وته خواره وه، زه هیه ده ستی کرد به گریان، چونکه
ناتوانی پیشوازی له سده نا بکات که سوور بوو له سهر
نه وه ی سهر دانی بکات... بویه سهر دانه که ی دوا خست،
به لکو کاتی که سهر دانی بکات که نه و چاره سهری بویان
داناوه به رهم میکی هه بیته، کاتی پزیشکه ګان به وه وه سفی
ده که ن که کاریګه رن، هه ر کاتی که هه ستی به نازار

بکردایه له سهریدا هاواری ده کرد و سهری خوئی ده گرت و
قژی هه لدهوری.

باوهژنی زههیه وتی به سنا: له راستیدا حالتهی زههیه به خیرایی
به رهو خراپی ده پرات، خۆزگه سهردانیت بکردایه، به لکو دلخۆش
بییت به بوونی تو به تهنیشتیوه.

سنا له خۆشیدا خهريك بوو ده فزی، جوانترین دیاری و شیرینی
له گه ل خۆیدا برد بو زههیه، کاتیک چوو بو لای زۆر به نارهت
ناسیهوه و تهوقه ی له گه لدا کرد فرمیسه که کانی شاردوه و دانی
به خۆیدا گرت... هه ولیدا قسه له گه ل رۆحیدا بکا و وتی: له وانهیه
نه خۆشی، که فاره تی گونا هه کان و به رزکردنه وی پله بییت، پیروژت
بییت تو کاتی دریش به سهر ده بهیت له ته سییحات و زیکر و
نیستغفارا... زههیه ته ماشایه کی کرد و ویستی رووخساری
بشاریتته له به ردره میدا و له به ردهم نهو هه موو خواردنه ی که
دانرا بوو له به رده میدا.

سنا وردبوویهوه له سه پۆشه که ی زههیه، که سهری خوئی پی
داپۆشی بوو، بینی پیس و چلکنه، کتومت وه نهو وه سفه ی
یه که م جار زههیه ده یکرد بو سه پۆش!! مانا و په نده کان له عه قل
و هۆشی سنا دا زۆریوون، ده یاندا له ده رگای سهری... گوئی
ده گرت و دلشی وه لآمی دایه وه و نه م نایه ته ی هاته وه یاد
(وَتَحْسَبُوْنَهُ هَيْئًا وَهُوَ عِنْدَ اللّٰهِ عَظِيْمٌ) واته (ئیه به ناسان ته ماشای
ده که ن به لآم لای خوی گه وره مه زنه).

(أم حسان الحلو - موقع إسلام اليوم)

نازانم گویرایه لی کی بم

کچه بچو که که له قوتابخانه گه رایه وه، داوی نه وهی
گه شته وه ماله وه دایکی ههستی کرد که بیتاقه ته، بویه
داوای له کچه کهی کرد که بوچی بیتاقه ته.
کچه کهش وتی:

- دایه گیان ماموستاکه م هه ره شهی ده رکردنی لی کردم له
قوتابخانه به هو ی نه و جله دریژانه وه له به رمدايه!!
+ به لام نه وه نه و پوشاکه یه که خوای گه وره داوای ده کات،
کچی خۆم

- به لی دایه گیان به لام ماموستاکه مان نه وهی ناویت.
+ باشه کچی خۆم ماموستاکه نه وهی ناویت و خوای گه وره
نه وهی ده ویت، نه ی تو گویرایه لی کی ده کهیت؟ نایا
گویرایه لی نه و خوایه ده کهیت که تو ی به دیهیناوه و
به باشترین شیوه دروستی کردوویت و رۆزی رژاندوه
به سهرتدا؟ یان گویرایه لی دروستکراوی ده کهیت که
ناتوانی سوود یان زیان به خو ی بگه ینیت.
کچه کهش وتی:

- به لکو گویرایه لی خوای گه وره ده کهم.

دایکی وتی:

+ دهستت خوۆش کچه کهم راستت پیکا.

بۆ روژی دوا یی کچه که به پۆشاکه درێژه که یه وه
روشته وه بۆ قوتابخانه... کاتی مامۆستا که ی بینسی زۆر به
توندی سهرزه نشتی کرد و کچه به سته زمانه بچو که کهش
نه یه توانی بهرگهی نه و سهرزه نشته و ته ماشا کرد نه ی
هاوړپیکانی بگریته، بۆیه دهستی کرد به گریان، پاشان نه و
کچه بچو که و تانیکی ئاراسته کرد که له مانادا زۆر
گهوره بوون و وته کان کهم بوون.. ووتی: به خوا نازانم
گوپرایه لئی کی بکه م؟ تۆ یان نه و..

مامۆستا کهش پرسى:

- نه وه کییه؟

+ خوای گهوره، نایا گوپرایه لئی تۆ بکه م و چیت دهویت
له بهری بکه م و سه ریچی خوای گهوره بکه م، یان
گوپرایه لئی نه و بکه م و سه ریچی تۆ بکه م... من
گوپرایه لئی خوای گهوره ده که م و چی ده بیت با ببیت.

ئای که چهنده و تانیکی جوان بوو.. له و زاره بچکۆله وه
هاته دهر و وتانیك لایه نگرپی ته راوی خو یی نیشاندا بۆ
خوای گهوره.

ئهو مندالنه بچوکه جه ختی له سهر پابه ندبون و
گوږپرایه لی ده کرد بؤ فرمانه کانی خوی گه وره و تا کو
ته نیای به ده سلات.

تایا ماموستا که له ناستیدا بیډهنگ بوو؟
ماموستا که داویکرد که دایکی قوتاییه که بانگ
بکریت... ته بیت چی بویت له دایکی... و دایکی هات.
ماموستا که وتی به دایکی: به راستی کچه که ت مدزترین
ناموژگاری منی کرد که تا ئیستا بیستبیتم له ژیانمدا.
به لی ماموستا که پندی لهو قوتاییه بچوکه وهرگرت و ئهو
ماموستایه پهروردهی خویندوه و زانستی وهرگرتوه، زانسته که ی
ریگای لینه گرت پند و ناموژگاری له مندالیکی بچوکه وه
وهریگری که له ته مه نی کچیکه له کچه کانی خوی، سلاو لهو
ماموستایه.

سلاو لهو کچه بچکولهیه که پهروردهی ئیسلامی وهرگرتبوو،
و پابه ند بوو پیوهی و سلاو لهو دایکهی که خۆشه ویستی خوا و
پیغه مبه ره که ی چاندوه له دلی کچه که یدا... ئهو دایکهی که
کچه که ی فیری خۆشه ویستی خوا و پیغه مبه ره که ی کردوه.

تهی دایکانی موسلمان: مندالنه کانتان وه که هه ویر وان و له
نیو دهستی ئیوه دان و ده توان هه موو شتی دروست بکه ن لیسان و
دهی بهو شیویه بیانسازینن که ره زامه ندی خوا و پیغه مبه ره که ی
تیدایه، فیری نویژیان بکه ن، فیری گوږپرایه لی خوی گه وره یان

بكه، فيري جيگير بونيان بكه له سهر هق، فيري هم مو
ته مانه يان بكه پيش نه وي بگاته ته مهنی هه رزه كاری... نه گه
به مندالی په روه رده نه كرين نه وه كاتى گه وره ده بن تيوه زور
په شيمان ده بنه وه.

ته م كچه له سهر ده می هاوه لاندان يان شوينكه وتواندا نه ژياوه،
به لكو له م سهر ده مه دا ژياوه، ته مه ش نيشانه ی نه وه يه كه تيمه
ده توانين غوونه ی نه و كچه بينينه دی، كچيكي خواناس و بویر
له سهر ده رختنی هق كه گوی به لومه ی كه س نه دات له بهر
خوای گه وره.. نه ی خوشكي نيماندار نه وه تا كچه كه ت له بهر ده ستي
تودايه ده ی به ناوی ته قوا و ئيصلاح تينويتی بشكينه.

ده ی ژينگه كه ی بسازينه و مشه خور و ميرووی زيان به خشی
لیدو ورخه ره وه.. نه وه تا رۆژانيك له بهر ده ستايه... ته ماشا كه بزانه
چی ده كه يت به و راسپارده يه ی كه په روه رد گاری ئاسمان و زهوی
سپار دوويه تی به تو!!! پیغه مبهري خوا ﷺ ده فه رمويت (من
ارضی الناس بسخط الله وكله الله الى الناس ومن اسخط الناس
برضا الله كفاه الله مؤنة الناس) صحيح جامع الصغير/ج (۵) حديث
رقم (۵۸۸۶)

مواقف ايجابية - نجيب عامر/ج (۲۲۷) - ۲۸

چېړۆكه كه وەر گير او له (مواقف ذات عبر- العمر الاشقر)

چېرۆ که څه ویستی مړه دینیته گریان

هاورپکه مان بریاریدا ژن بهینې و داوای له کس وکاری کرد به دواي ثافره تیکی گونجاوی خاوهن ره وشت و ثابیندا بگه پرتن... وهك داب ونه ریتی بار، ثافره تیکی خزمیان دهست نیشانکرد که ده گونجیت بوی، نه مانیش چونه داوای.

کس وکاری کچه کهش ره زامه نديان نواند، چونکه هاورپکه مان هم مو نیشانه یه کی پیاوړتی تیدا بوو که هم مو خیزانیک ثاواته خوازی بوون... کاروبار به ریکوپیکي به پړپړه چوو و خوی گه ورهش شادیی کرد به نسیبان له زه ماوه نديکی جوان و خاکی، که سوکار کوبونه وه بو پړپړبایی.

ورده ورده دواي زه واج و تیپه پړپړونی روژگار خه لکانی ده وروبره هستیان ده کرد که هاورپکه مان زور هوگری ژنه که یه تی له بهرام به ریشدا که سوکاری ژنه که سه رسام بوون که همیشه ناوی میړده که ی به سه ر زاریه وه یه تی، به لئ ته وان پروایان به خوشه ویستی هه بوو به لام ته وه ی به خه یالیا نندا نه ده هات ته وه بوو که پروایان نه ده کرد به وشیته یه و تا ته و راده یه هوگری یه کتر بن.

دواى تپه رېوونى سىّ سالى به سهر هاوسه رگرياندا له
لايهن كهس و كاريانه وه په ستانيان خرايه سهر تا مناليان
بيټ، چونكه نه وانهى كه له گهل نه ماندا هاوسه رگريان
نه نجامد ابو منداليك يان دووانيان هه بوو، به لام نه مان
هه روهك خويان وان، ژنه كه زورى كرد له ميړده كهى كه
خويان نيشانى پزيشك بدن به لكو نه مه خوايه كار كه
ناسان بيټ و به چاره سهر يان رينمايه كى پزيشكى
كوټايى بيټ.

نه وهى به خه يالدا نه ده هات روويدا بويان دهر كه وت
ژنه كه نه زوكه، دواى سهر كوڼهى كهس و كاري هاوپړيكه مان
و تانه و ته شهر، نه وه بوو كه داى كى به پراشكاوى داواى
لينكرد ژنى دووهم بهيټ و نه م ته لاق بدات، يان لاي خوى
بيهيټي ته وه.. بويه هاوپړيكه مان كهس و كار كهى كوڅر ده وه و
به شيوازيكى باوهر په خوزه وتى: نيوه وا گومان ده بدن كه
ژنه كه م نه زوكه؟! بينگومان نه زوكى راسته قينه په يوه ندى
به مندالبوونه وه نيه، من ده بينم كه له هه ستدا و له
راستگزيده خوشه ويسته كى پاكي هه يه، له لايه ن منه وه
سوپاس بوخوا ژنه كه م له روژيكدې بو من سهد مندا ل
دينيت و من رازيم به و نه و يش رازيه به من، بويه

داواکارم جارېکی تر باسی بابه تی له وجوره سوکه م بۆ مه که ن.

نه و نه زۆکیه ی که وا گومانیان ده برد که ده بیته هوی جیابونه وه یان.. بووه هوی نه وه ی ژنه که ی بوی ده رکوت که چهنده میرده که ی خوشی ده ویت و قوریانی دعات، دوی تیپه ربوونی زیاتر له نو سال ژن و میرده که خوشترین ژیانیان به سه ربرد، ژیانیکی رۆمانسی، ورد ورده ژنه که رووبه رووی نه خوشی سه یر ده بوویه وه، که ناچار بوون پشکنینی بۆ بکه ن له یه کی له نه خوشخانه کان، رۆشتن بۆ نه خوشخانه ی مه لیک فه یسه لی تایبه تی، بۆیه له وکاته دا میرده که ی که وته دل ره اوکی، چونکه نه و که سانه ی ره وانه ی نه و نه خوشخانه یه ده کران نه خوشی مه ترسیدارن.

دوی ده ستی شانکردنی حال ته که و نه نجامدانی شیکاری پیویست، پزیشکه کان به راشکاوانه به میرده که یان ووت که ژنه که ی تووشی نه خوشیه کی ده گمه ن بووه که ژماره ی تووشبووان به و نه خوشیه له خوره لاتی ناوه راست له په نجه ی ده ست تیپه ر ناکات و نه وپه ړی زیاتر له پینج سالی تر ناژی، هه رچه نده ته مه نیش به ده ست خوی گه وره یه .

به لّام تهو شتهی تازار و حه سهرت زیاتر ده کات، ئه وه بوو که سالّ به سالّ حالّه تی خراپتر ده بوو، بویه باشت و ابوو له نه خوشخانه بمینیتته وه بّو وهرگر تنی چاودیری پزیشکی پیویست و تا خوای گه وره راسپارده کدی ده باته وه، میترده کدی رازی نه بوو به داواکاری پزیشکه کان و رازی نه بوو بمینیتته وه له نه خوشخانه و بویه سوور بوو له سهر ته وهی هم موو پیداو یستیه کانی پزیشکی دابین بکات بّو ژنه کدی له شوقه که یدا و ره خساندن کی که ش و هه وایه کی گونجاو تا به ته وای چاودیری ژنه کدی بکریّت... بویه بایی نزیکه ی (۲۶۰۰۰۰) ریالّ پیداو یستی پزیشکی بّو کری، شوقه کدی بّو ناماده کرد تا ژنه کدی بهینیتته دهر له نه خوشخانه، زۆریه ی تهو پاره یه شی قهرز کرد بوو، هاوکات له گه لّ راکیشانی سولفه له بانقدا.

په رستاریکی گرتبوو بّو ژنه کدی تا ههستی به پیداو یستیه کانی و خویشی داوای له فەرمانگه کدی کرد مۆلّه تی بی موچه ی پی ببه خشن، به لّام به پرتوه به ره کدی رازی نه بوو، زانیبووی که چه نده قهرزاره، چونکه پیویستیه کی زۆری به ته نها ریالّیکیش هیه، بویه له کاتی ده وامه که یدا کاری سوکی پی نه سپارد، هه ر که

له سه ر کاره که ی ته و او بووایه داوای مۆله تی ده کرد، زۆر جار له سه ر کاره که ی دوو سه عاتی پینه ده چوو، ئیتر هه موو کاته کانی تری لای ژنه که یه وه به سه رده برد و خۆی خواردنی ده دایه و ده ینا به سنجیه وه و چیرۆک و رۆمانی بۆ ده گێرایه وه و به تیپه ربوونی رۆژگار، ئازاره کانی ئه ویش زیادی ده کرد و میترده که شی هه ولێ ده دا له ئازاره کانی که م بکاته وه، ژنه که سندوقیکی بچوکی دا به په رستاره که و داوای لێکرد که پارێزگاریی بکات و نه یدا به هه یچ که س به میترده که ی نه بیّت، ئه ویش دوای وه فاتکردنی.

رۆژی دووشه ممه بوو سه ر له ئیواره و دوای نوێژی عیشا، که ش و هه وا باراناوی بوو، ده نگێ دلۆپه ی باران ده هات، کاتی که ده یکیشا به په نجه ره ی ژووره که دا دلێ ده هینایه جۆش و هاوړیکه شان شیعرێ ده چری بۆ خۆشه ویسته که ی و ده یروانیه چاوه کانی، ئه ویش ته ماشایه کی خواحافیزی به خه نده وه ئاراسته کرد... فرمیسک به چاوانی میترده که یه وه هاته خواره وه چونکه ده رکێ به وه کرد که سه عاتی سفر نزیکه، ژنه که دوای خه نده که هه ناسه یه کی قولێ هه لکیشا و له گه لیدا گیانی به رزه فر بوو... خه ریک بوو له ئاست ئه و دیمه نه دلته زینه

گیانی میړده که شی به رزه فر بیټ.. نامه ویت دلی خوځ و
 تیوهش بیټاقت بکه م، که پاش وه فاتکردنی، میړده که ی
 چیکرد، به لام دواي نوټکردن له سهری و ته سپه رده کردنی
 به دوو روژ، نهو پهره ستاره نافرته ی چاودیری حالته ی
 ژنه که ی ده کرد، دلخو شی میړده که ی دایه وه و سندووقه
 بچو که که ی پی سپارد و پی ووت که ژنه که ی داوای
 لی کردوه دواي وه فاتکردنی نه م سندووقه پی سی ریت به
 میړده که ی... تایا له ناو سندووقه که دا چی تیدا بوو؟!
 شوشه یه کی به تالی عه تر که یه که مین دیاری بوو
 میړده که ی پیشکه شی کردبوو، دواي زه ماوه ند کردنیان و
 وینه یه کی خوی کاتی زه ماوه نده که و دهسته واژه ی (بو خوی
 گه وره تو م خو ش ده ویت) که نه خشینرابوو له سهر روویه کی
 لاکیشه. بیگومان مه زنتین جوړه کانی خو شه ویستی نه وه یه
 له بهر خوی گه وره بیټ و نامه یه کی بچوک که وه کو خوی
 بو تان ده گوازمه وه له گه ل ره چاو کردنی لابر دنی ناوه کان و
 گوړینی په یوه ندی خزمایه تیان.

نامه که " میړدی به هادار و سه نگینم، دلته نگ مده به به
 جیابونه وه ی من، به خوا نه گهر ته مه نیکی ترم بو
 بنوسریت نه وه له گه ل تو دا دهستی پی ده که م، به لام تو

شتیکت دهویت و منیش شتیکم دهوی و خوی گه ورهش ئه و
کاره ده کات که خوی دهیه ویت.

برام فلان، من خوازیارم که به زاوایی بتبینم پیش
مردم، خوشکم فلان خراب مهبه له گهل مندا له کانتدا به
لیدان، چونکه ئه وانه خوشه ویستی خوان و کهس ههست
به و رۆزیه ناکات مه گهر که سیک له دهستی چوویت.. پورم
فلان (دایکی میرده کهی) هه ئویستیکی باشت نواند،
کاتیک داوات له کوره کهت کرد که بیجگه له من
بخوازیت، چونکه شایانی ئه وه که باشتین نه وه - پشت
به خوا - ناوی ئه و هه لگرت.

ووشه ی کو تاییی بۆتو ئه ی میردی خوشه ویستم، ئه وه یه
که دوا ی وه فاتی من ژن بهینی و هیچ بیانوو یه که نه ماوه،
خوازیارم که یه که مین کچت به ناوی منه وه ناو ناییت و
بزانه که من غیره به رامبه ر ژنه نوییه کهت ده مگری،
ته نانه ت با له ناو گۆره که شدا بم"

چیرۆکیکە لە خەیاڵ و ئەندێشە شیدا نیه

ئافره تێك له قوناغی چواره می ته مه نیدا بوو.. خاوه نی
مال و منال بوو.. نزیکه ی چواره سهاله پابه نده به
ته عالی می ئیسلامه وه، به لام ده وره ره که ی هه می شه له
هه ولێ ته وه دا بوون دووری بجه نه وه له و ریگایه، به لام خوای
گه وه کۆمه کیی ده کرد و ناگاداری نیازی پاک ی بوو، بۆیه
به رده وام پارێزگاری ده کرد و رۆژانه ئیمان و باوه ری زیاتری
ده کرد به فه زلی خوای گه وه ... سه دان کتیبی خویند بو وه
سه بارت به عه قیده و په روه رده و فه رمووده و فیه قه زۆریک
له زانایانی وه ک ابن تیمیه و ابن القیم الجوزی و محمد بن
عبد الوهاب و ابن الحجر العسقلانی و عبدالرحمن الدوسری
و سید قطب و کتیبی زۆر، که ناتوانم بیانژمیرم بۆتان و
هه روه ها کاسیتی کۆمه لێ زانای ناودار، ته مه به نیسه بت
بواری خویند نه وه.

به نیسه بت به سه ربردنی کاته کانی به م شیوه یه بوو،
به یانیان سه عات ده ونیو هه لده ستا و نوێژی چیشته نگای
ده کرد بۆماوه ی نیو سه عات و پاشان ده چووه مه ته به خه وه و

پاشان نویږی نیوهړو و سوننه ته کانی پیش و پاش نیوهړو
 ده کرد و دواي ته وه قورئانی ده خویند، هه ر شهش روژ یان
 دهوت روژ جارېک خه تمی قورئانی ده کرد، پاشان کاتی
 عه سر نویږه که ی ده کرد و پاشانیش کتیبی ده خوینده وه، تهو
 له شه ودا ته نیا دوو ساعات ده دهوت، ئیتر هه موو شه وه که
 هه لده ستا تا خوړ که و تن، پاشان دوو رکات نویږی ده کرد و
 ده خه و ته وه.. له روژو و گرتنی شدا وه کو داود
 پیغه مبه رمان عليه السلام روژووی ده گرت، به لام ته گهر ره مه زان
 بهاتایه له لای تهو به شیوازیکی تر بوو.

چونکه دوو روژ جارېک خه تمی قورئانی تیدا ده کرد تا
 بیستم روژ به وشيويه بوو.. وه ده روژي کوتایي
 ره مه زانیش هه موو روژيک خه تمی ده کرد و له سه ر پینکاني
 ده وستا له دواي نویږی عیسا هه تا پیش بانگی به یانی به
 نیو ساعات... پاشان پارشیوی ده کرد و نویږی ده کرد و
 ده دهوت، ته گهر زور بخه و تايه ته نیا (۴) ساعات له روژدا
 ده دهوت، به تايبه تی له ده روژي کوتایي.

سویندتان ددهم به خوا ئیا لهم سه رده مهی ئیمه دا
ثافره تمان ههیه بهو شیویه بیت؟ تکا ده کم وه لام بده نه وه...
ئهم ثافره ته هه لیش ده ستا به یارمه تیدانی خیزانه
هه ژاره که ی به خواردن و پۆشاک و هدر شتیک له توانایدا
بوایه و ههروه ها بانگخوایش بو، به لام به کپینی کتیب و
کاسیت و دابه شکردنی به سه ر خه لکیدا.

به لام خوشکانی به ریز: له هه موو ئه مانه گرنگتر، ئهم
ثافره ته له ناو خه لکانیکدا ده ژیا که هه موویان
ده یانوویست بیباوه پری بکه ن، ته نانه ت پییان ده وت سیحر و
جادوت لیکراوه، قورئان خوینیان بؤ ده هینا، ده یووت
هیچی نیه، به لام ئه مان بروایان پینه ده کرد، جاریکیان
فیلان لیکرد و پییان ووت: بؤ خواردنی ئیواره ده پۆین بؤ
مالی خزمیکمان، ته وانیش بردیان بؤ لای شاره زایه کی ئه و
بواره، پیاهه که ملی گرت و به هاوکاری منداله کانی و
میرده که ی ئه وه نده په ستانی خسته سه ر ملی که خه ریک
بوو گیانی ده ربچیت، ده پارایه وه له منداله کانی که
رزگاری بکه ن، به لام که سیان وه لامیان نه ده دایه وه، ئهم هه ر

ئارامی ده گرت له سهر ئهو ههموو ئازاره له پیناوی
ئایینه کهیدا.

پاشان لییاندا و بردیان بۆ نه خوشخانه و به هۆی
کاریگهری لییدانه کهوه نهشته رگهریان بۆ کرد، به لام وازی
له ئایینه کهی نه هیئا و به لکو زیاتر ئیمانی پتهوتر ده بوو،
ئهو ان ههر بهردهوام بوون تا له سهر ریگای راسته قینه
لایبدهن و وه کو ئهوان بیست و خهریکی گالته و گهپ و
باههشکردن به دنیا و رۆشتن بۆ شوینه تیکه لاره کان و خو
سه رخستن بیست، بۆیه بهردهوام له ململایندا بوو له گه لیان
و تاکه په ناگه که په نای بۆ بهردایه خوای گه وره بوو.

ئهمه ئهو مهینه تیه مهزنه بوو که ئهو ئافره ته تییدا
ده ژیا.

خوشکاتم: مه به ستم لهم باسکردن و به سه رهاته
هه رگیز ناوبانگ ده رکردن نیه، به لکو به رزکردنه وهی وره و
هیمه تی ئیویه و ئارامگرتنتانه به تایبه تی ئه وانه مان که
به ره و رووی هیرش ده بینه وه له سهر ئایینه که مان، چونکه
ئهمه سوننه تی خوای گه وره یه بۆ دروستکراوه کانی و

پيويسته تاقيبکړينه وه وهک خواي گه وره ده فهرمويت
(أَحْسِبَ النَّاسَ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ (۲) وَلَقَدْ
فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ
الْكَاذِبِينَ) العنكبوت (۱-۲) واته (نايا خه لك واده زانن كه
وازيان ليده هيتريت نه گهر بلين پرومان هيناوه، نيتر نه وان
تاقى ناکړينه وه، سويند به خوا بيگومان که ساني پيش
نيوه شمان تاقیکردووه ته وه و نه مانيش تاقى ده که يينه وه،
نينجا بيگومان خوا نه و که سانه ي راستيان کرد ديارى
ده کات و دروژنه کانيش ديارى ده کات)

نهمه چېړه و به سهرهاتى نه و نافرته بو که بوم
باسکردن، وهک چون خوى بوى گيړامه وه، نه و نافرته وه
همه مو نه و کارانه ده کات و نيمه ش!!

فرسه تان بوى به جى ده هيلم تا هر يه که له نيمه ش
پيدا چوونه وهى خوى بکات و له خوى بپرسيته وه و بزاني چى
پيشکesh بهم نايينه مه زنه کردووه.

له کو تا پيدا داواکارم و خوازيارم له هر يه کيک له نيوه که
رووبکاته خواي گه وره و بپارپته وه و دووعا بوى نه و نافرته بکات
تا خواي گه وره ده رووى ليښکاته وه و رزگارى بکات له مدينه تى و
ناره حه تيه کان که تييدا ده ژى.

رقم له دايكمه

دايك سهرچاوهى سۆز و خوښهويستيه و دايك دنيايى
و بهختهوهرىي و دلئاراميه و تيمارى بيماريه و ههروهه
لهوانديه هوكرارى ئهوه بىت كه هه موومان مالى خو مانمان
خوش دهوئيت.. له بهر ئهوه شتيكى سروشتيه كه خه لكى
دايكانى خويان خوش بووئيت و هه رگيز سهرسام نه بىت
كاتى: گوئيت له يه كيكه وه بىت بلىت كه به راستى من
دايكم زۆر خوش دهوئيت، به لام هه لويستى تو ئه ي برا و
خوشكم چى ده بىت نه گهر گوئيت له كه سيكه وه بىت بلىت
من رقم له دايكمه، ئاواتى مردنى بو ده خوازم، ئايا له و
بروايه دان هوكرارى هه بى پال به كه سيكه وه بنىت كه وا به
دايكى بلىت.

به داخه وه گوئيم له هاوړيكمه وه بوو له قوناغى
دواناوه نديدا پيى وتم: من رقم له دايكمه، زۆر سهرسام
بووم، خهريك بوو چه پوكيكي پيدا بكيشم، به لام قيژاندم
به رووخساريدا و وتم: شتى وا نابى.. شتى وا نه لىبت.. خو

تهنها من قسه که ی ئەوم رەت نە کردەو، بە لکو هەموو
 هاوړی کچه کانی تری، کاتی گۆیان لەو قسه یه ی دەبوو
 دەیانقیژاند بەسەریدا.. ئایا بړوا دەکەن ئەو رازی نە دەبوو
 هیچ دەربرینی بنوسیّت که په یوهندی به دایکه وه هەبوايه،
 ئەگەر له قوتابخانه داوای لیبکرایه باسی دایکی بکات
 ئەم باسی خراپی و دلّره قی دایکی دەکرد.

روژتیکیان نزیک بوومه وه لئی و تنها من و ئەو له
 پۆله که دا بووین، لیم پرسی هۆکاری ئەو هەموو رقه چیه
 بەرامبەر به دایکی، بەراستی وەلامه که ی تووشی شوکی
 کردم و منیش په شیمان بوومه وه که قیژاندم بەسەریدا،
 ئەو دوو دلّ نەبوو لەباسکردنی بەسەرهای و ئازار و
 مەینه تی خۆی له گەلّ دایکیدا و وام هەست دەکرد که
 لەو روژه وه ئاواته خوازه که یه کیك ئەو پرسیاره بکات
 سەبارەت به ئازارەکانی، تاوه کو دەر فەتی بۆ بره خسیّت که
 ئازارەکانی سووک بکات، که که له که بووبوو بەسەریه وه،
 بۆیه له وکاته دا که هەستم کرد ته نیایه پیتی وتم به هۆی
 شتی که وه باوکم دایکمی ته لاق دا من ئەوکاته شیرەخۆره

بووم خوشک و برای گه وره هه بوو، دایکم له مائی باو کم
چوویه دهره وه و رازی نه بوو هیچ منالیک له گهل خویدا
به ریت، ته نانهت منیش که شیره خوړه بووم، رازی نه بوو
مبات دواي تیپه ربوونی ماویه که به سهر دهرچوونیا
نه خوشیه کی سه ختم گرت، باو کم بردمی بؤ لای تهو، به لام
تهو رازی نه بوو بمگریت یان له ماله کهیدا پیشوازیم
لیبکات.

باو کم وتی: ته مه کچی تویه نامه وی برؤم و خوت
به خنوی بکه.

باو کم منی هینایه وه بؤ ماله وه و نیمهش له گهل
باو کم اندا ده ژیاين، باو کم گرنگی به هه موو کاروباره کانمان
دهدا هه تا گه وره بووین.

دایکم بیری له وه نه ده کرده وه که ته نانهت بؤ یه که
جاریش سهردانمان بکات، هاوریکه م ووتی: دواي نه وهی
خوشکه گه وره که م شووی کرد سکی بوو، له کاتی
مندالبووندا باروودؤخی زؤر ناره حهت بوو له نیوان مردن
و ژیاندا بوو.. داواي کرد که دایکم بیینی، نیمهش

په یوه نډیمان به دایکمانه وه کرد. تاوه کو بیټ و بیبینیټ
به لام دایکم هه رگیز رازی نه بوو که بیټ و ته نانه ت
په یوه نډیشی نه کرده وه تا بزانیټ خوشکه کهم چونه ... نه مه
کورته ی به سهرهات و مهینه تی هاوریکهم بوو، منیش
به راستی ره چاری بارودوخه کهیم کرد، دایکم حه ز به بوونی
من نه کات و منی خوش نه ویټ ئیتر من ده توانم چی بکه م..
نه گدر که سیکی غه ریب و نامؤ په یوه نډی نه بی پیمان ه وه
نه وه بیتاقه ت ده بی بویه هه ست به بیتاقه تی و به سوکی و
ماته می ده کهیت، نه ی راتان چونه به رامبه ر نزیکترین
که س که نه ویش دایکه ؟

به راستی من دهرم نه خست که رق و کینه ی هاوریکهم
له جینی خو یه تی به لکو پیتم وت هه رشتیکی کردییټ له
گه لټ نه وه هر دایکی تویه و پیویسته ریژی بگریټ و
خوشت بوویټ و سهردانی بکهیت، ته نانه ت با نه ویش تو ی
له بیر کردییټ... من هه میسه هه ولمه ددا که رای لیبکه م
به هانه بؤ دایکی بهیټیته وه و چاوپو شی له هه لسوکه وتی

بكات.. من بۆ ماوهی سالتیک خه ریکی هه وڵدان بووم له
گه لیدا، به لām بۆ سوود بوو، چونکه برینه که ی زۆر گه و ره بوو.

له زه تیک کۆتاییه که ی تاله

خۆیان بینیه وه رووبه رووی یه کتری بوونه ته وه له گه ل
حه ز و ئاره زوویه کی زۆردا، که به ره نگاریوونه وه ی حه رام
شکست پێ دینی، هه ردوولا نه و خۆراگریه ی که پتویست
بوو هه بیته نه ما، بۆیه لاوازیی مرۆیی زāl بوو
به سه ریاندا، که سیفه تیکی نه و قوناغه ی ته مه نه.

به لێ نائۆمییدی به هه موو جو ره کانیه وه کۆبوویه وه و
تیسکی مرۆشی ده شکان، نه م کچه مافی نه وه ی نه بوو
شکاتی حا لی خو ی له که س بکات، ئایا له کی ی بکات؟
خو ی زāl و زو لّم لی کراوه.

له راستیدا هاوبه شیکی هه بوو، به لām تیسته کوا
هاوبه شه که ی، ته نانه ته نه گه ر بیته ئایا ده توانیته به شیکی
له ئازاره کانی نه م لابه ریته، یان نه و ئازاره هه لگ ریته له

گه لیدا که به هویه وه ناسوی به رده می داده خریت و
دروازه ی تویده کانی لیبور د نیش داده خریت؟ نهو به هوی
تاوانه که یه وه شهرمی کرد و داوای لیبور د نیش له خودا
بکات ..

به لئی نهو ساتیکه که شته کان پارچه پارچه ده بن و
پاشماوه به جی ناهیلن، هموو خانه یه کی له شی پیشوازی
له کورپه له یه کی تازه ده کات، مه زترین نازاره کان که
تیکه له به خوشی بو به دیهینانی نه زمونی موعجیزه ی
مروځایه تی، به لئی نافرته چندین مانگ نهو کورپه له یه
له سکیدا ه لده گریټ که نزدیکترین شته لییه وه.

به لام نه م وه کو دایکه کانی تر نیه که گوزارشت له
مه زترین ساتیان ده کهن له ژیانی دایکایه تیدا، نه م
هموو ساتیکی گه وره بوونی کورپه که به لایه کی نامویه
له جهسته یدا.

نه م کائینه نابیت بمینیت، چونکه بوونی پیچه وانده یه له
گه ل مانده ویدا، بویه پیویسته بسریتته وه و زال بیت به سهر
شوینه واریدا، وه پیویسته خوی به تنها ه ل بستیت بهو

کاره، پټوېسته به دهستی خوی کوتایی بهو جگه رگوشه یه
بیټیت له بووندا.

له وپهړی بازار و ناخوښیدا رووخساری بهرز کردهوه بو
ناسمان و داوای یارمیی دهکرد، پاک و بیگهردی ناسمان و
تهستیره کانی بیني، به لکو تاوانه که ی خویی بیني که
ناسوی له بهرچاوی ته م شارد بوویهوه... بویه هواریکي
شاراوه ی کرد که گوزارشت بوو لهو بی ټومیدیه ی ناخی،
رازی نه بوو بی ټومید بیت له رحم و بهزه یی خوا، به وپهړی
بیناییه وه ته ماشایکرد بویه، رووبه ریکي ته سکی ناسمانی
بیني فرمیسک به چاوانیدا هاته خواره وه و داوای
لیخو شبوونی بو مرؤثیک دهکرد که تاوان زال بوو بوو
به سهریدا، به دلی که و ته دواندن له گه ل په روه رد گاری.

نه کری نه وه ساتانیک بیت له شه پوئی به ختیار و
خوښی که دابهش بووبی به سهر تاکه کانی خیزانه کهیدا
که نیستا بازاره کانی شارد ووه ته وه لیان، به لام هه میسه
بیسووده کاتی که کار له کار ده ترازو، هه موو شتی بهو
شیویه ده گوزه را که ناواتی ده خواست، کاتی که به هو ی

نزيكى و در اوسپنه تى گهړه كوه په يوه ندى دروست بو له
گه ليدا، چونكه هه موو روژي راده بوورد به بهردهم
قوتابخانه كيدا كه دواناوه ندى بازرگاني بو، پاشان له
دووره ووه به دوايدا دهروشت، هه ولى نه ده يا ليى نزيك
بيته و يان قسه ي له گه لدا بكات، به لام جيگاي سهرنجي
بو، هه تا راهاتبوو كه بگهړي به دواي چاره نو سيدا لهو
شوينه دا كه كوره كه تييدا راده ووستا.

هه ركه كچه كه دهاته دهر له قوتابخانه، ده كه وتهړي
به رهو ماله ووه به بي نه وه ي هاورپكاني بزنان چي رووده دات،
ته گه كوره كه ي بيبي نيايه دلنيا ده بو، روژنيكان نه ييني،
واي هه ست ده كرد شتيكي وونكردووه و هه روه ها بو روژي
دووه ميش نه ييني، بهو شيويه تا كوټايي هه فته كه
نه ييني، خهريك بو له بيري ده چويه ووه ته گه روژي
يه كه مي هه فته ي داهاتو نه ييني نيايه، خه نده يه كي
ناراسته كرد و ملي جولاند و بو ماويه كي زور ته ماشاي
كوره كه ي كرد... ناسه واري نه وه ي يني كه خوښي دياربوو
به رووخساري كوره كه وه، جيا بويه ووه له هاورپكاني و به

رئگایه کی تر دا رۆشت.. کوره کهش دواي کهوت تا گه شته
ئاست و ته نیشتی و به بی ئه وهی کچه که پرسپاری
لیبکات وتی: من نه خوش بووم و زۆرم هه ز ده کرد که
بتبینم... ده ستیان کرد به قسه کردن وه ئه وهی سالانیکه
یه کتری ده ناسن.. بینینه کان زیادیان کرد و کچه که بوئ
دهر کهوت ئه ویش وه ک خۆی وایه و دیبلۆمی دواناوهندی
هه یه له بازارگانیدا، باوکی دایمه زران دووه و فەرمانبه ریکی
ساده یه له فەرمانگه کهیدا... وای هه ست ده کرد که له
فەرمانگه که دا کۆت کراوه، چونکه هه زی ده کرد له گه
باوکیدا بمینیتته وه له بازارگانیکردن له مۆبیلیاتی
میلیدا... به لام باوکی نه یه یشت وازه ییت... ده بوايه ئه م
کوره ژنی نه هینایه تا پینج سالی تر، تا وه کو پاره
کۆبکاته وه له مووچه که مه کهی، تا به شی ماره یی یان
پارچه ئالتونی که یان پینداویستی ژنه ینان بکات، چونکه
باوکی خاوه نی چه ندین کور و کچ بوو، نه یده توانی
یارمه تی کوره که ی بدات مه گه ره له سنووریکی ته سکدا
به لام نه یده زانی چۆن له و به رنامه یه ده رچیت که له گه

باوکیدا داینابوو، کچه که تهواو سهرنجی ئه می راکیشابوو
بویه کوره که تیامابوو، نه یده زانی چی بکات، کاتی له
کچه که ی پرسى: ئایا ده توانی بپرات بو مالیان داوی
بکات یان نا؟ وه که ی؟

له پر کچه که خه فتابار بوو، سهری داخست و
ماته میه کی تهواو به قسه کانیه وه دیاربوو، وتانیکی ووت
که نه وی خه مناک کرد، سۆزی جولاً بو ی و چهند جارى
کچه که فرمیسکی سړی، گهر هه ردوکیان له شوینیکی
گشتیدا نه بوونایه باوهشیان به یه کدا ده کرد تا خه م و
خه فته تی نه هیلتیت!

وتی من له دوو مالدا ده ژیم، بهر ژډا له مالى
دایکمدا ده ژیم که شووی کردووه به پیاویکی تر و
به شهویش له مالى باوکم نهویش بو راپه راندنی ریکه وتنی
نیوانیان، چونکه باوکی هه ز ناکات کچه که ی له مالى
پیاویکی تر دا بیست و دایکیشی نیتر هه ز ناکات له
میږده که ی تری منداڼ و کچی بییت... نه م منداڼی گه وره ی
نه وان... نه م له ناو هه موواندا به ناز و عه یار بوو تا

نه وکاته ی کاره سات روویدا و دایکی ته لاقدرا، نه و کاته
ته مهنی نه م ده سال بوو، پاشان نار ه حه تیه کان ده ستیان
پی کرد.

باوکی ئا فره تیکی ته لاقدراوی ماره کرد، ئا فره ته که
کورپکی ناصالحی هه بوو که له دوانا وهندی گشتیدا بوو،
نه و له شه قامه کانه وه په روه رده بوو بوو، حه زی له سهر
شه قام و دانیشتنی ناو قاوه خانه کان بوو ئیشیکی بو خوی
داهینا بوو، بو هاوریکانی بوو بوو به نمونه نه ویش
کو کردنه وهی چهند که سیك بوو له حانوت و قاوه خانه کان،
نه وانه ی هه لده ستن به خوشیه کان و ماته میه کان، سه یر
له ودها بوو دایکیشی شانازی پیوه ده کرد، دایکیشی
کو نتزلی گه ره که که ی کرد بوو وه کو نتزلی باوکی شمی
کرد بوو و ده یویست من شوو به نه و بکه م.

به لام باو کم پشتی منی ده گرت، که چی ژیا نیکی
سامنا کم ده برده سهر کاتی له ژووره که ی خو مدا ده خه وتم
هه موو شه ویک ده رگا کم له ژووره وه داده خست... زور باشه
من مه وعیدیکت له باو کمه وه بو وهرده گرم، چونکه نه گهر

باوه ژنه کهم بزانیټ به هەر شیوه یه ک بیټ کۆسپ ده خاته
بهرده مان و کاریگه ریی له سهر باو کم هه یه و ژیا نی
تی که ده ات.

کچه که نه یه زانی ته م جو ره قسه کرد نان به راشکاوانه
وای لی ده کات زیاتر هو گری بیټ یان بیر له پاشه ک شه کردن
نه کاته وه پیش ته وهی هه لویست و هریگریټ، سو زداریه که ی
وایلی کرد به زه یی پی دا بی ته وه و وایلی کرد که له ده سه لاتی
کچه که دا نه بو، بی بات بۆ لای باو کی و بی خوازیټ لی،
چونکه پیویسته بی شی بات بۆ لای دایکی و که زیاتر
دایکی حه زده کات شوو کرد نه که ی له ری گه ی ته وه وه بیټ و
ما فی باو کیشیه تی ئاماده ی زه ما وه ند بیټ، بۆیه بریاری
خوازی نی درا.

پی که وه رو شتن.. ته گهر شهو دوا که وت ته لیټ لای
دایکی بوو و ته گهر رو ژ ده رنه که وت ده لیټ لای باو کی بوو
و تهو بارود و خه ی بۆ ره خساندن که به ئاره زووی خو یان
بگه رین به مالی هاوړی کوړ و کچه کاند ا و هه مو وان له
هه ول دا بوون که بگه رین بۆ جی گایه کی نی شته جی بوون بۆ

ټهم دوو ده زگیرانداره.. باوکیشی رازی بوو بهرنامه که کورت بکاته وه و به پیی توانا یارمه تی بدات.

له ژیر چه تری ده زگیرانداریدا بویان ره خسا که به ناره زووی خویان یه کتری بیسن، چند هه فته یه کی نه خایاند به ره و رووی یه کتری بوونه وه، کوره که داوای کرد که خیزانی بگوازیته وه، بویه له م بهینه شدا باوکی کچه که نهیده ویست ژنه که ی بزانیست تاوه کو کاره ساتی لینه که ویتته وه، هه مووان به دواي شوینیکدا ده گه پان... به لام بی سود بوو.

هه مووان شه که ت بوون له گه پاندا، دایکیشی به دواي هوکاریکدا ده گه پرا که رزگاریان بیت له و شهرمه زاریه، کچه که ش توقی بوو له گه ل نه ندیشه کانیدا سه فهری ده کرد و به خه مه کانیه وه ده گه رایه وه.. جاری له مردن ده ترسا و هه زار جاریش له حه یا چوون، نازاره کانیش ده بارین و نومیدی خانوو و له گه ل له باربردنی کوژپه له که دا که ئیتړ له باربردن سه ختړ ده بوویه وه، چونکه دایکه که و کورپه له که ده که و تنه ژیر مه ترسیه وه، بویه نافرته که

چۆكى دادا، چاوه پروانى به لا و رزگار بوون بوو، كار له دهستى نه وان دهر چووبوو...

پيش نه وهى مانگى نو كوتايى بيت، له پرته نهها له ژوره كهى خويده ههستى به نازاره كانى مندالبوون كرد و تارامى زږى هه بوو كه نه يده زانى له كوتويه، سوپاسى خواى كرد، چونكه كهس له ماله وه نه بوو وه نه يده ويست كهس بهم فه زاحه ته بزانييت.

نازاريش سات نا ساتيك به روځى به رنه ده دا ... دلنيا بوو كه ورده ورده به ره و مردن ده روات، كورپه له كه ريگاي خوى گرته بهر، بويه له داميني وه ههستى به شتيك كرد، خهريك بوو له هوش ده چوو، مندالتيكى ليكه و ته خواره وه و ده جولايه وه، ده ويست پر به بينى هاوار بكات، به لام دهستى خسته ده ميه وه تا دهنگى نه يهت، هاوار و نازاره كانى له هوش خويى برد .. نه يزانى به ره و كوى... واى زانى بو ساتى يان چهند ساتى له هوش خوى چوه.

كاتى هوشى هاته وه خوى، بينى له مهنه تيه كى بچو كه وه كه و ته مهنه تيه كى گه و ره وه، منداله كه نه هاواري

ده کرد و نه هه ناسه ی ده دا، چونکه مالتاوا یی له ژیان
کرد بوو، هه ستا به بی عه قلییه وه خۆی له و کاره ساته رزگار
بکات، ته ماشای کرد مندالّه که کچه، به سه ره ته وه هه موو
حاله ته دا سوور بوو له سه ره ته وه ی بزانی چ ره گه زیکه!!
پیچای له چند پۆشاکیکی کۆنه وه و بردی له جیگایه ک
داینا و گه پرایه وه بۆ سه ره جیگاکه ی خۆی، تا هه موو
ناسه واره کانی لابه ریت و به خه لکی نیشان بدات که ته نها
نه خو شه .

منتديات المسافر

زهینه ب غه زالی له شه یقه وه بۆ حجاب

زهینه ب غه زالی ئەو ئافره تهیه که ئەم فەرمووده یه ی
پیغه مبهری خوا ﷺ ده سپیت به سه ریدا: [خِيارُکُمْ فِي
الْجَاهِلِيَّةِ خِيارُکُمْ فِي الْإِسْلَامِ إِذَا فُقِهُوا] واته: چاکترینتان له
سه رده می جاهیلیهت و نه فامیدا چاکترینتان له سه رده می
ئیسلامه تیدا، ئە گهر تی بگهن.

پیش پابه ند بوونی به ئیسلامه وه ئاگریکی بلیسه دار
بوو، زمانیکی بویر بۆ وتنی ناههق و بهرگریکردن لی،
چونکه پیی وابوو که ئەوه ههق و راستیه، پاشان هه ر که
رووناکی بینی، له پابه ند بوونیدا که سیکی به توانا تر بوو تا
پیشتر، ئەو ئیستا پایه یه کی کاری ئیسلامی ئافره تانه له
نیشتمانی عه ره بی گه ورده دا... به هه موو دلسۆزیه که وه
کاری کردوه بۆ ئەوه و ئیستاش به رده وامه.

نوسه بیهی کچی که عب

(زهینه بی کچی محمد غه زالی الجیبلی) له (۲) ینایه ری
۱۹۱۷ز له دایک بوو له یه کی له گونده کانی پاریزگای
(البصیره) له (میسر)، باوکی له زانایانی ته زهه ری پیروز
بوو، په روه دهی کرد له سهر خو نه ویستی و خیر و چاکه و
رهوشت بهرزی وه ئاماده باشی کرد بوو بؤ پیشه نگی و بویری
له سهر هق و راستگوویی و وهستان له بهرام بهر زوئمدا، وه
ناوی نابوو (نوسه بیه) بؤ پیروزی هاوه ئی
خوشه ویست (نوسه بیهی کچی که عبی المازنی ته نصاری) که
به جوامیری به ناوبانگ بوو، یه کی بوو له پالنه وانه کانی
جه نکه کان، له روژی جه نگی (نوحود) دا ناره حه تیه کی
سه ختی بهر سه ردا هاتبوو، له دوانزه شوینه وه بریندار بوو
بوو، یه کی بوو له خوراگره کان له گه ل پیغه مبه ری
خوادا ﷺ کاتی که خه لکه که کشانه وه.

کاتی که باوکی ویستی ئه م کچه ش بشوبه ینیت به و
هاوه له بهر یزه مه بهستی ئه وه بوو کچه منداله که ی

رابهینیت له سهر خو شه ویستی و جیهاد و بهرگری کردن له ئیسلام و له ژیاننامه ی پیغه مبهری خوا و هاوه لانی بهرپیزی.. شمشیریکی له تهخته بؤ دروستکرد و به ته باشیر له سهر زهویه که بازنه یه کی بؤ کیشابوو، وتی: بوهسته و له دوژمنانی پیغه مبهر ﷺ بده، ئه ویش له ناوه راستی بازنه که دا وه ستاو و به راست و چه پ و پیش و پاشدا شمشیری ده وه شانده... کاتی باوکی لیی پرسی: چهند دوژمنی پیغه مبهری خوات کوشت ﷺ ئه ویش شمشیره که ی له ههوا داو وتی دوو سی چوار بهوشیویه.

• مردنی باوکی:

ژیانی خو شی مندالیه تی دریژه ی نه کیشا دوا ی وه فاتی باوکی که هانی ده دا بؤ بهرگری له نابین و دروستکردنی، کاتی که ته مهنی ده سالان بوو بۆیه ههستی به له ده ستدانی خهون و نومیده کانی ده کرد، پاشان دایکی گواستیه وه بؤ قاهیره تا له گهل تهو خوشکانه یدا بژی که له وی ده یاغۆیند و کاریان ده کرد، ئه میش ههزی ده کرد خویندنه که ی تهواو بکات.. (محمدی براگه وره ی ریگری

ده کرد.. کاتى دايكى باسى ئه وهى له گهل کوره کهيدا
ده کرد به دايكى دهوت: بهراستی زهينه ب باوكم فيرى
جواميى کردوه و فيرى ئه وهى کردوه که تنها گوى له
دهنگ و عه قلى خوى بگريّت!! له بهر ئه وه من رازى ناي
خويندن ته وار بکات تا من سه رپه رشتياري بم، ئه وهندهى
به سه که له قوتابخانه کاني لاديدا فيرى بووه.

هه لويستى (محمد) يه که مين گوران بوو له ژياني
زهينه بدا دواى وه فاتى باوکی، چونکه ئه م ره زامه ند نه بوو
به هه لويستى براکه ی، دايکيشى پيى دهوت: پيويسته به
گويى براکه ت بکه يت چونکه له جيى باوکه ت.

له نيو ئه م سه راسيمه بوونده دا (عه لى) براى
يارمه تيده رى بوو، که براى دووه مى بوو، له سه ر به رده وام
بوون له سه ر هه لويسته که ی، چونکه بؤچوونى باوکی وابوو
که خويندنه که ی ده بيته هؤى به هيژبوونى بيرو بؤچوونه که ی
و دید و بؤچوونى بؤ شته کان و خه لکی راست ده بيته وه،
بويه کومه لى کتيبي زورى بؤ پهيدا کرد تا ته نيایى خوى
پى پر بکاته وه و گرنگ ترينيان کتيبيکى (عائيشه ی

ته یموړی) بوو سه بارهت به ثافهت که زوږبه ی برکه کانی
له بهر کردبوو.

وازی نه ده هیڅا به کتیب و خویندنه وهی ئازاد،
روژتیکیان له مال چوو دهره وه له گهړه کی (شه برا) نه و
کاته ته مهنی دوانزه سال بوو، به شه قامه کانداه گهړا،
چاوی کهوت به قوتابخانه یه کی تاییهت به کچان، له
دەرگا که یدا، کاتې دەرگاوانه که پرسپاری لیکرد؟ پی و ت:
هاتووم چاوم بکه ویت به به پړیوه بهری قوتابخانه که!! لیلی
پرسی بوچی؟ نه ویش به پروا به خوښوونه وه وتی: من
زهینه بی غه زالم که ناسراوم به نوسه یبه کی کچی که عبی
مازنی، مه وعیدم هیه له گه لیدا، دەرگاوانه که ش کردیه
ژووره وه و سهرسام بوو له هه لویستی نه و کچه بچوکه.

زهینه ب چوو ژووری به پړیوه بهر و به شیوه یه کی نالی وتی
(السلام علیکم و رحمة الله و برکاته) من خاتوو زهینه بی
غه زالم و نازناوم نوسیه ی کچی که عبی مازنیه، پیاوه که ش
ته ماشایه کی کرد و وایزانی جنوکه چووته لاشه یه وه، به هو ی
شیوازی قسه کردنیه وه، پاشان پی و ت: چیت نه وی خاتوو
زهینه ب یان خاتوو نوسیه؟

نه مېش به سهرهاتی خوۍ و هه ټوښتی برا گه وره که ی
 بو گيرايه وه، که نايه ټټ بخوښت و داوای ټکرده که
 وه رېگریت وه که خوښکارېک له قوتابخانه که دا، کاتې
 به رېټه به ره که پرسياری باوکی و برا که ی کرد خيزانه که یانی
 ناسيه وه و باپيريشی ناسيه وه که بازارگانيتکی به ناوبانگی
 لوکه بوو، وه باوکيشی به ناوبانگ بوو، به رېټه به ره
 قوتابخانه که سهرسام بوو به زیره کی کچه که و بوږيه که ی،
 بوږيه به چنده پرسياریک تاقيکرده وه، نه ویش زور به
 متمان به خوښونه وه وه لامی دايه وه، به رېټه به ره داوای
 ټکرده عه لی برای به ټټ که سووره له سهر خوښندی تا
 تواماری بکات له قوتابخانه، داوای دوومانگ له به رده وام
 بوونی له خوښدن، تاقيکردنه وه يه که کرا و به هوږيه وه چوه
 پوټکی تره وه، پاش نه وه روښته پوټی يه که می ناوهندی.

• يه کيتی نافره تان:

داوای نه وهی روښته ناوهنديه وه له يسه کی له
 روژنامه کاندای خوښدیه وه که نه و يه کيه تیی نافره تانه ی که
 (هودا شه عراوی) سه روکايه تی ده کات کو مه ټی کچ

دهنیریت بۆ فەره‌نسا که پێکهاتبوون له سێ کهس
یه که میان بۆ بواری جوانکاری و دووه‌میان بۆ بواری
په‌روه‌ده‌ی منداڵ و سییه‌میان بۆ بواری مافه‌کان و
به‌رگێردن له ئافره‌ت.. به‌ په‌ له رۆشت بۆ بنکه‌ی یه‌کی
ئافره‌تان و چاوی کهوت به‌ (هودا شه‌عراوی) و ئه‌ویش
خۆشحالی خۆی بۆ ده‌ربری و به‌زه‌یی پێدا هاته‌وه‌ و پاشان
به‌ په‌ له له ریزه‌بندی ئه‌و سێ قوتابه‌ کچه‌ تۆماریکرد و
کچه‌ که‌ی پێشکه‌ش به‌ پێشه‌نگی ریکخراوه‌ که‌ کرد و باسی
به‌ سه‌رهاته‌ کاته‌ی بۆ کرد، ئه‌میش و تاربیژیکی به‌ توانا بوو،
چونکه‌ هونه‌ری و تاردان له‌ باوکیه‌وه‌ فیروبوو.

دوا‌ی ئه‌وه‌ مه‌وعیدی سه‌فه‌ره‌ که‌ی دیاریکرا و زه‌ینه‌ب
باوکی له‌ خه‌ودا بینێ که‌ داوا‌ی لێده‌کات که‌ سه‌فه‌ر
نه‌کات بۆ فەره‌نسا و پێی ده‌لێت به‌راستی خوا‌ی گه‌وره‌ له‌
میسر قه‌ره‌بووت بۆ ده‌کاته‌وه‌ به‌ زیاتر له‌وه‌ی که‌ له‌و
گه‌شته‌دا ده‌ستت ده‌که‌وێت، ئه‌میش پێی وت: چۆن؟! وتی:
ده‌بینیت، به‌لام سه‌فه‌ر مه‌که‌، چونکه‌ من رازی نیم
له‌ سه‌ر ئه‌و سه‌فه‌ره‌.. (هودا شه‌عراوی) زۆر سه‌رسام بوو

بهو برپاره، هه ستایه وه و باوه شی کرد به زهینېدا له کاتیکدا که ده گریا و دهسته کانی ده گوشى و وتى بۆچى زهینه ب؟ بۆچى زهینه ب؟ تۆ ئومیدیکیت له ئومیده کانی من، خهونیکیک له خهونه کانی من، ئه مېش خهونه کهى بۆ گېرپایه وه، ئه ویش وتى: هه ندیک له خهونه کان دینه دى و هه ندیکشیان نایه نه دى، ئه م فرسه ته له دهست خوت مه ده... زهینه ب غه زالیش پى و ت: مادام باوکم فەرمانى پیدام، منیش سه ریچى فەرمانه کهى ناکه م، پاشان رۆشته وه بۆ کارکردن له میانى ئه و یه کیته ی ئافره تانه دا که ئه م یه کیك بوو له ئه ندامانى دیارى دهسته ی کارگیرى... هه رچه نده هه ندی له ئه ندامه کانی تر پیچه وانده ی ره فتارى ئه م ده بوونه وه، چونکه ره فتاره کانی دوور نه بوون له مۆرکیکی ئیسلامیانه، به لام (هوا شه عراوى) ده ستى پیوه بوو، وه داینابوو که جینشینى خۆى بیټ، به نیسبه ت ئه مه وه خهون و ئومیده کانی خۆى تیدا ده بینیه وه.

• جهنگ له گهڻ نه زهه ره یه کان:

زهینه ب غه زالی چه ندین جهنگی بهرپا کرد دژی
ئه زهه ره یه کان که تییدا تیکووشانی ده کرد بۆ یه کیستی
ئافره تان، برپا بوونی زهینه ب به هودا شه عراوی و
پرۆژه که ی جیگای مه ترسی بو، چونکه داده نری به
ته له یه که بۆ هه موو ئافره تان، ئه زهه ری پیروژ یه که مین
بنکه بوو که هوشداری سه بارهت بهو مه سه له یه دا و
که وته به ره نگاریه کی توند و سه خته وه له گهڻ یه کیستی
ئافره تاندا، وه له ئه نجامدا چه ندین په یقین و سیمیناری
رۆشنیری ئه نجامدرا، له هه ندی له کولیژ و یه پمانگا کانی
ئه زهه ردا و تییدا یه کیستی ئافره تان بانگهیشت ده کرا بۆ
په یقین... بۆیه (هودا شه عراوی) ش سی کچی دانا که
نوینه رایه تی یه کیه تیه که ی بکه ن لهو سیمینارانه دا،
له وانه ش (زهینه ب غه زالی) و (سیزا نه براوی) و (حهوا
ئیدریس- که کچی خالی هودا شه عراوی بو).

له یه کی لهو بۆنانه دا شیخانی ئه زهه ر باسی
بانگه وازه که ی (هودا شه عراوی) ده کرد و ده یانسه لماند که

دهیهویتی ئافرهتی موسلمان بباته دهرهوهی تهعالیمی
شه‌رعی و زهینه‌بیش وه‌لامیکی توندی دانه‌وه و جه‌ختی
له‌سه‌ر ئه‌وه کرد که (هودا شه‌عراوی) دهیهویتی ئافرهتی
موسلمان پایه‌به‌رزتر بکات و گه‌شه به عه‌قل و تیگه‌یشتن
و وینای بدات، وه‌هه‌ولدان له‌ پیناو به‌ده‌سته‌ئینانی
مافه‌کانیدا.. تا دوا‌هه‌مینى ئه‌و دروشمه‌ درۆینه و بریق
وباقانه که زۆر به‌ راستگۆیانه بانگه‌شه‌ی بۆ ده‌کرد و وای
ده‌زانی راسته‌قینه‌یه به‌لای خو‌یه‌وه!

روژیکیان به‌ره‌و رووی مامۆستای ئه‌زه‌هر ده‌بیته‌وه،
ئه‌میش به‌ره‌و روویان ده‌وستی و پشتگیری بۆچوونه‌کانی
هودا شه‌عراوی ده‌کات، ئه‌وانیش ناچار ده‌بن که داوا له
مامۆستا (عه‌بد ره‌به‌ه) بکه‌ن که سه‌رۆکی به‌شی
ئامۆژگاری و ئیرشادی ئه‌زه‌هره که ریگا نه‌دات ئه‌و کچه
وتار بدات، به‌لام مامۆستا (عه‌بد ره‌به‌ه) خاوه‌نی زانست و
بیریکی فراوان ده‌بیته‌ و ده‌لیته‌: ده‌ مامۆستا له‌ زانایانی
ئه‌زه‌هر به‌ره‌نگاری بوونه‌وه‌ی و نه‌یان‌توانی قه‌ناعه‌تی پێ
به‌ئین، باشه‌ ئیمه‌ ئه‌گه‌ر ریگامان نه‌دا وتار بدات، ئه‌وه

دهیته هۆی خراپی هه لسوکه وتی ئیمه و راستی
بانگه شه کانی ئه و.. بۆیه من به رهنگاری بونه وهی به باش
داده نیم.. یه کێ له زاناکان که ناوی (شیخ محمد
النجار) بوو، وتی: من دانیین بۆ ئه و!!!

بۆ رۆژی دوا یی کاتی له گه ل دوو هاو پێکه یدا سیزا و
حه و رۆشت بۆ دانیشتن، مامۆستا که هات و وتی (السلام
علیکم و رحمة الله و برکاته) سلاویش له تۆ ئه ی ئه و
ئافره ته ی که مونا قه شه له گه ل زانایانی ئه زه هر ده که ییت و
به رگری له به ریز (هه ودا شه عراوی) و ریکه خراوه که ی و
تامانجه کانی ده که ییت.

(زهینه ب غه زالیش) هه ستایه وه وتی : سه ره تا من ناوم
(زهینه ب غه زالی الجبیلی) یه و سلّاو و ره حمه تی خوا ی
گه وره ش له ئیوه، پاشان وتاری دا بۆ کچه کان، مامۆستاش
به وردی سه رنجیدا، دوا ی ئه وه ی که لی بوویه وه و ئافره ته کان
چوه نه ده ره وه، به زهینه بی وت: کچی خۆم رینگام پێ
ده ده ییت چه ند خوله کێک له بواری بانگه وازی ئیسلامیدا
قسه ت بۆ بکه م؟

ئه ویش وتی: بیگومان له خزمه تتدام، فهرموو..
مامۆستاکه دانیشته و پاشان ههردوو دهستی بهرزکردهوه
بۆ ئاسمان و دوعاکردن و وتی خوایه گیان من لیته
دهپاریمهوه بهناوه جوانه کانت و بهو کتیبهته که ناردووته
خوارهوه و بهو پیغه مبهههه که ناردووته، که ئهم ئافرهته
بگیریت بۆ ئیسلام، به راستی تو توانا داریت بهسهه
هه موو شتی کدا.. تکات لیده کهم به قورئان که بیگیریت
بۆ ئیسلام وه صلی الله علی سیدنا محمد.. پاشان چاره کانی
پرپوون له ئاو.. زهینه بیش خوی بۆ نه گیرا و ئه ویش
چاره کانی پرپوون له ئاو و ههولیدا له بهردهم
مامۆستاکه دا بیشاریتهوه، پاشان لی پیرسی: بۆچی پیته
وایه که من له گهل خوی گه ورده دا نیم، خو من نویت ده کهم
و رۆژوو ده گرم و قورئان ده خوینم نه گهر خوی گه وره بۆی
ره خساندم هه جی مائی خواش ده کهم و ههروهها
ئاواته خوازم شه هید بيم له پیناوی خوادا.

شیخ نه جار وتی: منیش هه روا تو ده بینم و بهردهوام بوو
له سهه دوعا کردنه کهی و پاشان وتی: ئایا پاش گه پانه وهت

دهرۆیت بۆلای (هودا شه عراوی) یان له گهڵ خوا و
پیغه مبه رکه ی ده مینیته وه؟

ئه ویش وتی: من بیگومان کاتیك له گهڵ (هودا
شه عراوی) دام واهه ست ده کهم که له گهڵ خوا و
پیغه مبه ره که شیدام، ئه ویش وتی: ئایا په یانم پی ده ده ییت
له سه ر سه رخستنی هه ق و راستی، ئه ویش په یانی پێدا.

پاشان په یوه ندی له گهڵ شیخ نه جاردا به رده وام بوو که
کۆمه لێ کاروباری ئاینی و زۆری بۆ باس ده کرد که
نه یده زانی، که پیش ئه وه ی زانیاری هه بیته ده رباره ی رای
پێچه وانده ی هه بوو، بۆیه چاوی کراوه یه به رووی زۆر شتدا
که پیشتر نه یده زانی.

• بالا پۆشی.

روژێکیان زهینه ب روشته مه تبه خ بۆ چاودێری چیشته و
خواردنه کان له کاتی ئاماده کردنیاندا، بۆیه له ئه نجامدا
غه زاکه ته قیه وه پیایدا و ئاگر روخساری و هه موو
جهسته ی داگیرکرد، کاتی پزیشک بینی و ده سته کرا به
فریاگوزاری پتویست، داوا ی لێکرد که نه جو لێته و له سه ر

جینگاکه بخه ویت و هه والی به براکانیدا که پتویسته بریت
 بو دهره وهی وه لات بو چاره سهرکردن، به لام ئەم رازی نه بوو
 سه فەر بکات و جهسته ی نیشانی کهسانی غه ریب و نامو
 بدات.. پزیکه کهش روژانه دههات و چاره سهری برین و
 سوتاویه کانی ده کرد.. به لام حاله تی روژ له دواي روژ خراپتر
 ده بوو.. پزیشک و خیزانه کهشی ئومیدیان نه مابوو که چاک
 بیتته وه.. پزیشکه کهش به براکه ی وت: بیگومان ده مریت و
 چاک نابیتته وه، براکه شی هه واله که ی دا به خزمانی که
 پزیشکه که چی ده لیت.. بویه ماته مینی سهرایا ماله که ی
 داگیرکرد و به زهینه بیشیان نه ده وت.. به لام ئەم گوپی له
 دهنگی براکه یه وه بوو کاتیک که به ته له فون قسه ی ده کرد،
 هه رچه نه ده براکه ی هه ولی زوړیدا که ئەم گوپی لی
 نه بیت.. زهینه ب ته یوومی کرد و سهرقالی خواپه رستی
 بوو بو ناماده بوون بو مردن و له خوای گه وره پارایه وه و
 وتی: په روه ردگارا نه گهر ئەم سزایه نه وه یه که من
 چوومه ته ناو ریک خراوه که ی هودا شه عراویه وه، نه وه من
 بریارمداوه که راستت بېمه بو ره زامه ندی تو و نه گهر رق

و تووره یی تۆ بۆ سهر من له بهر نه وه یه که شه پقهم له سهر
 کردووه نه وه لای د بهم و حجاب ده پوشم و من په یمان و
 به یعه تت پیډه ده م نه گهر لاشم بگه ریته وه بارودوخی
 جارانی نه وه ده ست له کار کی شان هوی خوم پیشکه ش به
 یه کیتی ثافره تان ده کم و ریڅ خراویک بۆ ثافره تانی
 موسلمان داده مه زړینم بۆ بلاو کړنه وهی بانگه وازی
 نیسلامی و کار ده که ین بۆ گه پانه وهی ثافره تی موسلمان بۆ
 سهر ره فتار و کرداری نه و ثافره تانه ی هاوه لی پیغه مبه ری
 خوا بوون و بانگه شه ده کم بۆ گه پانه وهی خه لافه تی
 نیسلامی و کار ده کم له پیناویدا و تیده کوشم له پیناوی
 خوادا، چهنده بتوانم.

سبحان الله... دلسوژی چهند شتیکی جوانه له دوعاوه،
 وه راسته قینه یی تهوبه و گه پانه وه بۆ لای خوا و دلنیا بوون
 له دهسته لاتی خوای گه وره به سهر هر شتیکیدا که
 بیه ویت.. زه ینه ب پیشبینی نه ده کرد که به و خیراییه
 وه لای دوو عاکه ی بدریته وه که خوی وه سفی ده کات.. که
 به راستی نه نجامی کی سهر سوړه ینهر بوو، که توانای

دیاریکراوی عه قلی ئیمه ناتوانیت تیڭگات له توانای
خوایی، که شته کان ده گۆریت به پیچه وانه کانیا. تنها به
کردنی دووعا له کاتی ئاسایی خویدا له فافه کان
لیکرانه وه و ته نانهت خوئی و هه موو ئاماده بووانیش
سه رسام بوون.

پزیشکه که له وپه ری سه رسام بوونیدا لیی پرسى تو
کییت!! هه رچی له ماله وه بوون دلخۆش بوون به شیفای و
رویانه کرده خوی گه وه و سوپاس و ستایشیان ده کرد.

پزیشکه کهش رازی نه بوو هیچ پاره یه ک وه ربگری، دواى
ئه وه ی که به چاوی خوئی نه و گۆرانه کتوپره ی بینى و
هه رده یوت: سبحان الله.. سبحان الله به راستی خوا
توانا دره به سه ر هه موو شتی کدا.

• وازهینان:

کاتی زهینه ب چاک بوویه وه و جهسته ی وه کو پیش
سووتاویه که ی لیها ته وه، یه که م شتی که نه نجامیدا نه وه
بوو په یامینکی نارد بۆ (هودا شه عراوی) و رایگه یاندا که
واز ده هیئت له یه کییتی ئافره تان و ده سته برداری هه موو

پوشاکه کانی بو، وه داوای له براهی کرد که جبه یه کی
پان و پور و سدرپوشی کی بو بکړیت که له جیاتی
شه پقه که به کاری بهینیت و سهری پی داپوشی.

زور جار شتی زیان به خش سوودی هیه... به راستی
کاره ساتی سوتانه کی هه مووی خیر بو، چونکه نه و
گورانه گه وره یه روویدا و بیروبوچوونی گوری و بردی به ره و
سهرخستنی ئایینی ئیسلام و پابه ندبوون به حیجابی
ئیسلامیه وه.

زانایانی نه زهر به تایبه تی (شیخ نه جار) هه والی
رینمایي ئیمانیاں پی گه یشته زور دلخوش بو، پاشان
چالاکیه کانی زهینه ب غه زالی دهستی پیکرده وه که له
سالی ۱۹۳۶ز بوو کاتی (کومه لای نافرته تانی موسلمان) ی
دامه زراند و به چاو روونیه وه بانگه وازی ده کرد بو لای
رینگای خوا وه به راستی کوششیکي به پیت بوو که زور له
کادیره ئیسلامیه نافرته کان گه شه یانکرد و کاریان ده کرد
بو بانگه واز.. هه ره له گه وره بوونیا نه وه به بی نه وهی بچن به
کوچه و ریچکه خراپه کاندا که پیشتر زهینه ب غه زالی پیدا

رۆشتوو به بۆ گه‌پان به دواى روناكيدا كه رينمايى كرا
دواى ناره‌حه‌تى و دلسۆزى و گه‌پان و پاشان گوشراوى
ئه‌زمونه‌كانى پيشكه‌ش به‌وانه‌ كرد كه له دواى خۆى
دين، وه ئاگادار كردنه‌ويان له هه‌لدێر و تياچوون، به هۆى
زمان شيرينى و بریق و باقى دروشم، كه خۆشى رۆژێك
سه‌رگه‌ردانى ئه‌و شتانه بوو، به‌لام خواى گه‌وره‌ رزگارێكرد
كه خه‌ريك بوو تيا ده‌چوو.

زه‌ينه‌ب غه‌زالى كه‌سيكى ديار و به‌توانا بوو، له
فه‌زحه‌ردنى بانگه‌شه‌ به‌تاله‌كاندا و تۆزىكى صالح بوو له
دايك بووبو له‌ گه‌ل بانگه‌وازىكى پيسدا، ئه‌م گۆيى پينه‌دا
و ريگاي هه‌قى گرته‌به‌ر و به‌رگرى له‌م بانگه‌وازه‌ ده‌کرد تا
دوا هه‌ناسه‌ى ژيانى.

زه‌ينه‌ب كاتێك تام و چيژى تيمانى چه‌شت و گه‌پايه‌وه دواى
ئه‌وه‌ى هه‌موو دروشمه‌ و بریق و باقه‌كانى تاقىكرده‌وه، دواى ئه‌وه‌ى
كه دلتيا‌بوو ئيسلام چه‌نده‌ شايسته‌يه بۆ هه‌موو كايت و شوينيك،
وه دلتيا‌بوو له‌ نارێكى هه‌موو ريچه‌كه‌كانى تر، ته‌نانه‌ت ئه‌و
ريچه‌كانه ناتوانن ئه‌وانه‌ش به‌به‌رده‌وامى له‌سه‌ر ريچه‌كه‌يان
به‌هێلنه‌وه كه له بانگه‌شه‌كه‌رانن و به‌رگى لێده‌كه‌ن و فووده‌كه‌ن

پيايدا بڼ زیندووبونه وی دواى نه وی که راستیه کانیان بڼ
دهرده که ویت و هه ردهس دینن له بهردهم راستی ئیسلامدا و
زیندوویه تی و گونجانی ئیسلام تا خواى گه وره دهیکاته میراتی
زهوی و نه وی له سهر زه ویدایه.

نه مه بوو گه شتی زهینه ب غه زالی،، گه شتی سهخت و ناراحت
له شه پقه وه بڼ حیجاب.. رهوتی خوئی گۆری تا پیشوازی له
قوناغیکى تر بکات که ناراحتی زیاتره، نای چ ناراحتیه ک..
چندین ناراحتی توش هات.. جاریک له روزیدا و جاریک به
به ندکردن و جاریکیش به راوه دونان و نه میش به گیانیکی به رزه وه
پیشوازی له و ناراحتیانه ده کرد و ده رکی به وه ده کرد که نه مه
سووننه تی ژیانی ژنانی بانگه وازکهری صالحه بڼ نه وی پاک
بیته وه له هه موو پیسیه ک له بهردهم هه موو ناراحتیه کاند،
رهحه تی خواى لیبتت، خوراکریو، پاشان دواى سالانیکى دریژ له
زولم گه رایه وه تا نایینه که ی له نیوان دهستیدا هه لگريت، به و
هویه وه له هه موو شوینیک تا نه مړڅ خه لکی به شانازی وه باسی
ده که ن و خوشیان ده ویت.. خواجه گیان به باشتین شیوه پاداشتی
بده روه و کرده وه کانی لیوه ریگره که ته نها له پیناوی تودا نه غامی
داوه.

لها أون لاین : محمد علی الغریب

**(مریم جمیلە) لە تەسکایی بەھودیهوه
بۆ بەرفروانی ئیسلام**

خوایه گیان.. رینمایى و بینینى رووناکی و ههق
چهنده جوانه دواى تاریکایی، چهنده جوانه مرۆڤ خۆی
بینیتتهوه له نێو شهپۆلى ئیمانیدا که دهروونی و رۆحی
ببوژینیتتهوه و به جهستهیدا بلاوینیتتهوه دواى درێژى و
برسیهتێ و ماندوبوونى [إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ
يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ] واته: (بهراستى تو
رینمایى نهو کهسه ناکهیت که خۆشت دهوێ به لکو خوای
گهروه رینومایی نهو کهسه دهکات که خۆی دهیهوێ).

ئهوهش مهريهه جميله نهو نمونه ناوازهيهی ئافرهت
که گهرا به دواى راستیدا و ئارامیگرت و خۆراگر بوو تا
رینگای خوای گهورهی دۆزیهوه و بۆی دهركهوت و زانی
ژیانی مرۆڤ یان بۆ خۆیهتی یان لهسهه خۆیهتی و رۆلی
خۆیی بینى له ژياندا، وهك ئافرهتێکی موسلمان
بانگهوازی دهکرد بۆ ریتی خوا و بهرهنگاریبونهوهی یاسا
بهتاله کان و بهرهنگاریان دهبوویهوه.

• مارگریت مارکوس

مارگریت مارکوس (مهریه م جه میله) له سالې ۱۹۳۴ ز له شاری نیویورک له دایک بو، له دایک وباوکیکی جوله که، سهره تای خویندنی له ناوچه ی (ویستشیر) ده ست پیڅردوه و رهفتار و شیوازی بیرکړنه وهی هر له سهره تادا پیشبینی نه وهی لیده کړا که زه مین له رزه یه ک رهوتی ژيانی ده گوړیت و له تاریکایسه وه ده بیات به ره وروناکی و رایده کیښیت و دووری ده خاته وه له زڼگای یه هودیته، تاوه کو هوگری نیسلام بیت، هر به مندالی حهزی له کتیب بو، رقی له سینه ما و سه ما و موسیقای پوپ بو، هرگیز مه وعیدی له گهل کوراندا نه بو، وه ریگای ناهه نکه تیکه له کان و ژوانه نه وینداریه کانی نه ده زانی.

مهریه م ده لیت (هر له تمه نی ده سالیه وه حهزم له خویندنه وهی هه موو نه و کتیبانه بو که باسی عه ره بیان ده کرد و ده رکم به وه کرد که عه ره به کان نیسلامیان به مه زنی نه گیراوه، به لکو نیسلام نه وانی له خیله کی و

هۆزی ناو بیابانی وشك و بهرین گۆږیوه بۆ سهركردهیی
جیهانی).

داوی ده‌رچوونی و سهرکه‌وتنی له دواناوه‌ندی له هاوینی
۱۹۵۲ز چووه به‌شی دیراساتی نه‌ده‌بی له زانکۆی نیویۆرك
به‌لام بۆ سالی تاینده نه‌خۆش كه‌وت و ناچار بوو بۆ ماوه‌ی
دوو سال نه‌خوینیټ، له‌و ماوه‌یه‌دا ده‌ستی كرد به
دیراسه‌کردنی ئیسلام و داوی نه‌وه‌ی گه‌رایه‌وه بۆ خویندن
چه‌ندین پرسیاری زۆری له‌ میشكدا هه‌لگرتبوو، له‌ گه‌ل
سۆز و خۆشه‌ویستی بۆ موسلمانان، گه‌یشت به‌ كچیکی
جوله‌كه‌ كه‌ سوور بوو له‌سهر نه‌وه‌ی موسلمان بیټ،
نه‌ویش وه‌كو ته‌م موسلمانانی خۆش ده‌ویست، ناشنای كرد
به‌ زۆریك له‌ هاوړی عه‌ربه‌ موسلمانانه‌كان له‌ نیویۆرك، وه
هه‌ردووکیان ناماده‌ی نه‌و وانانه‌ ده‌بوون كه‌ حاخامی
جوله‌كه‌ پێشكه‌شی ده‌كرد كه‌ بابته‌كه‌ی له‌سهر (جوله‌كه‌
له‌ ئیسلامدا) بوو حاخامه‌كه‌ هه‌ولێ ده‌دا كه‌ له‌ ژیر
دروشمی به‌راوردی تاینه‌كان به‌ قوتابیه‌كان به‌مه‌یټ كه‌
هه‌رچی شتی چاكه‌ له‌ ئیسلامدا راسته‌وخۆ له‌ (عه‌د

القديم - التلمود) هغه وه وەرگړاوه که ته فسیرى جوله که یه
په تهورات، وه نهو کتیبه بریار دراوهى حاخامه که داینابوو
هه ندی نایه تی قورنانی پیروزی تیدابوو تا بنه مای هر
یه کی له نایه ته کان بگیړیتته وه په سهرچاوه کانى جوله که..
ناته وای و ناراستی

له گه ل نه وه شدا صه هیونیته بیرو پچوونه کانى
به وپه پرى سهر به ستیه وه بلاوده کرده وه له ریگای ریكلامه کان
له فیلمه کانه وه که بانگه شهى ده کرد په ده ولته تی
صه هیونی و پیشوازی لیده کرد، به لام کاره که به نیسبه ت
ته مه وه جیاواز بو، چونکه نهو بیرو پچوونانه له میشکی
ته مدا زیاتر برهوى به نیسلام ددها به سهر جوله که دا،
چونکه صه هیونیته هه میشه پاریزگاری له سهر
سروش تی خیله کی ته سکی خوی ده کاته وه و له
کتیبه کانیا ندا که میژووی یه هودیته تی تیا نووسراوه ته وه
خواى نه وان تایفه ییه و تایبه ته به وانه وه!!

له جیاوازیه سهر سامه کان نه وه یه که سهر وک وه زیرانى
پیشووی ئیسرائیل (بن جوریون) باوه پرى نیه به خوايه کی

زانراو که سیفاتی خودی هه بیئت و وای لیبکات له سهرو سروشته وه بیئت، وه ناچیته مه عبه ده کانی جولە که وه و به شه ریه تی جولە که کار ناکات و ره چاوی داب و نه ریته کان ناکات، له گهلّ نه وه شدا که سیکی له پیشه لای باوه ریپیکراوان له جولە که ته قلیدییه کان، نه وانه ی که نه و داده نین به یه کیّ له گه وه ره جولە که کانی نه م سه رده مه، هه روه ها زۆربه ی سه رکرده جولە که کان بروایان وایه که خوای گه وه ره کیلی عه قاراته و زهوی به خشویه به وان و تاییه تمه ندی کردوه به وان و که سی تر نه و مافدی نیه.

هه موو نه و ناته وایانه وای له و کچه کرد که به خیرایی ده رک به ناراستیه کانی جولە که بکات، وه هه روه ها ره قی زانا جولە که کانی بؤ ده رکه وت به رامبه ر به موسلمانە کان و به رامبه ر به پیغه مبه ر ﷺ.. له به ر نه وه به تیپه ربوونی کات زیاتر دوورده که وته وه و رقی زیاتر ده بوو هه ر کاتیك رۆبچوايه و قولّ بووايه ته وه له بیرچونیان.

مه ریهم دهستی کرد به خویندنه وه ی ته فسیری قورئانی پیڕۆز به زمانی ئینگلیزی له دانانی مامۆستا (محمد

بيکتول) بۆيه له دليدا چه سپا که ئەمه کتيبيکي
ئاسمانيه و له لايەن زاتيکي زانا و داناويه له هيچ
شتيکدا زياده پړوي نه کردوه و رۆژانه سەردانی کتیبخانەي
گشتي نيوپۆرکي دەکرد.. زانستی وەرەگرت له چوار
بەرگی وەرگێردراوی (مشکاه المصايح) که تێیدا وەلامی
تەواو و باوەڕپێکراوی هەموو کاروبارە گەرنەگەکانی ژيانی
تێدا دەستەکەوت.. بۆيه زیاتر هەستی بە لاوازی بیری
زۆرینهی کۆمەڵگاکەي دەکرد که ژيانی رۆژی دوايي و
لێپرسینهوه و پاداشت و سزایان داوەنا بە میراتیکی بی
سوود.. وە برۆای زیادی کرد ئەمه ترسی تەسليم بوون بە
شەهوەتەکانی دەروون و رۆچوون ئەناو ئەو لەزەت و
خۆشیانەدا که تەنها مەژدە بەرهەمی نەوایی و عاقیبت
شەری دەبات.

الله اکبر.. مەریەم له دايك بوو:

له رۆژێك له رۆژه‌کانی سالی ١٩٦١ز (مارگریټ)
برپاری خۆیدا.. رويکردە بنکەي ئیسلامی له (برۆکلین)
له نیویۆرک و ئیسلامەیه‌تی خۆی راگەیاندا له سەر دەستی

بانگخواز (داود فہیصل) وه ناوی خوی گوری بؤ (مہریمہ جمیلہ) وه بؤ سالی ٹاينده رۆشت بؤ پاکستان کہ له لایه ن (شیخ تہبو تہ علای مہودودی) بانگہیشت کرابو، پاشان شویکرد به بانگخوازیکی ئیسلامی (محمد یوسف خان) وه چوار مندالی لی بو.

مہریمہ دواي تہوہی دہروونی نارام و سہ قامگیر بوو به ناوی سازگار ووتی: "ہہرچہ نده پاکستان وک ہہر وہ لاتیکی ئیسلامی تر به خیرایی و بہر دہوامی پیس دہ بیت به پیسایہ کانی تہ وروپا، بہ لام مروژ دہ توانیت ژیانیتی ریٹ بہریتہ سہر کہ بگونجیت له گہل تہ عالمی ئیسلامدا، من دان بہ وہدا دہ نیم کہ من ہندی جار شکست دینم لہ وہدا کہ ژیانی رۆژانہم وا لیٹکہم به تہ واری له گہل تہ عالمی ئیسلامیدا بگونجیت، بہ لام دان بہ وہ لہ یہدا دہ نیم و تہ نہا به هوئی تہ نجامدانیہ وہ ہہ و لہ دہم به پیی توانا راستی بکہمہ وہ"

جہ میلہ له گہل روودا وہ کانی جیہانی ئیسلامی و روتہ فیکریہ کاندا ناوتہ بوو، لہ نامہ یہ کدا کہ ناراستہ ی

زۆربهی موسلمانانی کرد وتی " دواى رینمایى قورئان و سوننهت بکهون، نهك تهنها وهكو كۆمه‌لێ دروشم به‌لكو وهكو سه‌ربه‌رشتیارێكى كرده‌یى بۆ ره‌فتاره‌كانى ژيانى تايبه‌تى و گشتى رۆژانه‌مان، و ناكو‌یه‌كانیش وه‌لانیڤ.. كاتى به‌هه‌دارى خۆتان مه‌فه‌وتیڤن به‌ شته‌ بێ ئه‌رزشه‌كانه‌وه‌ و پشت به‌خوای گه‌وره‌، خوای گه‌وره‌ و به‌ ده‌سه‌لات سه‌ركه‌وتوتان ده‌كات له‌ ژيانى دونیادا و ژيانى رۆژى دوا‌یشتان ده‌به‌نه‌وه‌).

مه‌ریه‌م نیشتمانی نه‌صلی خو‌ی له‌ یاده‌ نه‌کرد و به‌لكو نامه‌یه‌كى نوسی بۆ دایك و باوكی له‌ مارسى ١٩٨٣ز وتیایدا وتی " پێویسته‌ ئه‌وه‌ بزانه‌ كه‌ نه‌و كۆمه‌لگایه‌ی ئیمه‌ تیا‌یدا ژیا‌وین و گه‌وره‌ بو‌وین تووشی پی‌سبوونی‌كى خیرابووه‌، ئیستا له‌ كه‌نارى تیا‌چووندا‌یه‌، ئیستا نه‌مه‌ریكا دوباره‌بو‌ونه‌وه‌ی رۆمانی كۆنه‌ له‌ قۆناغه‌كانی كۆتای هه‌ره‌سه‌هیناندا‌یه‌، وه‌ هه‌روه‌ها ئه‌وروپاش و هه‌ر شو‌ینی‌كى دیکه‌ش كه‌ رۆشن‌بیری رۆژئاوا زال بو‌وی‌ت به‌سه‌ریدا شكستیان هیناوه‌ و به‌راستی عه‌لمانیه‌ت و مادیه‌ت شكستیان هیناوه‌ و نه‌یان‌توانیوه‌ بب‌نه‌ ب‌نه‌ما بۆ سیسته‌می‌كى كۆمه‌لایه‌تى سه‌ركه‌وتوو".

کۆتایی غەش (قۆبیە)

ئەمە بەسەرھاتی قوتاییەکی کچە کە لە
تاقیکردنەوەدا غەشی کردبوو بۆ پەند وەرگرتن، باسی
دەکات و دەلیت: "لە زانکۆدا دەنخویند و تەمەنم نۆزە
سال بوو، ناشابووم بە کچیکی ھارپیم کە لە رووی
مادیەو گوزەرانی باش بوو، وە ئەو کەسە ی کە من شووم
پێکەردبوو، ئەویش خوینکاری زانکۆ بوو، ھیچ
سەرچاوەیەکی داھاتمان نەبوو تەنھا ئەو برە پارەییە نەبیت
کە مانگانە دەیاندا پێمان.. منیش سەرسام بووم بە ئاستی
کۆمەلایەتی ھارپیکەم کە دەیان ھەزار ریاڵ کۆدەکاتەو و
لە کۆتایی ھەفتەدا گەشت دەکات بۆ یەکی لە ولاتە
عەرەبیە دراوسێکان یان ولاتیکی ئەوروپی تا پشووێک
بدات، لەبەر ئەوە کاتی تەواوی نیە بۆ سەعیکردن،
سەرسام بوو بە پۆشاکێ و ھەرگیز رۆژێک بیرم لە رەوشت و
ئایینەکە ی نەکردووە، رۆشتینە ھۆلی تاقیکردنەوەی یەکی
لەوانە زانستییەکان، تکای لێکردم کە یارمەتی بدەم لە
تاقیکردنەوەدا، وە وای نیشاندام کە غەشکردن

یارمه تیدانه و له ته عالیمی ئاینی ئیسلامه، منیش به
هۆی نه زانینمه وه (چونکه دهیووت غه شکردن له
تاقیکردنه وه دا حه رام نیه به لکو شتیکی باشه چونکه
یارمه یدانه) وه ههروه ها منیش له سهر ئه و کاره م پادا هشت
ده دریمه وه له لایه ن خوای گه و ره وه، بۆیه منیش هه ر شتیکم
بنوسیایه به ویشم ده ووت.. هه رچه نده من له مانگی
کوژتایی سکه که مدابووم، ئه ویش دهینوسیاده وه له لاپه ره ی
تاقیکردنه وه که دا، چونکه من له نه زانینمه وه وام ده کرد،
خوای گه و ره ویستی وابوو که وانه یه ک فیّربیم که
منداله کانی خو می پیّ فیّربکه م و ناگاداریان بکه مه وه
لیی له وه ی که تییکه وتم... بۆ روژی دوایی ده ستمان کرد
به تاقیکردنه وه ی ماده ی دووهم... پرسیاریکیان وه لامه که یم
نوسییبوو به لام ده مویست دئنیابم که راسته یان نا، بۆیه
پرسیارم له وکه سه کرد که له و بر وایه دا بووم هارپی
دلسۆز مه، له ریگای ئاماژه وه ئایا وه لامه که راسته یان نا؟
که چی ئه و وه ک ره شه بایه کی سه خت وه لامی دامه وه: برۆ و

خۆت دُنیا بکه له رینگه‌ی مامۆستاوه یان دوا‌ی ئه‌وه‌ی که ده‌چیته ده‌روه خۆت دُنیا بکه .

منیش به‌و هۆیه‌وه زۆر بێتاقه‌ت بووم، به‌ ده‌نگیکه‌ی برز گریام، تا ئه‌و راده‌یه‌ی چاودێره‌که‌مان وا گومانی ده‌برد که به‌ هۆی ئازاری سکه‌که‌مه‌وه ده‌گریم، ئه‌ویش زۆر ترسا و پرسیا‌ری لێکردم که ژماره‌ی مۆبایله‌ی مێرده‌که‌می بده‌می تا بانگی بکات و بمات بۆ نه‌خۆشخانه، منیش وتم پێی: نه‌خێر ئه‌مه‌ ئازاری منداڵ بوون نیه‌ به‌ لکو هه‌ست کردن به‌ بێتاقه‌تیه!! لێی پرسیم: بۆچی بێتاقه‌تی؟ منیش وه‌لام نه‌دایه‌وه.. چونکه‌ شهرم ده‌کرد که تاوانه‌که‌م ئاشکرا بکه‌م که کردوومه‌.. دوا‌ی ئه‌و تاقیکردنه‌وه و نه‌زمونه تۆبهم کرد که ئیتر غه‌ش نه‌که‌م و هاوکاری که‌س نه‌که‌م وه‌ك غه‌شکردن.. وه‌ له‌ هه‌موو تاقیکردنه‌وه‌کاندا که منداڵه‌کانم ئه‌نجامیان ده‌دا ئه‌م به‌سه‌رهاته‌ی خۆمم بۆ ده‌گیرانه‌وه.

نه زموږم له گهڼ کچه که مډا

تووشی هه لویستیکی قورس بووم و سوپاس بو خوا به
هوی بیرکړدنه وهی هوشیارانه وه به ئاسانی نه وه لویستم
تیپه پاند، کچه کهم له قوناغی سهره تاییدا بو، له پزلی
چواره مډا له روژانی تاقیکړدنه وه دا تووشی نه نفلونزا
بووبوو، وه تووشی تا و خیزه ی سینگ بوو بوو،
دهرمانه کانیش یارمه تی دده که بخه ویت و تهرکیزی کهم
ده کړده وه.. له روژه کانی تاقیکړدنه وه دا زور تووره بوو..
چونکه بهرده وام بی هیژ بوو، وه له سهر جیگا کهوتبوو،
کاتی سوعیم پی ده کرد زور ناگای له خوی نه بوو، من له
خوا ده پارامده وه که کومه کیم بکات تا سوعی پی بکه م و
بهرده وام بم به بی نارېه تی و ماندوو بوون.. نهوی تریش
به ده ست خوی گه وره یه.

پیش ته واو بوونی تاقیکړدنه وه کان به سی روژ که سیکی
نزیکم له قوتاخانه پیی وتم که کچه کهم له وانه کانی

پیشوودا که وتوو و پیی وتم که مامۆستاکانی ئه وهواله یان پیداوه.

ههستم کرد به هوئی سهختی ههواله که وه ناتوانم قاچم له جیی خۆم بجوئینم، ئه وه له لسوکه وتدی دواي ئه وه گرتمه بهر سوپاس بو خوا یارمهتی زۆری دام که ههست و بوچوونم بگۆرم و له ئازار و خهفته وه بو سووریون و حه ماسهت.. چونکه به خۆمم وت: بوچی من ئه وهنده و تا ئه و رادهیه بیتاقه تم، ئایا دوعا ئاراسته ی کاره کان ناگۆریت و ئازاری سه رشانم که م ناکاته وه.

بوچی سوپاسی په روه ردگارم نه که م، که من گویم له هه والی مردنی نه بوو یان گوییستی شتی که خوانه خواسته که م نه ندامیه کی هه میشه یی... بۆیه سوپاس بو خوا سالیکی فه وتاوه نه که هه موو ساله کانی، به هه ر حال شه وانه هه لده ستام و دوعام ده کرد و له خواي به توانا ده پارامه وه که گۆران به سه ر واقیعه که دا بینیت به وه ی که باشه و چاکه، سوپاسی خوام ده کرد که به توانایه

به سدر هموو شتيکدا، وه ئه مه هيوتره له مينه تي
گه وره.

موفاجه ئات دواي ته واو بووني تاقیکردنه وه کان روویدا..
وه من له وپه پري حماسه تدا بووم، سووړيووم له سدر ئه وه ي
خواي گه وره بارود څخه کان ده گوړيت، سهرسام بووم به
قسه ي هاوړيکه م که کچه که م نه که وتووه تهنانه ت له
وانه يه کيشدا، وه ئه ویش سهرسام بوو به و ئاسته ي که
کچه که م به ده ستي هينابوو، وه خواي گه وره ده که م به
شايد تي ئه و وتانه م.

میږدی تووره

له یلا به هوځی تووره یی (عادل) میږدیه وه هه راسان
بووبوو، ئیتر نه ییده توانی ئارام بگریټ له بهردهم
تووره ییه که یدا، چونکه نه گهر هه له یه کی بگردایه تووره
دهبوو به سه ریدا، با هه له کesh به بی مه به ست بووایه،
تووره دهبوو هه لده شاخا پیایدا.

نه گهر دوا بکه وتایه بۆ ساتیکیش له ناماده کردنی
داواکاریه کانیدا وه نه گهر ژنه که ی بیویستایه ته مییه کی
له مندا له کانی بکات ده یقرا ند به سه ریدا.

به هوځی نه و بارود و خه ی له یلا وه چاری نه بوو نه وه نه بیټ
که برواته وه بۆ مائی باوکی تا زۆر بینیت بۆ میږده که ی تا
په یمانی بداتی که ئیتر تووره نابیت لیټی... عادل سه ردانی
مائی خه زووره ی کرد و خیزانی بینی و داوای په شیمانی و
داوای لیبوردنی کرد که به هوځی تووره ییه وه چ رهفتاریکی
نواندوه.. ژنه که شی وتی: من لیبوردنه که ت قبول ده که م
به لام ناگه ریته وه بۆ ماله وه تا په یمانم نه ده یتي که ئیتر

تووړه نابیت... ئه ویش وتی: منیش په یمان د ده ده می..

ژنه که ی وتی: ئه ی ئه گهر تووړه بوویت؟

وتی: په یمان بیت ئه گهر هه رجاریک تووړه بووم

(۱۰۰) دینارت ده ده می،

وتی: باشه رازیم،

له یلا گه راپه وه بۆ مائی میړده که ی و دلخوښ بوو

به وه ی که سهرکه وتنی به ده ست هیناوه، چونکه له هه موو

روویه که وه براو هیه، ئه گهر عادل تووړه بیت پاره ی ده داتی و

ئه گهر تووړه ش نه بیت دلنارام ده بیت و به خوښی ده ژی.

روژگار تیپه ری و هیمن و نارامی بالی کیښا به سهر

ژیانیاندا.. عادل تووړه نه ده بوو ئیتر به بی هۆ نه یده قیراند

به سهر ژنه که یدا.. کاتیکیش شتیک تووړه ی بگردایه و رازی

نه بوایه پی پی په یمانه که ی بیر میړده که ی ده خسته وه و

ئویش ۱۰۰ دیناری ده دایه و دانی به خویدا ده گرت.

میړده که شی هه له کانی خو ی راست ده کرده وه و

ناموژگاری ژن و مندا له که ی ده کرد و ناراسته ی ده کردن بۆ

ئه نجامدانی فهرزه کان و ئهرکه ئایینه کان و هه موو
ئه مانه ی ئه نجام ددها به هیمنی و به بیدهنگی.

جاریکیان میرده که ی تووړه ده بیست و ژنه که شی به
خوشیه وه پیشوازی له تووړه بوونه کتوپره که ی ده کات که
له سه ره تادا میرده که ی سه رسام ده بیست، پاشان دهرک به وه
ده کات که تووړه بوونه که ی ناچاری ده کات که ۱۰۰ دینار
بدات به ژنه که ی.

له یلا به پیکه نینه وه ده ست دریژ ده کات بۆ میرده که ی
و ده ئی: ده ی ده ست بکه به گیرفانتدا و ۱۰۰ دینارم به ری،
(عادل) یش خنده ده یگری و جیزدانه که ی دهر دینی و
پاره که ده دات به ژنه که ی و ده ئیت: بگره ئه وه سه د دینار
هه قی خۆته.

له یلاش به پیکه نینه وه ده ست ده کات به ژماردنی
پاره که و ده ئیت له زووه وه چاوه پروانی ئه و تووړه بوونه م...
عادل یش ووتی: بیگومان تۆ دلخۆش بوویت به تووړه
بووم، چونکه پاره ت ده ست کهوت، بروام پی بکه تۆ
زیاترت ده ست ده کهوت به ئارمگرتنت له سه ر

توورېه بونه کانم پیش نه وهی په یمان پېدهم که پارهت به می.

عادل بهرده وام بوو له سهر قسه کانی و ووتی: تو بهر نارامگرته د ژنیکی چاک بوویت بو میرده کت و چاکیی تو بو من یه کسانه به هه موو نهو شتانه ی پیار دهستی ده که وی له پاداشت.. وهک پیغه مېهر عليه السلام مژده به هه موو ژنیکی موسلمان ددهات (حُسْنُ تَبَعْلِكَ لِزَوْجِكَ يَعْدُلُ كُلُّ هَذَا) چاکیه تی تو بو میرده کت یه کسانه به هه موو نه وانه. یوه من ریږ له سوز و نارامی تو ده گرم له سه توورېه بونه کانم و له ناخدا ریږی زوری لیده گرم و زور رازیم له تو، وه پیغه مېهر عليه السلام مژده بهو نافرته تانه ددهات که میرده کانیان لیان رازین و مژده ی به هه شتیان پیده دات و ده فهرمویت [أَيُّهَا امْرَأَةُ مَا تَنْتِ وَ زَوْجُهَا رَاضٍ عَنْهَا دَخَلَتْ الْجَنَّةَ] واته (هه نافرته ی بریت و میرده که ی لی رازی بیت دهراته به هه شته وه)

مجلة الاسرة ع: ١٠٥ - ذوالحجة ١٤٢٢

مردنی خاوهن عه باکه

یه کئی له خوشکه نزیکه کانم بۆی گێپامه وه که له
دۆستیکیه وه بیستبووی ئه وانه ی که هه لدهستن به شۆردنی
مردوه کان به خۆبه خشی، ئهم به سه رهاته خه مناکه ی بۆ
گێپامه وه: وتی جارێکیان ئافره تیکی مردوویان هینا،
کاتیك ویستمان بیشۆین، بینیمان که مه چه کی دهستی
چه پی لکاوه به شانی چه پیه وه ئیمه شه ویستمان
دوو ریخه یه وه له شانی، تاوه کو بتوانین بیشۆین، به لام
نه مانتوانی.. جارێکی تر هه ولماندا، به لام هه ر نه ماتوانی،
دوای چه ند جارێک توانیمان دهستی داگرین.. به لام (سبحان
الله) دوای ئه وه ی له شۆردنی بوینه وه دهستی رۆشته وه بۆ
شوینی پێشووی سه رشانی، ئیمه شه سه رسام بووین و
ترساین و تۆقین به هو ی ئه و دیمه نه وه، به په له هه ستاین
به ته واو کردنی رێپه رهی شۆردنه که ی و کفن کردنی،
پاشان دوای ئه وه کاتی ئه وه هات که دایه یلینه ناو
گۆره که وه، که سوکاره که ی ته ماشاینکرد که شیوه ی
مه یته که سه یر و نامۆیه بۆیه پرسیاریان له ئیمه کرد،

ٿيمه شه رووداوه ڪه مان بڻ گيڙانه وه، بڙيه ناچار بون
گڙهه ڪه فراوان بگهه، تاوه ڪو جيڳاي مردوه ڪه بيته وه،
دواي دفن ڪرڻي پرسياي هوڪاري ته وه مان له ڪه س
وڪاري ڪرڻ؟ پٺيان ووتين: هيچ شتيڪمان لي نه بينيو وه
خراپ بيت، تنها ته وه نه بيت عهباي داوه به شانيدا، به لي
عهباي داوه به سهر شانيدا.

المساحة العربية

ئەمینه

به خیرایی ههنگاوی دهنه به لکو خهريک بوو بازیده دا،
وه سهردانی هه موو به شه کانی کرد، هه موو به ره هه مه کانی
به سهر کرده وه، تیبینیه ورده کانی سه بارهت به به شه کان
نووسی که بینیبووی، دلنارام نه بوو هه تا له ورد ودرشتی
کاره کانی کۆلیه وه، پاشان خاتوو ئەمینه رۆشت بۆ ژووری
ئیداره، کاغه ز و قه له میکی هه لگرت و دهستی کرد به
نووسینی تیبینیه کان بۆ هه لواسین به شیوازیکی گه وره و
روون له سه کاغه زی جوان جوان.

نوسینه کان جوان بوون، فایلە کان ورد و ریک بوون،
به لام شریته بیستراوه که شریتیکی هونه ری دروست بوو، له
کاتی ئاماده کردندا ته نها شتی که مایه وه که به و په ری
نارامیه وه چاوه روانی بوو.. نه ویش کاسیتی فی دیوی بوو،
که له کاتی ئاههنگی ئاماده کراوی نه مپۆدا نمایش
بکریت.. له سهر کورسیه که ی هه ستایه وه و خنده یه کی
دریژی خسته سهر لیوانی.. له ژووره که ی چووه دهره وه و به و
په ری فه خر و شانازی وه راما له تابلۆکان و له ناخیدا
هه ندی جار یادگاری کۆن دهاته وه یادی که هی رشی بۆ
ده هینا.

نهم ئیستا چهند سهرکه وتنی به ده ست هیڼاییت له وهدا
سهرکه وتوو نه بوو که راده کات له رابردوی نازاروی،
(سامی) نهو برینه ساریژنه بووه یه که به دریژایی ژیانی
نازاریکی ناخوش بوو، که میړده که ی ده یویست بو خوی
بیټ به تنه ها، نه یده هیشت له مال بچیتته دهره وه تا باوه ش
به سهرکه وتنه کانی ژیاندا بکات و په یامیک پیشکه ش به
نه ته وه که ی و کومه لگا بکات..

گوټیکانی کهر بسون له ناست ناموژگاریه کانی
میړده که ی سه بارت به روټی دایک له په روه رده کردنی
منداله کانیدا، هه میشه روټی نافرته ی کاریگری دروستی
ناوکومه لگای دده به گویدا.. نهو نه یده توانی دوا هه مین
وتوو ټزه کانی نیوان خوی و میړده که ی له یاد بکات!!

حه ز نه که م به باشی له من بگه یت من دژی کار کردنی
نافرته نیم مه گهر پیچه وانه بیټ له گهل بهر پرسیاریه تی
یه که میدا، بهر پرسیاریه تی گسک دان و مه تبه خ و جل شتن
و وتوو کردن... هتد

نه خیر روټی نهو پیوژه هه رچه نده نهم کارانه به شیکن
له بهر پرسیاریه تیه که ی، ژنه که ش به گالتسه و تی:
ده ستانکرد به فله سه فله لیدان، فهرموو نازیزم فیتم بکه

بزانم رۆڵی من چیه... ئەویش زۆر بە لیبروانه وه لآمی
دایه وه:

- من ده پرسم چۆن مرقۆئیک ده توانییت پهروه ده بکریت
که که سایه تیه کی به هیزی هه بیته و بیرو باوه پریکی
چه سپاوی هه بیته له کاتی که کدا که یه ک دایک نانیته
به لکو کۆمه لێ دایک ده نانیته؟

ئەویش به هه لچونه وه وه لآمی دایه وه:

+ مه به ستته چیه؟

- بۆ نمونه ته ماشای (سامری) کورمان بکه... دوینی
بانگی دایکی ده کرد به (زیزی) و پیشتر فری ده درایه
دامینی دایکه (ئیوه) و نه مرقۆش له پال دایکه (نان) دا
ده خه ویت، سبه یینیش نازانم!! نهی دایکه (ئه مینه) له
کوئیه!!

ئەویش به ساردیه ک و سه سه ختیه که وه ده یووت: تو
باش ده زانیته که دایکه (ئه مینه) سه رۆکی کۆمه لیه کی
خیرخوازی ئافره تانه، نه وهش پیویستی به کاتی زۆر هه یه،
ئه میش له وه لآمدا ده یووت: نهی چی به ده ست دینیته و
مرقۆایه تی چی به ده ست دینیته نه گهر هه موو مندا لانی
ئه و کۆمه لانه وه ک (سامر) ده رچیت؟

ټه ویش پي پچري: سامر.. منداليكي وريا و به توانايه و
به هيژه، ماشه لالا له هيچي كه م نيه.

ميړده كه ي بروكاني به رزكرده وه و به بيتاقتيه وه وتي:

- ټه مه راسته قينه ي مه ينه تيه كه يه، كه چاوي خوټي
ليډه نوقينيت، ټه ویش به هه لچوونه وه وتي:

+ سه باره ت به چ مه ينه تيه ك قسه ده كه يت، بيگومان تو
زور ټه نديشه داريت.

- نايا هه ست به وشه كاني سامر نه كرده وه ناتواني
گوزارشت له شته كان بكات، زماني خوټي نازانيت،
ژنه كشي به گالته پيكرده وه پي پچري:

- من نامه وټ بيته (سيبه ويه) ي سه رده مي خوټي،
ټه ویش به گالته ټاميژيكي ناشكرا و غه ميكي شاراوه وه
وه لامي دايه وه:

- ټه گهر (سيبه ويه) يش دهرنه چيټ با (جاهيلي) بيت، ټه و
زمانه كه ي خوټي نازانيت، زماني قورټان!! ټيتر چون فيري
زانست ده بيت ټه ي روښنير؟ ژنه كشه به سارديه كه وه
وه لامي دايه وه:

+ گوي مه دهر ي كاتي گه وره ده بيت تيده كات.

ميړده كشي ټوي ته واو كرد:

- وه ههروهه راپابوونی له بریارداندا و ئهوه که سایه تیه
لهرزۆک و ناجیگیره که شی باش ده بیئت.

ژنه که پێ بری: ئایا حوكمی كۆتاییت دهركرد بۆ مندالێك
که تازه پێی ناوه ته پێنج سالییه وه، کوا لۆجیکه
زانستیه که ت (سامی)؟

- به لێکو ئه وه کرۆکی لۆجیکه، پهروه رشیاران هه موویان
کۆکن له سهر ئه وه ی که پێنج سالی یه که م مه ترسیدارترین
قوناغی پهروه رده یه و له و ماوه یه دا بنه ماکانی که سایه تی
سه ربه خو دروست ده بیئت.

ئه وانه قسه ی بێ بنه مان، ئه وه ترۆپکی فله سه فه یه،
پێده چیت هیشتا بۆچوونه کانمان نه گه شتن به یه ک.
سامیش وتی: منیش ده خوازم که هه رگیز به یه ک
نه گهن.

سامی به دلشکاوی و غه مباره یه وه له ژووره که ی هاته
دهروهه، به لێکو خویدا به سهر قه نه فه که دا و یاری به تاله
قژه کانی سامر ده کرد، هه زیه که یان که وتنه گه شتی خه ونه
تایبه تیه کانی خویانه وه، بۆشایی نیوانیان رۆژ به رۆژ
فراوانتر ده بوو، بۆشاییه کان ده بوونه تاریکستان.. هه ریه که
به شیوه یه کی جیاواز ده یانروانیه ژیان، با پێچه وانه ی
یه که تریش بووایه.

ژنه که نه و شوهی به بیتا قه تی به سهر برد ، هه سستی کرد
که ناتوانی موتا به عه ی قسه کانی سامر بکات ، بویه داوای
کرد له خزمه تکاره که که مندا له که به ریت بولا ی خوی.
قه دهر له چاوه پروانی سامردا بوو چایه گهرمه که رڅا به
رووخساریدا ، وه شوینه واریکی جیهیشت که سالانیش
نهیده سړیه وه .

سامی زور تووړه بوو.. نه و فرسه ته ی قوښته وه تاوه کو
برپاری جیابونه وه بدات.. دوا ی نه وهی له سهر دانی پزیشک
هاته وه ، به تووړه بیه وه وتی: نیمه رازی بووین به شیواو یه
په روه رده بیه کان!! نایا رازیش ببین به شیواو یه
جهسته بیه کان؟

نه میش به هیمنیه کی ده سترکړه وه وتی: نه وه قه دهری
خوا یه .. نه ویش به تووړه بیه وه وتی: نایا هه موو
که مته رخه میه کان که له تووه دهره چن دهیده یته پال
قه دهر.. نه مهش بی عه قلی و خله فانیکی تره.. نه ویش
وتی: نه خیر تو سنووری خو ت به زاند ، من به مه رازی نا بم.
- وه منیش نایه لم ژیانم به م شیوه خراپه به رده وام بیت
+ که واته با... قسه که ی ته واو نه کرد... میړده که ی دوا ی
نه وهی هه ناسه یه کی قولی هه لکیشا وتی:
- به لئ با جیابینه وه!!!

کاتی گۆیی لەو ووشەییەو بوو وای زانی که زللەییەکی گەورە دەردریت لەسەر دلی. هەستی بە ململانییەکی سەخت کرد.

ئەو سالانیکی بە دواي نازادی خۆیدا دەگەریت، لەوساتەدا که دەستی کەوت وای هەست کرد بەناو ئاسمانیکی فراواندا سەرگەردان بوو.. هەنگاوەکانی تەتەلەیان دەکرد و فرمیسکەکانی وشک بوونەو. ووشەکانی سەرزاری مردن..بەلکو هەموو شتەکانی دەورووبەری مردن و دەیینیی بیگیان بوون.. خۆزگەیی دەخواست که سامی پاشگەز بێتەو.. هات بە خەیاڵیدا که دەستەکانی ماچ بکات، بەلام نایا دەبی فەرشی زەلیلی خۆی رابجیات؟ خۆ بە زلزانیه کەیی ریگای ئەوێ پینەدا.. لە ژوورە کەیی سامی چوو دەروو تا شتەکانی کۆبکاتەو و دەست بکات بە ژیانێ داهاووی.

ئەو تا ئیستا بەختیارە بە ژیانێ خۆی و سەرکەوتنەکانی و بەشداریکردنە کۆمەلایەتیە کاریگەرە کەیی، سامی دەیهوێست لەبیر بکریت، کەچی ئیستا بە پەنجە ئاماژەیی بۆ دەکریت، بەلام ئەو شتەیی که بێتاقەتی دەکات سۆز و خوشەویستیەتی بۆ (سامر) کورە خوشەویستە کەیی.

کۆنترۆلی ههست و سۆزی خۆیی کرد و چوو دهروه تا
ئهو کاسیته قیدیویییه بپینیت که تایهته به موعتاد
بووانی ماده هۆشبه ره کانه وه.. سه ره تا کاسیته که باسی
گرنگترینی کیشه کۆمه لایه تیه کانی ده کرد که ده بیته هۆی
تیکیچوونی لاوانی کوپ و کچ.. له توژیینه وه که دا روون
بوویه وه که سه رگه ردانی مندا لان به هۆی یه کالابوونه وهی
خیزانیه وه له گرنگترینی هۆکاره کانه.

وته بیژه که وتی: ئه وهی جیی داخه ئه وه یه که ماده
هۆشبه ره کان خه ریکه له ناو میرد مندا لاندا بلاوده بیته وه
له پپ وینه یه که له قوریانیه کان ده رکه وت رووخساری
(ئه مینه) گرژ بوو، دنیا له بهر چاری ده سوپایه وه وای
ههست کرد که پۆشاکێ زه لیلی و سوکایه تی له بهر کرد وه...
ئهو به په نجه ئاماژه ی بۆ ده کریت نه که ته نها ئه مرۆ به لکو
به درێژایی ژیا نی، نه یه توانی ته ماشای رووخساری
ئاماده بووان بکات، چونکه وا ههستی ده کرد که هه
چاوێک مندا له موعتاده که ی ده بینیت ده یناسیته وه... وه که
چۆن خۆی ناسیه وه، به له رزه وه هه ستایه وه.. هه ستی کرد که
سه ری به رزی زۆر به رز نابیته وه له زه وی، که خه ریکه
سه ری ده نو سیته به زه ویه وه... ئه م هه موو شتیکی له
فیکر و هه ول و عه قلی پێشکهش به نیشتمان ه که ی و

مرۆقاییه تی کردوو، به لکو گرنگتریشی له وه پيشكهش
کردوو، له هه مو مه دالیا به کی شهرف له بۆنه کاند
به دهستی هیناوه دنیا له بهر چاوی ده سورایه وه.. وه سه رنجی
له مه دالیا ی شهرفی کوتایی نه یا که له لایه ن
به په رسانه وه به دهستی هینابوو.. یه کی له ئافره ته کان که
نزیك بوو لییه وه تا مه دالیا که ی پيشكهش بکات و به
نیمچه سه رسامیه وه ووتی:

- من شایسته ی ئه وه نیم.. سه ره رشتیاره که ی پیتی بری و
ووتی:

+ ئه مه خاکی بوونه له تو وه به لام تو سه ره که ووتنی
سه رسوره ی نه رت به ده ست هینا ئه ی (ئه مینه خاتوون).
ئه ویش به ده نگیک ی زه لیل و هیوا شه وه وتی: به ئی... ئازیزم
..له راستیدا من دایکی (سامر)م ئه و مو عتاد بووه
بچوکه ..که نمایش ده کریت!!

أم إحسان حلو / موقع الاسلام اليوم

پۆزشم بۆ هێنايهوه

ئای چهنده له خۆبایی بوو، ئەوه بۆچوونی من بوو
بهرامبەر به ئافرهتییکی دراوسێمان له خانووه نوێکه ماندا،
له گهره که راقیه کهدا، من پێشبینیم ده کرد که ههولێ
یه کتر ناسین بدات له گهڵمدا و پێشهوازیکردم وهك
دراوسیییه کی نوێ، بهلام وای نه کرد، کاتێ له
بهرزکه رهوه (مصدق) کهدا یان له بهردهم ده رگای ماله وهدا
بیبینیمایه خهنده یه کی دهستکردی ئاراسته ده کردم، پاشان
به خیرایی ده رۆشت به لکو هه ندی جار پشگوویی ده خستم،
وهك ئەوهی هه رگیز نه یبینیم، قهیناکا خۆی به چی
ده زانی، منیش به هه مان شیوه مامه لهی له گه لدا
ده کهم و خراپتریش.

له پر بینیم له ده رگای مالمانی دا و به چاوی پر له
فرمیسکه وه داوای لێ کردم که مۆبایله کهم به کار بهیئت
بۆ په یوه ندیکردنیکی زۆر گه رنگ، له قسه کردنه که وه و
ئه وهی که بۆی باس کردم هه موو شتی تیگه یستم.

هه‌والی پێدام که می‌رده‌که‌ی نه‌خۆشه.. وه‌ تووش بوونی
به‌ نه‌خۆشیه‌که‌ کتوپرپوو بو ئهم، وه‌ ئهم به‌ ته‌نها
به‌رپرسیاریه‌تی ماڵ و منداڵه‌کان و چاودیری می‌رده‌که‌ی و
حاله‌ته‌ ناره‌حه‌ته‌که‌ی هه‌لگرتوو، وه‌ ئهم رووداوه
کو‌ده‌تایه‌کی سه‌ختی له‌ ژيانیدا دروست کردوو.

هه‌ستم به‌ شهرم کرد کاتی به‌ ناسکی و شکانه‌وه‌وه
دا‌وا‌ی لی‌بور‌دنی لی‌کردم که ناتوانی سه‌ردانم بکات، و
به‌خیرها‌تم بکات، منیش پیم ووت: به‌لکو من دانی به
خوشکیکی خۆت و هیچ جیاوازیه‌کمان نیه...ئه‌گه‌ر نه‌و
هه‌لو‌یسته‌ رووی نه‌دایه‌ و باسی بارودۆخی وردی خۆیی
نه‌کردایه‌ هه‌ر له‌سه‌ر گومانه‌ هه‌له‌که‌ی خۆم ده‌مامه‌وه...
بۆیه‌ ده‌ستم کر به‌ لۆمه‌کردنی خۆم، بۆچی من سه‌ره‌تا خۆم
نه‌ناساند پیتی؟ ئه‌ی بۆچی پۆزشم بۆ نه‌هینایه‌وه‌؟ بۆچی
گومانی خراپم پیش هه‌موو شتێک که‌وت؟ له‌ گه‌ل
هه‌موو نه‌وانه‌دا له‌ نابه‌جییکردن به‌رامبه‌ر به
فه‌رمانه‌کانی ئیسلام و فه‌رمووده‌ی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ کوا
وه‌سیه‌تی پی‌غه‌مبه‌ر به‌رامبه‌ر به‌ دراوسی له‌ چه‌ندین

فهرمووده دا؟ ﴿ما زال جبریل یوصینی بالجار حتی ظننت أنه یورثه﴾ واته: (جوبه رئیل ئه وهنده وهسیه تی بو کردووم به رامبه ر دراوسی که چاک بم تا ئه و رادهیه ی که را گو مانم ده برد که میراتی یه کتری ده بن) وه ده فه رموو یت ﴿من کان یؤمن باللّه و الیوم الآخر فلیکرم ضیفه﴾ واته: (ئه وه ی که با وه پری به خوا و روژی دوا ی هیه به با ریزی میوانه که ی بگریت).

به راستی ژیا نی مه ده نیه ت و ژیا نی نو ی نیوانمانی دوور خستو وه ته وه و وای له هه ریه که مان کردو وه که ده لینی له دوور گه یه کی دابرا ودا ده ژین و له نا وه پ راستی ژیا نیکی جه نجالدا، هه ریه که مان سه رقائی خو یه تی، گرنگی پیدانی به رامبه ر به ده ووروبه ری له سنوور یکی زۆر ته سه کدایه، وه به ته ماشا کرد نیکی به په له و سارد و ناته وا و روانینه که سانی تر، له کاتی کدا ئه گه ر هه ر یه که مان هه ولبده یین بۆ په یوه ندی مرۆیی له گه ل ده ووروبه ریدا ئه وه ژیا ن جوانتر و خوشتر ده بوو، ئه و کاته ش خوشیه کانمان دوو به رامبه ر ده بوو، وه که متر هه ستمان به ماته مینی ده کرد، و

ناخوشیه کان هیور ده بوونه وه.. پیغه مبهرد علیه السلام ده فهرمویت
 ﴿مَثَلُ الْمُؤْمِنِينَ فِي تَوَادِهِمْ وَ تَرَاحُمِهِمْ وَ تَعَاطُفِهِمْ كَمَثَلِ
 الْجَسَدِ الْوَاحِدِ إِذَا اشْتَكَى عُضْوًا تَدَاعَى سَائِرُ الْجَسَدِ بِالْحُمَى
 وَ السَّهْرِ﴾ واته: (نمونهی باوهرداران له په یوهندی و رحم و
 سۆزیان بهرامبهرد به یه کتری وهك نمونهی یهك جهسته وان،
 نه گهر نه ندایکی ئه وه جهسته یه ئازاری هه بیته هه موو
 جهسته تا ده یگریته و شه ونخونی بو ده کیشن)

وه نه گهر هاوکاری یه کتر بین له سهر چاکه و ته قوا و
 ده ست له ناو ده ست بکهین بو به رهنگاربوونه وهی
 ناره حه تیسه کان و به شداربووین له خوشیه کاند و
 ناخوشیه کانمان به شکرد ئه وه ژیان خوشتر و جوانتر ده کات و
 نیمه ش وه کو دیواریکی پته دومان لیسدیت وهك
 پیغه مبهرد علیه السلام ده فهرمویت: ﴿الْمُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِ كَالْبُنْيَانِ
 يَشُدُّ بَعْضُهُم بَعْضًا﴾ واته: (ئیماندار بو ئیماندار وهك دیوار
 و خانوو وان یه کتری پیکه وه توند وتول ده کهن)

ریهام ابراهیم / موقع اسلام الیوم

په پیماندا به خۆم

من کچیکی کهنداوی بووم، تهمه نم ۲۲ سال بوو
نافره تیکی بیتاگا بووم سه بارهت به کاروباری دنیاش و
جوانکاریه کانی رۆچووبووم، گویم نه ده دا به وهی که دهیکه م
و له تهمه نم ته واو بووه کهوام ههست ده کرد به خیرایی
تیپه ریووه تا قه ده ری خوا وا بوو که په یامی ریپه ری
رینوما یکاران گه شته پیگه نه له کترۆنیه که م، خواجه گیان
چۆن نه و ئاموژگاریانه ههستی وروژاندم و خبه ری
کردمه وه له بیتاگایی، ته نانهت ویزدانم لۆمه ی ده کردم،
هه رکاتیك یادی کرده وه کانی رابردووم ده کرده وه که به
پیچه وانده ی ره زامه ندی خواجه .. له خۆم پرسى ئایا نه و
شتانه هیچ به خته وه ریبه کیان بو من به دیهینا؟ نه به خوا
له ناو نه و خۆشیه درۆینانه دا هیچ حه وانده یان سوودم له
دنیا نه بینى .. نه وه رۆژی دواى هه ر هیچ، نه گه ر بپرسن
ژیانم پیش نه وه ی خواى گه و ره رینوما یم بکات چۆن بوو؟
به یانیان هه لده ستام و به په له ده چووم بو زانکو تا وانه کام

له کيس نه چيٽ، تاوه کو هه ميسه له سه رکه وتوان بم، وه هه ندی جاريش نوێری به يانيم ده کرد، به لام زۆریه ی رۆژه کان به داخه وه نوێژم نه ده کرد بۆ ئه وه ی وانه کانم له کيس نه چيٽ... پاشان دوا ی ئه وه چی؟ به شه که تی ده گه پامه وه بۆ ماله وه و پاشان ده خه وتم و ده چوومه جیهانی ئینته رنیته وه، کاتی خۆم پێ ده فه وتاند له شتانی کدا که خوی گه وه پێی رازی نیه، له قسه کردن له گه ل کوران و کچان سه باره ت به کاروباری دنیا و دوا هه مین گۆرانی و ئه و جوړه شتانه، به وشیه یه قسه کان درێژه یان ده کیشا تا بانگی عه سر ده درا، منیش بێناگا بووم له زیکری خوا و نوێژکردن... وه هه ندی جاريش ده چووم بۆ بازار، ئه وه باسی کات فه وتاندن هه ر مه که... کاتی ده چوومه ده ره وه جاونترین جلم ده پۆشی و بۆم له خۆم ده دا و به زیر خۆم ده رازانده وه، پاشان ده گه پامه وه بۆ ماله وه و ده خه وتم، به و شیوه یه زۆریه ی نوێژه کانم ده فه وتان، خویه گیان له و که مترخه میانه ی رابردووم خوش بیت.

ئەو بە ھۆی نیازی خراپەو نەبوو لە لایەن منەو،
بەلام بە ھۆی بیتاگایی تەواومەو بوو کە زۆریەدی کچان
گرفتاری بوون، ھەموو ئەوانە بە ھۆی کەمیی
ئامۆژگاریەو بوو، لێرەدا قسە کانم ئاراستە ی خوشکە
پابەندەکانە، کە کوا رۆژی خوازاوتان بۆ رزگارکردنی ئەو
خوشکانە ی کە دەرفەتیان بۆ نەپەخساون کە کەسیک
دەستیان بگرت و بەرەو ریڭای رینمایی بیانبات..

ئەو رۆژەم لە یاده کە لە ریڭای ریبەری رینماکارانەو
پەيامم بۆ ھات بە ناوی (لە گەڤ باوەرە کە تدا دەدویم) وە
ھەرەھا پەيامی (نامە یەك بۆ گوزەرکەرئ) ... کە پەيامم
بوو ئاراستە ی ئافرەتی موسلمان کرابوو کە ئیمان و شەرم
دوو شتی پێکەو گرێدراون، ھەرەھا چەندین رینمایی
بە پیتی تێدابوو سەبارەت بە بالاپۆشی و مەرجەکانی و
ھۆشیداریدا سەبارەت بە عەبای جوانکاری کە ناگاتە پلە ی
بالاپۆشی شەری کە پێویستی بە عەبایەکی تر ھەیە تا
دایپۆشی.

به راستی منیش رۆچووم له خویندنه وهیدا، له راستیدا ههستم به تهنگه تاوی دلم کرد، که نه مزانی بۆچی وام لیتهات!! به هه حال بهرده وام بسووم له خویندنه وهی، به خۆمم ووت ئایا ئەم وانانه و ئەم سههرکه وتنانه ی خویندن سوودم پیده گهینن له رۆژی دوایدا؟ چۆن ده بیست واز له نوێژ بهینم تاوه کو موحازه ره کانم له کیس نه چیت، چۆن ده بیست ته مه نم له شتی بی ته رزش و بی سووددا به سهر بهرم چ سوودیک ده کهم؟ ئەی ئاییندهم چۆن ده بیست له دنیا و ناخیه تدا؟؟.. سزا...!! بۆیه له ناخی خۆمدا بریارمدا واز لهو شتانه بینم که له رابردوودا ده مکرد، بۆیه به راستی وازم لهو کارانه هینا و دوورکه وتمه وه لییی.. ورده ورده دهستم کر به پارێزگاری نوێژه کان له کاتی خۆیدا و نه مده هیشت له هیچ نوێژیک دوا بکهوم، ته نانه ت ته گهر وانه کانیشم له کیس بچوايه، یان هه ر شتی که نوێژم له کیس به ریت.. پاشان به لێنمدا به خۆم که به ریگای راستدا برۆم و واز له خۆشیه کانی دنیا بینم و ناگاداری ته مه نم و نهو سالانه ی بی سوود فه وتاوندومه بېم.

نیستا سوپاس بڼه خوا هم مو نویږه کانه ده که م و
به رده وام قورئانیش ده خوینم و دوورده که ومه وه له هم مو
نه و شتانه ی زیانم پیده که ینن و وازم له گویگرتن له
گورانی و روشتن بڼه بازار هیناوه و وازم له عه بای
جوانکاری هیناوه و حیجابی پوښته یم پوښیوه که چوڼ
خوا ی گه وړه ده یه ویت نه ک چوڼ خاوه ن مودیله کانه
ده یانه ویت...

• کۆتبه جابهلر اووه کانی وهر گهڭر:

- ۱- (رۆشنیبری گشتی له (۶۰۰۰) پرسیار و وهلامدا).
- ۲- (لینكدانهوی خهونه کان).
- ۳- (چۆن کۆبوونهوی کورت و بهرهمدار دههستیت)
- ۴- (هونه ری ههلسوکهوت کردن له گهڭ ههرزه کار)
- ۵- (قوریانی شهیتان).
- ۶- (چیرۆکه قورئانیه کان بۆ مندالان)
- ۷- (خوشکم رنگاکهت ههله کرد)
- ۸- (چۆن سههرکهوتوو دهییت له خویندندا)
- ۹- (پهرستشه کانی بیرکردنهوه)
- ۱۰- (چهکی کیمیایی)
- ۱۱- (چۆن نهری بهرز به دههست دینیت)
- ۱۲- (پلاندانان)
- ۱۳- (ژبانی پیغه مبهه) رووداوه کان و ژماره کان.
- ۱۴- (چیرۆکه کانی رینمایی)
- ۱۵- (نموونهی بهرز).
- ۱۶- (قوریانی ماده هۆشبهه کان)
- ۱۷- (چیرۆکه کاریگهه کان بۆ لاوان)
- ۱۸- (بانکی زانیاری)
- ۱۹- (رهوشتی تیماندار)
- ۲۰- (کاره ساتی ههله بجه و که ناله کانی رۆژنارا)
- ۲۱- (گۆپانی دهروونه کان)

ناوەرۇك

ژ	سەرە باس	لا
۱	پېشەكى	۴
۲	چى بېچىنىت نەوۋە دەدورىتەوۋە	۷
۳	ناى كە مائىناۋايىيەكى جوان بوو.	۲۸
۴	نافرەتلىكى سانلىى خواناس جەزى لى چاكەيە؟	۲۸
۵	بېنايى بۇ كچىك دەگەرېتەوۋە لى پەناى كەعبەدا	۴۲
۶	نافرەتلىك لى كۇتا ساتەكانى ژيانىدا	۴۴
۷	مەينەتپەكانى سارە	۵۱
۸	يەك گورچىلە	۷۸
۹	دەستە پاكەكان	۹۰
۱۰	پىتقان ناسانە	۹۶
۱۱	نازانم گونرايەلى كى بىم	۱۰۳
۱۲	چىرۇكىلى خوشەويستى مرۇف دىنىتە گريان	۱۰۷
۱۳	چىرۇكىلە لى خەيالى و نەندىشەشدا نىيە	۱۱۴
۱۴	رقەم لى دايكەمە	۱۱۹
۱۵	لەزەتلىك كۇتاىيەكەى تالە	۱۲۲
۱۶	زەينەب غەزالى لى شە پەوۋە بۇ حىجاب	۱۲۴
۱۷	نوسەيىيەى كچى كەعب	۱۲۵
۱۸	(مريم جەمىلە) لەتەسكاىى يەھۇدىيەوۋە بۇ بەرەروانى ئىسلام	۱۵۳
۱۹	كۇتاىى غەش (قۇيپە)	۱۶۱
۲۰	نەزمونم لى گەل كچەكەمدا	۱۶۴
۲۱	مىردى تەوۋرە	۱۶۷
۲۲	مردنى خامون غەباكە	۱۷۱
۲۳	نەمىنە	۱۷۲
۲۴	پۇزشم بۇ ھىنايەوۋە	۱۸۲
۲۵	پەيما نىمدا بە خۇم	۱۸۶
۲۶	كتىبە چا پىكراوۋەكانى وىرگىز:	۱۹۰
۲۷	ناوەرۇك	۲۵

كتابخانە ئى

خاجى قادىرى شۆيى

دېزىيىن - چاپكەندىن - بىلاۋكەندەۋە

hawler.chap@gmail.com

066 2233868

066 2648907

غېزاق - كوردىستان - ھەمبۇرگ

نرخى ۳۰۰۰ دىنارە